

ใบรับรองวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (สังคมวิทยาประยุกต์)

ปริญญา

สังคมวิทยาประยุกต์

สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา

สาขา

ภาควิชา

เรื่อง การยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของชายในกลุ่มผู้ทำงานในบริษัทสายการบิน ณ ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ

Acceptance of Male Sexual Deviant Behavior among the Airlines Staff at
Suvarnabhumi Airport

นามผู้วิจัย นางสาวนวลจันทร์ สุริยะพิทักษ์กุล

ได้พิจารณาเห็นชอบโดย

ประธานกรรมการ

(อาจารย์สุรพันธ์ เพชรภา, สค.ม.)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์พวงทิพย์ เกิดทรัพย์, มน.ม.)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์วรชัย วิริยารมภ์, Ph.D.)

หัวหน้าภาควิชา

(อาจารย์สุรพันธ์ เพชรภา, สค.ม.)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์รับรองแล้ว

(รองศาสตราจารย์กัญญา ธีระกุล, D.Agr.)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. ....

วิทยานิพนธ์

เรื่อง

การยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของชายในกลุ่มผู้ทำงานในบริษัทสายการบิน
ณ ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ

Acceptance of Male Sexual Deviant Behavior among the Airlines Staff at Suvarnabhumi Airport

โดย

นางสาวนวลจันทร์ สุริยะพิทักษ์กุล

เสนอ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
เพื่อความสมบูรณ์แห่งปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (สังคมวิทยาประยุกต์)

พ.ศ. 2552

นวลจันทร์ สุริยะพิทักษ์กุล 2552: การยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของชาย
ในกลุ่มผู้ทำงานในบริษัทสายการบิน ณ ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ
ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (สังคมวิทยาประยุกต์) สาขาวิชาสังคมวิทยาประยุกต์
ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา ภาชานกรรมการที่ปรึกษา:
อาจารย์สุรพันธ์ เพชรภาา, สค.ม. 100 หน้า

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาการยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของ
พนักงานสายการบินเพศชายและปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของ
พนักงานสายการบินเพศชาย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือ พนักงานสายการบินที่ปฏิบัติงาน
ฝ่ายบริการผู้โดยสารจำนวน 292 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถาม
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบ
สมมติฐานด้วยสถิติ t-test และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว โดยกำหนดนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิจัยสรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเรื่องการยอมรับการมีพฤติกรรม
เบี่ยงเบนทางเพศของชายในกลุ่มผู้ทำงานในบริษัทสายการบิน ณ ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ ส่วน
ใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุเฉลี่ย 30.13 ปี ส่วนใหญ่จบปริญญาตรี และจบการศึกษาจากสถาบัน
ภายในประเทศ มีสถานะภาพเป็น โสด คิดเป็นร้อยละ 80.4 มีรายได้ต่อเดือนเฉลี่ย 21,856.16 บาท
มีการยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของชายอยู่ในระดับสูง ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อ
การยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และรายได้ ปัจจัย
ด้านสภาพแวดล้อมที่มีผลต่อการยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ได้แก่ ประสิทธิภาพ
การมีปฏิสัมพันธ์กับผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ส่วนตัวแปรด้านการยอมรับของพนักงานสาย
การบินต่อการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ พบว่า ยอมรับให้อยู่ร่วมกันในสังคมและยอมรับให้
เป็นผู้ร่วมงาน อยู่ในระดับสูง ส่วนการยอมรับให้ประกอบอาชีพในสังคมอยู่ในระดับปานกลาง

Nuanjan Suriyapitakkoon 2009: Acceptance of Male Sexual Deviant Behavior among the Airlines Staff at Suvarnabhumi Airport. Master of Arts (Applied Sociology), Major Field: Applied Sociology, Department of Sociology and Anthropology. Thesis Advisor: Mr. Suraphan Bejrapha, M.A. 100 pages.

The purposes of this study were to examine the acceptance of male sexual deviant behavior among the Airlines staff at Suvarnabhumi Airport. Acceptance of male sexual deviant behavior was identified in the context of demographic factors and social factors by using questionnaires as data collecting tools from 292 of Airlines customer services department. Statistics analysis were percentage, mean, standard deviation and hypothesis testing by t-test and one way Anova at 0.05 significantly statistic level.

The results indicate that majority of the respondents were female with an average age 30.13 years old, education in Bachelors' degree level from University in Thailand, single with average monthly incomes 21,856.16 baht and are highly accepted on male sexual deviant behavior. The demographic factors found to be significantly related with acceptance of male sexual deviant behavior are sex, age, education and monthly incomes. The social factor which related with acceptance of male sexual deviant behavior is experience of interaction with male sexual deviant behavior. All of the variables are related to the acceptance of male sexual deviant behavior among the airlines staff at Suvarnabhumi Airport. The acceptance for living and working together are in high level but the acceptance for occupancy in the social is in moderate level.

Student's signature

Thesis Advisor's signature

____ / ____ / ____

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอาจารย์สุรพันธ์ เพชรภา
ประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พวงทิพย์ เกิดทรัพย์ และ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วรชัย วิริยารมภ์ กรรมการวิชาเอก ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ ตรวจสอบแก้ไข
ข้อบกพร่องของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณทุกท่านเป็นอย่างสูง

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ปภาณี จิตติวัฒนา อาจารย์วารสารณ์ เทพสัมฤทธิ์พร
รองศาสตราจารย์ทัศนีย์ ชังเทศ และคณาจารย์ทุกท่านที่ได้กรุณาให้คำปรึกษาและประสิทธิ์ประสาท
วิชาความรู้แก่ผู้วิจัย ขอขอบคุณเพื่อนๆ พนักงานสายการบินทุกท่านที่ปฏิบัติงาน ณ ท่าอากาศยาน
สุวรรณภูมิ ที่ได้ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามอย่างสมบูรณ์ และขอขอบคุณพนักงาน
สายการบินยูไนเต็ด ที่ได้ช่วยเก็บรวบรวมข้อมูลจนครบถ้วน

ประโยชน์และคุณค่าของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบให้ผู้มีพระคุณทุกท่านที่มีส่วน
เกี่ยวข้องและให้ความช่วยเหลือ ทำให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จในการศึกษาระดับปริญญาโทในครั้งนี้

นวลจันทร์ สุริยะพิทักษ์กุล
กุมภาพันธ์ 2552

สารบัญ

	หน้า
สารบัญตาราง	(3)
สารบัญภาพ	(6)
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
ขอบเขตการวิจัย	3
นิยามศัพท์เฉพาะ	4
บทที่ 2 การตรวจเอกสาร	6
แนวคิดเกี่ยวกับการยอมรับ	6
แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ	11
แนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์	22
ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	25
ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย	29
กรอบแนวความคิดในการวิจัย	31
สมมติฐานในการวิจัย	31
บทที่ 3 วิธีการวิจัย	33
ประชากรที่ใช้ในการศึกษา	33
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา	34
การตรวจสอบเครื่องมือ	36
การเก็บรวบรวมข้อมูล	36
การวิเคราะห์ข้อมูล	37

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิจัยและข้อวิจารณ์	39
ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป	39
ส่วนที่ 2 การยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ	42
ส่วนที่ 3 ความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ	47
ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะต่อผู้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ	51
ส่วนที่ 5 การทดสอบสมมติฐานและข้อวิจารณ์	53
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	71
สรุปผลการวิจัย	71
ข้อเสนอแนะ	75
เอกสารและสิ่งอ้างอิง	77
ภาคผนวก	82
ภาคผนวก ก แบบสอบถาม	83
ภาคผนวก ข ปัจจัยทางสังคม	95
ประวัติการศึกษา และการทำงาน	100

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามข้อมูลทั่วไป	40
2	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ	43
3	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความรู้เกี่ยวกับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ	48
4	จำนวนและร้อยละของข้อเสนอแนะต่อผู้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศด้านการแต่งกาย	51
5	จำนวนและร้อยละของข้อเสนอแนะต่อผู้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศด้านการวางตัว	52
6	จำนวนและร้อยละของข้อเสนอแนะต่อผู้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศด้านการทำงาน	52
7	จำนวนและร้อยละของข้อเสนอแนะต่อผู้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศด้านบุคลิกภาพ	53
8	การเปรียบเทียบการยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศจำแนกตามเพศ	54
9	การเปรียบเทียบการยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศจำแนกตามอายุ	56
10	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศจำแนกตามระดับการศึกษา	57

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
11	การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของการยอมรับการมีพฤติกรรม เบี่ยงเบนทางเพศเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการของ Scheffe จำแนกตามระดับ การศึกษา	58
12	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบน ทางเพศจำแนกตามสถานภาพสมรส	60
13	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบน ทางเพศจำแนกตามรายได้ต่อเดือน	62
14	การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของการยอมรับการมีพฤติกรรม เบี่ยงเบนทางเพศเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการของ Scheffe จำแนกตามรายได้ ต่อเดือน	63
15	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบน ทางเพศจำแนกตามจำนวนครั้งที่เดินทางไปต่างประเทศ	65
16	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบน ทางเพศจำแนกตามประสบการณ์การมีปฏิสัมพันธ์กับผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน ทางเพศ	67
17	การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของการยอมรับการมีพฤติกรรม เบี่ยงเบนทางเพศเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการของ Scheffe จำแนกตามประสบการณ์ การปฏิสัมพันธ์กับผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ	68
18	การเปรียบเทียบการยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศจำแนกตาม ความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ	69

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
19	สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน	74

สารบัญภาพ

ภาพที่

หน้า

1

กรอบแนวความคิดในการวิจัย

31

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบัน สังคมไทยได้มีการเปลี่ยนแปลงไปตามอิทธิพลของวัฒนธรรมต่างประเทศที่ผ่านมาทางการสื่อสารโทรคมนาคมที่ทันสมัย ไม่ว่าจะเป็นค่านิยม ทักษะคิด แบบแผนการดำรงชีพ รวมถึงรูปแบบพฤติกรรมทางเพศของคนในสังคมไทย จากการเปลี่ยนแปลงของสังคมดังกล่าวทำให้เกิดปัญหาต่อสังคมในหลาย ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นปัญหาเรื่องการยึดติดวัตถุนิยม ปัญหาสุขภาพจิต ปัญหาด้านศีลธรรม ปัญหาๆ หนึ่งที่ถูกหยิบยกขึ้นมากล่าวถึงในปัจจุบัน คือ ปัญหาเกี่ยวกับการเบี่ยงเบนทางเพศ โดยเฉพาะปัญหาเรื่องเกย์ (Gay)

แม้ว่าในปัจจุบันมีการยอมรับบุคคลที่รักเพศเดียวกันมากขึ้น แต่ในบางประเทศก็ยังไม่ยอมรับเพราะเห็นว่าเป็นพฤติกรรมที่ไม่ได้เกิดขึ้นมาตามธรรมชาติ โดย Wikipedia (2007) ระบุว่า เจตคติทางสังคมต่อบุคคลรักเพศเดียวกันมีความหลากหลายในวัฒนธรรมและช่วงประวัติศาสตร์ที่แตกต่างกัน เพราะในแต่ละวัฒนธรรม มีค่านิยมเกี่ยวกับความเหมาะสมและไม่เหมาะสมทางเพศต่างกัน ซึ่งในบางวัฒนธรรมมีการต่อต้านพฤติกรรมรักร่วมเพศอย่างรุนแรง เช่นในศาสนาอิสลาม

การเริ่มเข้ามาแพร่หลายของพฤติกรรมรักร่วมเพศในสังคมไทย อันเนื่องมาจากอิทธิพลวัฒนธรรมของชาวต่างชาตินั้นเริ่มมาจากบาร์ ในตึกคลับ ย่านถนนพัฒนาพงษ์ ที่มีการขายบริการทางเพศ นอกจากย่านถนนพัฒนาพงษ์ แล้วชาวต่างชาติได้นำวัฒนธรรมรักร่วมเพศเข้ามาเผยแพร่ด้วยการใช้สวนสาธารณะต่างๆ ในการจับคู่ เช่น บริเวณสวนลุมพินี สนามหลวง สะพานพุทธ วังสราญรมย์ ต่อมาก็เริ่มมีกระเทยออกหากินในบริเวณดังกล่าว และค่อยๆ เพิ่มจำนวนขึ้นเรื่อยๆ ดังที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ประกอบกับในปัจจุบันที่มีการเปิดกว้างด้านการสื่อสารโทรคมนาคมที่ทันสมัย มีการแสดงออกถึงพฤติกรรมรักร่วมเพศผ่านทางสื่อและสังคมโดยทั่วไป จนทำให้เกย์กลายเป็นคนกลุ่มหนึ่งในสังคมไทยไปแล้ว กลุ่มคนเหล่านี้จะกระจายอยู่ในทุกๆ แขนงอาชีพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในวงการอาชีพที่ต้องใช้ความคิดสร้างสรรค์ เช่น คนทำโฆษณา คนทำหนังสือ นักออกแบบ ช่างเสริมสวย พนักงานโรงแรมและพนักงานสายการบิน (เพชร ณ ศาครชัย, 2538 อ้างใน กิ่งรัก อิงควัด, 2542) อย่างไรก็ตาม คนส่วนใหญ่ของสังคมไทยยังมองพฤติกรรมเหล่านี้ว่าเป็นสิ่งแปลกแยก และ

กำหนดและทำให้เห็นว่า คนกลุ่มนี้เป็น ผู้มีจิตใจแปรปรวน รุนแรง ก้าวร้าว เป็นพวกวิปริต วิตถาร เบี่ยงเบนทางเพศ และเป็นตัวแปรเชื้อเอชไอวี

ในประเทศไทยในปัจจุบันพบว่าสังคมบางส่วนเริ่มยอมรับผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศมากขึ้น แต่ก็มีส่วนที่เห็นว่าพฤติกรรมรักร่วมเพศเป็นเรื่องผิดปกติ ไม่สมควรยอมรับ ดังเช่น จากข่าวที่ว่า “กรมประชาสัมพันธ์ได้ส่งหนังสือเวียนลงวันที่ 27 เมษายน 2542 ขอความร่วมมือสถานีวิทยุ โทรทัศน์ทุกช่อง มิให้บุคคลที่มีความผิดปกติทางเพศ (อันหมายถึงเพศที่ 3) ออกรายการโทรทัศน์ โดยให้เหตุผลว่า อาจเกิดการลอกเลียนแบบของเยาวชนโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์” (กรุงเทพธุรกิจ, 2542) รวมไปถึงข่าวของการที่สถาบันการศึกษาระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอุดมศึกษาบางแห่งปฏิเสธที่จะรับนักเรียน นักศึกษาที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศเข้าศึกษาในสถาบันการศึกษาของตน เช่น ในกรณีสถาบันราชภัฏ ซึ่งเป็นสถาบันที่เป็นต้นแบบในการผลิตบุคลากรอาชีพครูของประเทศไทย ที่มีวิทยาเขตอยู่ทั่วภูมิภาคของประเทศ ได้ประกาศห้ามนักศึกษาที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศศึกษาต่อในสาขาวิชาชีพครู เมื่อต้นปี พ.ศ. 2540 เพราะขัดต่อจรรยาบรรณความเป็นครูและเกรงว่าจะเป็นครูที่เป็นตัวอย่างที่ไม่ดีให้กับลูกศิษย์ในอนาคต

ในปี พ.ศ. 2550 ร่างรัฐธรรมนูญมาตรา 30 ได้ประกาศให้ “ชายและหญิงมีสิทธิเท่าเทียมกัน การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคลเพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องเพศจะกระทำมิได้” เหตุนี้ จึงมีกลุ่มผู้ที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ เกย์หรือกะเทยรวมตัวกันเรียกร้องให้บรรจุคำว่า “บุคคลหลากหลายทางเพศ” ที่สุดก็ได้รับการยอมรับจากสมาชิกรัฐธรรมนูญ 100 คน ให้มีการบันทึกเจตนารมณ์ไว้ในวรรค 3 ของมาตรา 30 ว่า “การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคลเพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องเพศจะกระทำมิได้” โดยกำหนดให้คำว่า “เพศ” ในที่นี้หมายถึงผู้ที่มีเอกลักษณ์เพศ” เข้าไปในวรรค 2 ว่า “ชายหญิงและบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศมีสิทธิเท่าเทียมกัน” ซึ่งทางเพศอื่นๆ ที่ไม่ใช่ชายและหญิงเข้าไปด้วย

จากการที่ผู้วิจัยได้มีโอกาสปฏิบัติงานอยู่ในกลุ่มเพื่อนร่วมงาน ที่เป็นพนักงานสายการบินมาเป็นเวลานาน และพบว่ากลุ่มของพนักงานสายการบินนั้นเป็นกลุ่มที่มีโอกาสเกี่ยวข้องกับผู้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในระดับสูง อันเนื่องมาจากอาชีพที่มีโอกาสได้เดินทางไปยังประเทศที่มีการยอมรับเรื่องของการเบี่ยงเบนทางเพศ การให้บริการแก่ผู้โดยสารชาวต่างชาติที่เป็นผู้เบี่ยงเบนทางเพศ และต้องทำงานร่วมกับเพื่อนพนักงานบางส่วนที่เป็นผู้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาการยอมรับผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในกลุ่มพนักงานสายการบิน

เพื่อทราบถึงระดับการยอมรับและปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับของพนักงานสายการบิน เพื่อเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศให้สามารถปรับตัวในการทำงานร่วมกับผู้อื่น และปรับตัวอยู่ในสังคมไทยได้ ตลอดจน ลดปัญหาของสังคมที่มาจากการประพฤติดนไม่เหมาะสมของผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศนั่นเอง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของพนักงานสายการบิน ที่มีต่อผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ของพนักงานสายการบิน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงระดับการยอมรับ และปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อการยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของพนักงานสายการบิน
2. ทำให้ทราบข้อมูลที่มีประโยชน์ต่อผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ให้นำไปศึกษาเพื่อการปรับตัวในการดำรงชีวิตและทำงานร่วมกับคนปกติในสังคมทั่วไป

ขอบเขตการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งทำการศึกษาระดับการยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของพนักงานสายการบินเพศชาย โดยจะทำการศึกษาเฉพาะพนักงานสายการบินต่างๆ ที่ปฏิบัติงานฝ่ายบริการผู้โดยสารภาคพื้นดินที่ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ โดยมีขอบเขตการศึกษาดังนี้

1. กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ พนักงานสายการบินที่ปฏิบัติงานฝ่ายบริการผู้โดยสารภาคพื้นดินที่ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ

2. การวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาเกี่ยวกับการยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของพนักงานสายการบินเพศชาย และปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของพนักงานสายการบินเพศชาย
3. พื้นที่ที่ทำการศึกษา คือ ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ ซึ่งเป็นสถานที่ปฏิบัติงานของกลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัย
4. ช่วงเวลาที่ทำการศึกษา การศึกษาครั้งนี้กำหนดการเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างวันที่ 1-15 ตุลาคม 2551 ดังนั้น ผลการศึกษาจะแสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมการยอมรับผู้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของกลุ่มเป้าหมายในช่วงเวลาดังกล่าว

นิยามศัพท์เฉพาะ

การเดินทางและดูงานในต่างประเทศ หมายถึง การที่ พนักงานสายการบินที่เคยเดินทางไปต่างประเทศ ไม่ว่าจะเป็นการไปพักผ่อน ท่องเที่ยวเป็นการส่วนตัว หรือ การที่ต้องเดินทางไปรับการอบรมหรือ สัมมนา ในต่างประเทศ

ประสบการณ์ปฏิสัมพันธ์กับผู้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ หมายถึง ปฏิสัมพันธ์ระหว่างพนักงานสายการบินและเพื่อนร่วมงานที่เป็นผู้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ได้แก่ การได้รู้จัก การพูดคุย สันดรค์ โดยพิจารณาในแง่ความถี่ และความสนิทสนม เช่น “ไม่เคยพูดคุยด้วยเลย” “เดือนละครั้ง” “ทุกวัน” เป็นต้น ในแง่ความสนิทสนมนั้น คือ “สนิท” และ “ไม่สนิท”

การยอมรับ หมายถึง การที่พนักงานสายการบินได้รับรู้ต่อการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแล้วได้ทำการศึกษาทำความเข้าใจต่อการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศว่าเป็นสิ่งที่ดี หรือ ไม่ดี โดยจะส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมของพนักงานสายการบินคนนั้นว่าเห็นด้วย หรือยอมรับให้ผู้ที่มิพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศนั้นอยู่ร่วมกันในสังคม ยอมรับให้เป็นพนักงานร่วมในสถานที่ทำงานของตน และยอมรับให้ประกอบอาชีพต่างๆ ในสังคม

ยอมรับให้อยู่ร่วมกันในสังคม หมายถึง ยอมรับให้เป็นสมาชิกในชุมชน ยอมรับด้านศักยภาพ รับฟังความคิดเห็น ตลอดจนยอมรับให้เป็นผู้นำชุมชน เพื่อแสดงว่าผู้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศเป็นคนปกติในสังคม

ยอมรับให้เป็นผู้ร่วมงานในสถานที่ทำงาน หมายถึง ขอมให้ร่วมทำงานในแผนกเดียวกัน มีห้องทำงาน หรือโต๊ะทำงานในบริเวณเดียวกัน

ยอมรับให้ประกอบอาชีพต่างๆ ในสังคม หมายถึง ยอมรับให้ผู้ที่มีการผิดกรรมเบี่ยงเบนทางเพศประกอบอาชีพต่างๆเหมือนกับบุคคลทั่วไปเช่น ครู รัฐมนตรี เจ้าหน้าที่รัฐบาล หมอ เป็นต้น

พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของชาย หมายถึง ลักษณะของพนักงานชายที่มีความสุขและความพอใจทางเพศ ตลอดจนการแสดงท่าทางของเพศตรงข้าม โดยจะทำการศึกษาเฉพาะพฤติกรรมรักร่วมเพศชายที่มีความพึงพอใจรักใคร่ และอาจจะมีหรือไม่มีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายด้วยกัน ที่มีพฤติกรรมแสดงออกอย่างสังเกตเห็นได้

เกย์ หมายถึง พนักงานสายการบินเพศชายที่เป็นเพื่อนร่วมงานกับกลุ่มตัวอย่างที่มีจิตใจหรือพฤติกรรมเบี่ยงเบนไปจากเพศชาย คือ มีความรู้สึกใกล้ชิดสนิทสนม และฝ่าฝืนในเพศชายด้วยกัน แทนที่จะเป็นเพศหญิง แต่อาจจะมีบ้างที่ยังคงฝ่าฝืนในเพศหญิงด้วย

ผู้ทำงานในบริษัทสายการบิน หมายถึง พนักงานฝ่ายการโดยสารของสายการบินต่างๆ ที่ปฏิบัติงาน ณ ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ ได้แก่

พนักงานบริษัทสายการบินจากประเทศสหรัฐอเมริกา
 พนักงานบริษัทสายการบินจากกลุ่มประเทศในยุโรป
 พนักงานบริษัทสายการบินจากกลุ่มประเทศในเอเชีย
 พนักงานบริษัทสายการบินภายในประเทศ

ความรู้เกี่ยวกับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ หมายถึง โอกาสได้รับรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศจากสื่อมวลชนประเภทต่างๆ ไม่ว่าจะเป็น ทีวี วีดีโอ ภาพยนตร์ เคเบิลทีวี วารสาร หนังสือ สื่อพิมพ์ลามกต่างๆ เช่น “บ่อยมาก” “บ่อย” และ “ไม่เคยเลย” เป็นต้น

บทที่ 2

การตรวจเอกสาร

สำหรับการวิจัยเรื่อง การยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของชายในกลุ่มผู้ทำงานในบริษัทสายการบิน ณ ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ ได้ทำการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างๆ ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับการยอมรับ
2. แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ
3. แนวคิดเกี่ยวกับการปฏิสังสรรค์เชิงสัญลักษณ์
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับการยอมรับ

ความหมายของการยอมรับ

การยอมรับมีความสำคัญต่อการที่จะเกี่ยวข้องกับสิ่งใหม่ ที่บุคคลหรือกลุ่มจะได้เผชิญกับการเปลี่ยนแปลงนี้ ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการปรับปรุงในตัวบุคคลในสังคมเป็นอย่างยิ่ง เพราะว่าการจะยอมรับในสิ่งใดที่เป็นสิ่งใหม่ในสังคมได้ ย่อมต้องมีการปรับทางด้าน ความรู้ ความเข้าใจ โดยมีการเปลี่ยนแปลงเพื่อให้เกิดการยอมรับได้ง่าย

ตามพจนานุกรมเฉลิมพระเกียรติ พ.ศ. 2530 (ทวีศักดิ์ ญาณประทีป และชงทอง จันทรางศุ, 2532) การยอมรับ หมายถึง การตกลงหรือเห็นด้วย

ได้มีนักวิชาการให้ความหมายของการยอมรับไว้หลายประการ ดังเช่น (Hornby, 1996 อ้างใน ฉันทวรรณ ยงค์ประเดิม, 2545) ได้กล่าวว่า การยอมรับ หมายถึง

1. การกระทำหรือการรับ (ของขวัญ คำเชิญ ข้อเสนอ)
2. การได้รับหรือกระบวนการยอมรับ หรือได้รับการยอมรับเข้ากลุ่ม
3. การยอมรับหรือการเห็นด้วย และเชื่อในบางสิ่งบางอย่าง
4. ความเต็มใจที่จะอดกลั้นบางสิ่งบางอย่างที่ไม่น่ายินดี
5. การยอมรับยินดีที่จะรับบางสิ่งบางอย่าง ตกตามข้อเสนอ
6. การยอมรับทำตามหน้าที่ความรับผิดชอบ ยินยอมปฏิบัติตาม
7. การยอมอดกลั้นต่อบางสิ่งบางอย่างที่ไม่น่าพึงพอใจ โดยพยายามไม่เปลี่ยนแปลงหรือหลีกเลี่ยง
8. การมองเห็นว่าสิ่งนั้นเป็นสิ่งที่ถูกต้องแล้วเชื่อยอมรับในสิ่งนั้น
9. การยินดีต้อนรับบางสิ่งบางอย่าง หรือบางคน

ซึ่งความหมายของ Hornby นั้นแสดงไว้ในหลายแง่ความหมาย ส่วน Gordon (1999) ได้กล่าวถึงความหมายของการยอมรับไว้ว่า เป็นสิ่งที่บุคคลหรือกลุ่มมีความเห็นต่อสิ่งต่าง ๆ ว่าถูกต้องหรือเหมาะสม โดยอยู่บนพื้นฐานของความรู้ความเข้าใจในสิ่งนั้นๆ และมีการตัดสินใจเพื่อนำไปปฏิบัติงานจริงๆ ต่อไป นอกจากนี้ Rogers (1971) ก็ได้ให้ความหมายของการยอมรับไว้ว่า เป็นการที่ประชาชนได้เรียนรู้โดยผ่านการศึกษา สามารถอธิบายได้โดยผ่านการเรียนรู้ การยอมรับจะเกิดขึ้นได้เมื่อมีการเรียนรู้ด้วยตนเอง และการเรียนรู้นั้น จะได้ผลก็ต่อเมื่อบุคคลนั้นได้ทดลองที่จะปฏิบัติแล้วเกิดความแน่ใจว่าสิ่งนั้นมีประโยชน์ ส่วนทางด้านการศึกษาให้ความหมายของนักวิชาการไทยก็มีอยู่หลากหลายเช่นกัน ไม่ว่าจะเป็นความหมายในมุมมองของสุวรรณี อุดมสมบูรณ์ (2544) ซึ่งได้สรุปความหมายของการยอมรับว่า หมายถึง การเห็นด้วยว่าดี มีประโยชน์เหมาะสมและเป็นจริงตามนั้น โดยไม่มีท่าทีคัดค้านหรือต่อต้าน พร้อมทั้งจะนำไปปฏิบัติเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับการให้ความหมายของ นัยนา ยุติศาสตร์ (2545) ได้สรุปความหมายของการยอมรับ

นวัตกรรมใหม่ไว้ว่า หมายถึง กระบวนการที่เกิดขึ้นทางจิตใจภายในบุคคลหลังจากที่ได้รับรู้เกี่ยวกับสิ่งใหม่ๆ โดยผ่านขั้นตอนการตระหนักเกี่ยวกับนวัตกรรม ขั้นตอนการสนใจ การประเมินผล การทดลองและการยอมรับในที่สุด และนันทวรรณ ยงค์ประเดิม (2545) ได้สรุปความหมายของการยอมรับ หมายถึง กระบวนการทางจิตใจที่บุคคลมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยขึ้นอยู่กับความรู้ความเข้าใจ ประสบการณ์ของบุคคลนั้นๆ และแสดงออกมาโดยการเห็น ด้วย หรือลงความเห็นว่า เป็นสิ่งที่ถูกต้องเหมาะสม นอกจากนี้ความหมายในแง่ของเพลินพร ผิวงาม (2533) ได้ความหมายของการยอมรับว่า เป็นพฤติกรรมของบุคคลในการจะยอมรับเอาสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่ตนเองเห็นว่าเป็นสิ่งที่ดีกว่า ทั้งรูปธรรมและนามธรรมไปปฏิบัติด้วยความพึงพอใจ และการยอมรับจะเกิดขึ้นได้นั้นต้องผ่านขั้นตอนการเรียนรู้ และได้ทดสอบมาแล้วขั้นหนึ่ง โดยระยะเวลาการตัดสินใจรับเอานั้นอาจกินเวลาเป็นปีๆ

จากที่กล่าวข้างต้นสามารถ สรุปได้ว่า การยอมรับหมายถึง กระบวนการทางจิตใจที่บุคคลมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยบุคคลได้สัมผัส เรียนรู้ และปฏิบัติ และบุคคลได้ตัดสินใจแสดงออกว่าเห็นด้วยหรือลงความเห็นว่า เป็นสิ่งที่เหมาะสม นอกจากนี้การยอมรับของแต่ละบุคคลยังขึ้นอยู่กับโครงสร้างการยอมรับของแต่ละบุคคลอีกด้วย ซึ่งได้แก่ สิ่งที่มีอยู่เดิม กระบวนการยอมรับ และผลการยอมรับ ดังนำเสนอในส่วนต่อไป

โครงสร้างการยอมรับ

Rogers (1968) ได้แบ่งโครงสร้างการยอมรับออกเป็น 3 ส่วนคือ

1. สิ่งที่มีอยู่เดิม (Antecedents) คือ สิ่งที่ส่งผลต่อการยอมรับที่มีอยู่เดิมของบุคคลซึ่งแบ่งได้เป็น 2 ปัจจัย ดังนี้

1.1 ปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเศรษฐกิจและสังคม เช่น อายุ สถานภาพทางสังคม สถานภาพทางเศรษฐกิจ และระดับความรู้ความชำนาญงาน

1.2 ปัจจัยด้านการรับรู้เกี่ยวกับสภาพแวดล้อม ได้แก่ สถานภาพที่อยู่อาศัยการคมนาคม สื่อสาร ความทันสมัย ประสบการณ์ชีวิต และความเป็นผู้นำความคิดสร้างสรรค์

2. กระบวนการยอมรับ คือ กระบวนการพัฒนาด้านความคิด เป็นขั้นตอนนำไปสู่การยอมรับหรือการปฏิเสธ ซึ่งแบ่งได้เป็น 5 ขั้นตอน คือ

2.1 ขั้นการรับรู้ (Awareness stage) คือ ขั้นของการที่บุคคลได้รับรู้ว่ามีผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนอยู่ร่วมในสังคมกับตนเอง แต่ยังไม่ได้ออกเกิดความสนใจในบุคคลกลุ่มนี้ เพราะยังไม่รู้จักใครที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ

2.2 ขั้นสนใจ (Interest stage) คือ ขั้นของการที่บุคคลเกิดความสนใจที่จะศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ โดยความรู้ของบุคคลนั้น จะขึ้นอยู่กับความสามารถทางสมองในการรับความรู้ และยังขึ้นอยู่กับจิตลักษณะบางประการของบุคคลด้วย เช่น ความทันสมัย ความเป็นคนหัวเก่า การมีระบบการสื่อสารที่ดี สื่อสารมวลชน และสภาพแวดล้อมต่างๆ

2.3 ขั้นประเมิน (Evaluation stage) ขั้นนี้ถือได้ว่าเป็นขั้นของการที่บุคคลใช้ความสามารถทางสมอง ในการคิดว่าผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศจะมีลักษณะเป็นเช่นใด และบุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศจะสามารถส่งผลดีหรือผลเสียต่อตนเองและสังคมอย่างไร

2.4 ขั้นทดลอง (Trial stage) คือขั้นที่บุคคลทดลองเปิดรับหรือคบหาผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ เช่น คบเป็นเพื่อน หรืออื่นๆ โดยจะลองคบเปิดรับว่าบุคคลกลุ่มนี้มีคุณค่า มีประโยชน์ มีศักยภาพต่อตนเองและต่อสังคมอย่างไร

2.5 ขั้นการยอมรับ (Adoption stage) คือ ขั้นสุดท้ายของกระบวนการตัดสินใจยอมรับ ในขั้นนี้จะเกี่ยวข้องกับพฤติกรรม ที่สามารถสังเกตเห็นได้ง่าย โดยจะมีปัจจัยต่างๆ ในโครงสร้าง การยอมรับเป็นตัวแปรในการที่ทำให้เกิดการยอมรับหรือปฏิเสธ ดังที่ได้กล่าวมาแล้ว

3. การยอมรับ (Acceptance) คือ การที่บุคคลเกิดความรู้ความเข้าใจในเรื่องใดหรือสิ่งใดก็ตาม ซึ่งอาจทำให้เกิดการคล้อยตามเห็นด้วย เกิดการเปิดใจและไม่ต่อต้านสิ่งนั้นๆ

จากการศึกษาครั้งนี้ จึงนำทฤษฎีการยอมรับมาเป็นส่วนหนึ่งในการกำหนดกรอบในการศึกษา โดยกำหนดให้การยอมรับเป็นตัวแปรตามกรอบการศึกษาในครั้งนี้

การยอมรับเกียรติ

Simmons (1965 อ้างใน เพ็ญมาศ กำเนิดโพน, 2528) กล่าวว่าบุคคลยอมรับหรือปฏิเสธเกียรติขึ้นอยู่กับสิ่งที่บุคคลนั้นให้ความหมายการเป็นเกียรติไปในแนวทางใด นอกจากนี้ Kitsuse (1962) ยังได้ข้อสรุปว่า ผู้ชายที่ถูกบุคคลทั่วไปมองว่าเป็นเกียรติมักจะได้รับการปฏิเสธในสิทธิทางกฎหมาย เศรษฐกิจ และสังคม ที่ผู้ชายทั่วไปพึงได้รับอย่างสม่ำเสมอ เฉพาะในทางสังคมพวกเขาจะได้รับการปฏิบัติในฐานะหรือภาพของวัตถุแห่งความน่าตกชบขัน น่าเย้ยหยัน คว้า ดิเดียนและน่ากลัว ในด้านเศรษฐกิจ ผู้เป็นเกียรติจะถูกกีดกันในด้านโอกาสในการทำงาน ถูกนายจ้างหรือหน่วยงานปฏิเสธการให้งานทำ และท้ายสุดในด้านกฎหมาย บ่อยครั้งที่เกียรติถูกนำไปสอบสวนหรือได้รับความยุ่งยากจากตำรวจ มากไปกว่านั้น Kitsuse ยังได้ทำการสำรวจปฏิกิริยาตอบโต้ของครอบครัวต่อเกียรติ โดยถามว่าถ้าทราบว่านาย ก. เป็นเกียรติ คุณจะทำอย่างไรกับนาย ก. จากผลการวิจัยพบว่ารูปแบบของการปฏิบัติที่คนทั่วไปมีต่อเกียรตินั้น มี 4 ลักษณะ คือ

1. ไม่เห็นด้วยอย่างชัดเจนและถอนตัวออกทันทีทันใดจากการติดต่อ
2. ไม่เห็นด้วยอย่างชัดเจน แต่ถอนตัวออกจากการติดต่อเกี่ยวข้องกับภายหลัง คือ พยายามหลีกเลี่ยงการติดต่อเกี่ยวข้องกับบุคคลที่ถูกสืบค้นว่าเป็นเกียรติ
3. ไม่เห็นด้วยกับการมีพฤติกรรมเป็นเกียรติของบุคคล แต่ก็ไม่แสดงให้รู้ คือ คัดค้านเงียบๆ และถอนตัวออกในบางเรื่อง ยังคงติดต่อปฏิสังสรรค์ด้วย แต่จำกัดความสัมพันธ์ให้ลดน้อยลง
4. เห็นด้วยและยังคงมีความสัมพันธ์ด้วยต่อไป คือ ยอมรับพฤติกรรมเกียรติ และไม่รังเกียจที่จะมีปฏิสังสรรค์ด้วย

จากการศึกษานี้พบว่า แม้ว่าปฏิกิริยาที่มีต่อเกียรติมีแนวโน้มไปในทางลบ แต่ผู้ตอบไม่ได้แสดงการต่อต้านเกียรติอย่างรุนแรงหรืออย่างเปิดเผย แต่ปฏิกิริยาโดยสรุปแล้วคือ ความยุ่งยาก ลำบากใจ ไม่เต็มใจที่จะต้องไปมีส่วนร่วมในภาระปัญหาของเกียรติ รู้สึกกลัวไม่พอใจในความประพฤติดีที่ละเมิดศีลธรรมของเกียรติ

นอกจากนี้ Clinard (1974) กล่าวถึงการยอมรับพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศว่า ในแต่ละสังคมในแต่ละยุคแต่ละสมัยนั้นมีการยอมรับพฤติกรรมนี้แตกต่างกันออกไป ซึ่งขึ้นอยู่กับวัฒนธรรมประเพณีของสังคมนั้น ดังเห็นได้จากในสังคมกรีกและโรมันเรื่องพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศเป็นเรื่องปกติธรรมดาที่ยอมรับได้จึงทำให้เห็นบุรุษที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศกันอยู่ดาษดื่นในยุคนั้น ทางด้านของ Ford and Beach ได้ทำการศึกษาสังคมตัวอย่างสังคมหนึ่ง ซึ่งในสังคมที่ใช้ทำศึกษานั้นมีการยอมรับพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของเพศชายเช่นกันดังเห็นจากข้อมูลสถิติที่เก็บมาได้พบว่าสมาชิกในสังคมมากกว่าครึ่งเห็นว่าเรื่องพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศนี้เป็นเรื่องปกติ (Ford and Beach, 1951: 130)

เนเธอร์แลนด์ เป็นประเทศแรกในโลกที่มีการออกกฎหมายรับรองการแต่งงานของคนเพศเดียวกัน หรือที่เมืองซานฟรานซิสโก ซึ่งเป็นเมืองศูนย์กลางของเกย์ในประเทศสหรัฐอเมริกา ได้มีการจัดมหกรรมกีฬารั้งยิ่งใหญ่ของชาวเกย์ โดยใช้ชื่อว่า “เกย์เกมส์ แชลเลนซ์ 82” ขึ้นเป็นครั้งแรก ส่วนที่เมืองซิดนีย์ ซึ่งถือว่าเป็นศูนย์กลางของชาวรักร่วมเพศในออสเตรเลีย ก็ได้มีการจัดกิจกรรมของกลุ่มรักร่วมเพศมากมายเช่นเดียวกัน โดยเฉพาะ “Sydney Gay and Lesbian Mardi Gras Festival” ซึ่งประกอบไปด้วยขบวนพาเหรดกลางแจ้งในยามค่ำคืน โดยมีผู้เข้าร่วมขบวนและร่วมชมจากนานาประเทศมากที่สุดในโลก จนได้รับการบันทึกไว้ในหนังสือ กิเนสส์ บুকออฟเรคคอร์ด ว่าเป็นการแสดงให้เห็นถึงการแสดงออกในความเสมอภาคของประชากรกลุ่มนี้ (Gmunder, 1996 อ้างใน เจริญวิทย์ ฐิตีวรารักษ์, 2544)

สรุปแล้ว การยอมรับพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ นั้นขึ้นอยู่กับแต่ละสังคมนั้นว่ามีแนวความคิดที่ถูกปลูกฝังจากอดีตอย่างไร มีขนบธรรมเนียมวัฒนธรรมประเพณีอย่างไร นอกจากนี้ก็ขึ้นอยู่กับยุคสมัยอีกด้วย

แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ

พฤติกรรมเบี่ยงเบน

พจนานุกรมทางสังคมศาสตร์ (2546) ได้บรรยายความหมายของพฤติกรรมเบี่ยงเบนไว้ว่าเป็นพฤติกรรมที่แตกต่างหรือฝ่าฝืน หรือขัดแย้งกับมาตรฐานที่สังคมยอมรับ หรือวัฒนธรรมภายในระบบกลุ่มสังคมนั้น (Gould and Kolb, 1964) และพจนานุกรมทางพฤติกรรมศาสตร์ (2541) ได้

กล่าวว่า ความเบี่ยงเบนคือ การที่บุคคลมีลักษณะแตกต่างกันหรือผิดไปจากบรรทัดฐานสังคมที่ลักษณะแตกต่างกันอันได้แก่ ทัศนคติ มาตรฐานทางศีลธรรม และพฤติกรรมที่สามารถมองเห็นได้ชัดเจนเป็นต้น (Walman, 1973)

Parsons เสนอแนวคิดเกี่ยวกับความเบี่ยงเบนว่า สังคมมีความคาดหวังร่วมกัน เป็นแนวทางกว้างๆ ที่เราควรกระทำตามบทบาทที่สังคมกำหนดไว้ การที่บุคคลละเมิดบรรทัดฐานนั้นประกอบด้วยองค์ประกอบ คือ ตัวผู้ละเมิด สถานการณ์ขณะนั้นอำนวยความสะดวก และแรงจูงใจที่จะผลักดันให้เกิดการกระทำผิด (Parsons อ้างใน Thio, 1973) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Merton ที่กล่าวว่า พฤติกรรมเบี่ยงเบนเป็นเรื่องการอ้างอิง การกระทำที่ละเมิดหรือเกินเลยไปจากชุดบรรทัดฐานที่คนส่วนใหญ่ปฏิบัติกัน เช่น การไม่ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ หรือการกระทำของบุคคลที่มีสภาพคล้ายกับเด็ก หรือการกระทำที่มีลักษณะทำหาย หรือแหวกแนว เช่น พวกปัญญาชน นักวิทยาศาสตร์ นักเขียน ที่ไม่สนใจที่จะกระทำตามกฎเกณฑ์ตามระเบียบอย่างที่เกี่ยวข้องกัน (Merton อ้างใน Thio, 1973)

เพราะฉะนั้น โดยสรุป การเบี่ยงเบน คือ พฤติกรรมที่กลุ่มหรือสังคมเห็นว่าผิดไปจากบรรทัดฐานที่คนทั่วไปก่อให้เกิดการต่อต้าน และลงโทษผู้กระทำผิด การเบี่ยงเบนที่เห็นชัดเจนที่สุดคือ อาชญากรรม หรือการกระทำฝ่าฝืนกฎหมายอาญา เช่น ฆาตกรรม ดินยาเสพติด ฝ่าฝืนกฎหมายจราจร เป็นต้น และการที่จะระบุว่าพฤติกรรมใดเบี่ยงเบนหรือไม่นั้น ไม่อาจระบุได้ตายตัวทั้งนี้ เพราะว่าการกระทำอย่างหนึ่งสำหรับคนกลุ่มหนึ่งหรือยุคสมัยหนึ่ง เช่น เกย์ ซึ่งในปัจจุบันสังคมยอมรับและไม่รังเกียจ บางคนได้รับการยกย่องในความสามารถอีกต่างหาก

ความหมายของพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ

การเบี่ยงเบนทางเพศ (Sexual Deviation) เป็นความผิดปกติในคนที่มีความรู้สึทางเพศ ทัศนคติ ตลอดจนพฤติกรรมทางเพศที่แสดงออกไม่เหมาะสม แตกต่างจากคนส่วนใหญ่ในสังคม มักมีสาเหตุจากสภาพจิตใจที่ผิดปกติทำให้เขาไม่สามารถควบคุมตัวเองได้ แต่มิได้หมายความว่า “เป็นโรคจิตหรือวิกลจริต” เป็นเพียงความผิดปกติทางจิตเวช พวกบุคลิกภาพผิดปกติ (Personality Disorder) เท่านั้น งานวิจัยในต่างประเทศกล่าวว่า หากการเบี่ยงเบน หมายถึง การละเมิดบรรทัดฐานที่สังคมกำหนดขึ้น ลักษณะบรรทัดฐานเป็นแนวทางให้สมาชิกในสังคมยึดถือปฏิบัติ อาจจะแสดงออกในรูปของกฎ ระเบียบ แบบแผน หรือพฤติกรรมที่บุคคลจะต้องปฏิบัติตาม Becker (1963)

ฉะนั้นพฤติกรรมทางเพศที่บุคคลจะต้องปฏิบัติตามสังคม คือ ชายหญิงมีความผูกพันรักใคร่กับเพศตรงข้าม แต่ถ้ามีการผูกพันรักใคร่ในเพศเดียวกัน จึงเรียกว่าเป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ สอดคล้องกับ Powell (อ้างใน พจนา ศิริวิวัฒน์, 2544) ว่าพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศหมายถึง ผู้ชายหรือผู้หญิงที่มีความรักและความชอบพอทางเพศ (Sexual Preference) กับบุคคลเพศเดียวกัน

นอกจากนี้องค์การอนามัยโลก (1978) ก็ได้กล่าวถึง พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศว่า หมายถึง การที่มีความพึงพอใจทางเพศกับบุคคลที่มีเพศเดียวกับตน โดยเฉพาะเพียงอย่างเดียวหรือเป็นส่วนใหญ่ โดยอาจจะมีหรือไม่มีความสัมพันธ์ทางกายต่อกันก็ได้ และการจะวินิจฉัยว่าบุคคลใดเป็นรักร่วมเพศนั้น ไม่จำเป็นต้องพิจารณาว่าเป็นความผิดปกติทางจิตหรือไม่ ทางด้าน Marmor (1980) กล่าวถึงปัญหาในการให้ความหมายของการเป็นรักร่วมเพศ หรือพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศว่า ความหมายของการเป็นรักร่วมเพศนั้นยังไม่เป็นที่ตกลงกันได้แน่ชัด ส่วนใหญ่จะมีบุคคลให้ความหมายในเชิงปฏิบัติการที่จำกัดอยู่เพียงการมีพฤติกรรมใดๆที่เกี่ยวข้องทางเพศกับบุคคลเพศเดียวกัน ซึ่งการพิจารณาเฉพาะพฤติกรรมทางเพศที่บุคคลแสดงออกเพียงอย่างเดียวนั้นยังไม่เพียงพอ เนื่องจากเป็นการละเลยต่อสาเหตุด้านแรงจูงใจซึ่งมีอยู่หลากหลายภายใต้การแสดงพฤติกรรมนั้น Marmor จึงให้คำจำกัดความของบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศหรือพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศว่า หมายถึง บุคคลซึ่งมีแรงจูงใจที่จะมีความพึงพอใจทางเพศกับบุคคลเพศเดียวกับตน แต่เรื่องของการมีความสัมพันธ์ทางเพศนั้นไม่จำเป็นต้องสนใจไป ในบางรายอาจจำกัดอยู่แค่เพียงการมีจินตนาการทางเพศกับบุคคลเพศเดียวกันเท่านั้น ส่วน Spitzer นั้นมีการกล่าวถึงเรื่องระยะเวลาและแรงกระตุ้นด้วย ดังนั้นความหมายของพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในความคิดของ Spitzer จึงหมายถึง แบบแผนของการที่มีแรงกระตุ้นเชิงรักร่วมเพศ (Homosexual Arousal)อย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลานาน โดยที่ขาดการมีแรงกระตุ้นเชิงรักต่างเพศ (Heterosexual Arousal) หรือมีแต่น้อยเกินไป Spitzer (อ้างใน พจนา ศิริวิวัฒน์, 2544) ซึ่งคล้ายกับคำจำกัดความของ Kaplan and Sadock (อ้างใน พจนา ศิริวิวัฒน์, 2544) ต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศว่า เป็นพฤติกรรมที่แสดงออกในลักษณะที่เป็นแบบแผนระยะยาวของการมีความพึงพอใจทางเพศที่ไม่สามารถกระตุ้นเร้าทางเพศได้ด้วยเพศตรงข้าม แต่อารมณ์ ความรู้สึกและความสนใจทางเพศจะสามารถกระตุ้นได้โดยบุคคลเพศเดียวกัน

ส่วนความหมายที่ให้ไว้โดยนักวิจัยชาวไทยนั้น อุดมศิลป์ ศรีแสงนาม (อ้างใน สมภพ เรื่องตระกูล, 2528) ได้กล่าวไว้ว่าพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ หมายถึง การมีความสุขทางเพศกับบุคคลเพศเดียวกัน ถ้าระหว่างชายกับชายด้วยกันมักเรียกทับศัพท์ว่า โฮโมเซ็กชวลลิตี้ (Homosexuality) ระหว่างหญิงต่อหญิงด้วยกันเรียกว่า เลสเบียนนิซึม (Lesbianism) ซึ่งอาจเป็น

พฤติกรรมที่ไม่ถึงกับมีเพศสัมพันธ์ก็ได้ แต่ต้องเป็นพฤติกรรมทางเพศระหว่างเพศเดียวกัน อาจเป็นเพียงความพอใจเพียงแค่นี้ได้สัมผัสร่างกายภายนอกก็ถือว่าเป็นรักร่วมเพศแล้ว ไม่จำเป็นต้องถึงกับประกอบกิจจนถึงจุดสุดยอด (Orgasm) โอภาส ธรรมวานิช (อ้างใน พงนา ศิริวิวัฒน์, 2544)

จากคำจำกัดความข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ เป็นพฤติกรรมทางเพศระหว่างบุคคลเพศเดียวกัน มีความพึงพอใจที่จะมีความสัมพันธ์ทางเพศกับบุคคลเพศเดียวกันซึ่งอาจมีความสัมพันธ์ทางเพศหรือเป็นเพียงจินตนาการก็ได้ มีแรงกระตุ้นทางเพศเชิงรักต่างเพศน้อยหรือไม่มีเลย แต่มีแรงกระตุ้นทางเพศกับบุคคลเพศเดียวกันมากกว่าและมีเวลาต่อเนื่องยาวนาน

ประเภทของพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของชาย

ในปัจจุบันมีคำกล่าวถึงพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในลักษณะรักร่วมเพศหลายอย่าง เช่น พวกรักร่วมเพศ (Homosexual) เกย์ (Gay) โฮโม (Homo) MSM (Man who have sex with man) กะเทย สาวประเภทสอง คู่ด แต่ัว เป็นต้น คำเหล่านี้จะมีพฤติกรรมที่มีความรู้สึกทางเพศกับเพศเดียวกันกับตนแตกต่างกัน (วรารุช สุมาวงศ์, 2530) ดังนี้

1. พวกรักร่วมเพศชาย หรือที่เรียกกันว่า เกย์ (Gay) หมายถึง ชายที่มีจิตใจเบี่ยงเบนไปจากเพศของตน คือ มีความรู้สึกใกล้ชิดสนิทสนมหา และฝักใฝ่ผู้ชายด้วยกันแทนที่จะเป็นผู้หญิง รักร่วมเพศชายจะมีบทบาททางเพศ 3 ลักษณะ คือ เป็นฝ่ายกระทำ เป็นฝ่ายถูกกระทำ หรือ แบบผสม ซึ่งลักษณะท้ายสุดนี้หมายถึงว่าจะเป็นแบบใดก็ได้ตามที่คู่ของคุณแต่ละคนพอใจ

นอกจากนี้ เกย์ ยังสามารถจำแนกออกไปได้ตามความรู้สึกและพฤติกรรมทางเพศ เอกพล นันทโอสถ (2542) ได้กล่าวถึง ลักษณะของเกย์ไว้ 4 ประเภท ดังนี้

1.1 เกย์คิง เป็นเกย์ที่เป็นฝ่ายกระทำ ฝ่ายเสนอ ทำตัวเป็นผู้ชาย พวกนี้นิยมร่วมเพศทางทวารหนักหรือที่เรียกว่า เวจมรรค (Sodomy) การเป็นเกย์คิง จะดูไม่ออกเพราะมีกิริยาท่าทางเหมือนผู้ชายปกติทั่วไป แต่อาจสังเกตได้ว่า พวกเกย์คิงไม่สนใจผู้หญิงสวย สนใจแต่หนุ่มวัยรุ่นรูปหล่อ เกย์คิงมีอยู่เป็นจำนวนมาก และสาเหตุที่เป็นก็เพราะเคยยุ่งกับผู้หญิงแล้วเกิดปัญหา กล่าวว่าจะตั้งครรรค์ ดิดคาม โรค เจอความสกปรกของผู้หญิงแล้วเกิดความรังเกียจ หรือบางคนรำคาญนิสัยผู้หญิงบางคนที่จุกจิก ฐู้จู้ และบางคนเคยผิดหวังมาก่อนเพราะผู้หญิงหลอก เกย์คิงมักจะเป็นเกย์ที่มี

สภาพกลายเป็นผู้มีอารมณ์เพศแบบเดิมเช่นชายหญิงทั่วไป มีภรรยาเป็นตัวเป็นตนแล้วเกิดอาการเบื่อ จึงอยากจะร่วมเพศทางทวารหนักบ้างแต่ภรรยาไม่ยอม ในที่สุดจึงหาทางออกด้วยการร่วมเพศกับผู้ชายและกลายเป็นเกย์คิง

เกย์คิงที่ยังมีภรรยาซึ่งยังอยู่กินกันในฐานะเดิมนั้น มีแนวโน้มมากกว่าจะกลายเป็นเกย์สองเพศไป บางคนเป็นเกย์คิงแล้วก็ไม่สามารถกลับมาเป็นผู้ชายได้อย่างเดิมได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับพื้นฐานของจิตใจในวัยเด็กรวมทั้งสิ่งแวดล้อมในปัจจุบันว่ามีผลกระทบมากน้อยเพียงใด เกย์คิงบางคนใช้ชีวิตเกย์ระยะหนึ่งก็อาจจะเบื่อกลับไปจีบผู้หญิง และรักผู้หญิงเท่าๆงานอาจแต่งงานมีครอบครัวระยะหนึ่ง แต่ในที่สุดก็หันกลับไปมีความสัมพันธ์กับผู้ชายอย่างเมื่อสมัยก่อนแต่งงาน ดังนั้นเกย์คิงมักจะเป็นตอนหนุ่มวัยรุ่นแล้วก็กลับมาเป็นอีกทีตอนแก่ เกย์คิงขนานแท้ไม่ชอบเกย์ควีนที่ทำตัวกระตุงกระตึ่งเกินพอดี ยิ่งเกย์ควีนที่แสดงออกอย่างเปิดเผยและมีพฤติกรรมเรียกร้องความสนใจมาก พวกเกย์คิงยิ่งกลัวและไม่อยากคบด้วย เกย์คิงจะชอบเกย์ควีนที่ดูเรียบร้อยนึ่มนวล ดูไม่ออกว่าเป็นเกย์ควีน คือแต่งตัวเหมือนผู้ชายธรรมดาทั่วไป เพราะจะได้สามารถเดินด้วยได้อย่างไม่ถูกคนรอบข้างมองและเพราะด้วยความที่เกย์คิงแต่งตัวเหมือนผู้ชายทั่วไปเพื่อปิดความลับว่าตัวเองเป็นเกย์ เพราะการเป็นเกย์นั้นเป็นปมด้อยในจิตใจอยู่ไม่น้อย

1.2 เกย์ควีน คือ รักร่วมเพศในผู้ชายด้วยกัน โดยทำตัวเป็นหญิงและเป็นฝ่ายถูกกระทำ เกย์ควีนนั้นมีแนวโน้มจากการทำตัวเป็นผู้หญิงมาก่อน มีเพื่อนร่วมชั้นเรียนเป็นผู้หญิงมาก เพื่อนสนิทใกล้บ้านเป็นหญิง เพื่อนที่ทำงานมีผู้หญิงเยอะ มีพี่สาวน้องสาวที่พอจะเอาอย่างได้ พวกนี้ร่างกายเป็นผู้ชายแต่จิตใจเป็นผู้หญิงและจะเกลียดผู้หญิง แต่รักผู้ชายที่เป็นชายแท้ รูปร่าง หน้าตาดี ทั้งนี้เกย์ควีนมีทั้งประเภทซ่อนเร้นและเปิดเผย ประเภทซ่อนเร้นนั้นดูยากเพราะพวกนี้จะทำตัวเป็นผู้ชายเต็มตัว แต่การแต่งตัวค่อนข้างจะประณีต สวยงาม และหล่อตลอดทั้งวัน อาจจะมีเครื่องประดับประดามากมาย มีนิสัยกระตุงกระตึ่งเจ้าระเบียบ

นิสัยดั้งเดิมของเกย์ควีนจะเป็นคนที่มีอารมณ์อ่อนไหวง่าย จึงไวต่อการรับรู้ความรู้สึกของคนใกล้ชิด ของเพื่อนหญิง พี่สาว น้องสาว และเกิดการเลียนแบบทั้งกิริยาและท่าทาง ซึ่งคงจะเกิดจากการล้อเลียนมากกว่าจริงจัง แต่ถ้าทำจนติดเป็นนิสัยก็จะแก้ไม่หาย และจะค่อยๆ เปลี่ยนพฤติกรรมเป็นเกย์ควีนได้ถ้าสังคมรอบตัวยอมรับ เกย์ควีนที่ขาดคนเข้าใจและเห็นใจจะมีสภาพจิตใจที่หดหู่ เหงา และโดดเดี่ยว จึงต้องหลบสังคมเพราะไม่กล้าสู้หน้าหรือสายตาที่มองด้วยความเยาะเย้ยได้ เกย์ควีนจึงมีอาการทางจิตประสาทและอาจขาดความยับยั้งชั่งใจ บางรายอาจมีอารมณ์รุนแรง เกิดการหึงหวงจนเกิดการทำร้ายร่างกาย ไปจนถึงเกิดการฆาตกรรมกันเลยทีเดียว

เกย์ควีนชนิดเปิดเผยมักจะมีความสำเร็จในการทำงาน และจะโด่งดังมีชื่อเสียง เพราะเกย์พวกนี้สามารถลบปมด้อยของตนเองลงได้ โดยการที่มีความคิดสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ พวกนี้อาจมีอาชีพเป็นช่างเสริมสวย ช่างตัดเสื้อ ช่างออกแบบแฟชั่น หรืองานใดๆที่โดยทั่วไปมักจะเป็นงานของผู้หญิง

1.3 เกย์สองเพศ เป็นเกย์ประเภทเข้าไหนเข้าได้ ทำตัวเป็นได้ทั้งหญิงและชาย เกย์สองเพศนั้นเดิมก็เป็นเกย์คิงหรือเกย์ควีนอยู่ก่อนแล้วแบบใดแบบหนึ่ง แล้วเกิดไปพบเกย์ด้วยกัน และเพื่อให้เกิดการยุติธรรมในการปฏิบัติต่อกันและกัน นอกจากจะให้ฝ่ายหนึ่งเป็นสามีแล้ว ยังให้เป็นที่ภรรยาด้วย จึงเคยชินและปฏิบัติเช่นนั้นเสมอมา เกย์สองเพศมักจะเกิดกับบุคคลที่มีภรรยาอยู่แล้ว เมื่อเกิดความจำเจ ก็แสวงหารสชาติใหม่กับผู้ชายด้วยกันเพื่อตัดปัญหายุ่งยากในการมีภรณาน้อย เมื่อคบเพื่อนชายซึ่งเป็นเกย์อยู่แล้วจึงสามารถหาความสุขด้วยกันทางเพศได้ กลายเป็นเกย์ไปด้วยแต่ก็ยังคงปฏิบัติกิจทางเพศกับภรรยาได้เหมือนเดิม ถ้าเกย์สองเพศได้เจอผู้ชายที่แข็งแรง หน้าตาคมสัน ทำทางดี เขาจะมีความรู้สึกว่าเป็นเกย์ควีน อยากให้ผู้ชายคนนั้นมาเป็นสามี แต่ถ้าเจอเด็กหนุ่มหน้าอ่อน ก็จะรู้สึกว่าเป็นเกย์คิงและต้องการเด็กหนุ่มคนนั้นมาเป็นภรรยา เกย์สองเพศมักจะเป็นคนสองอารมณ์ หากอยู่ในสภาพเกย์ควีนจะอ่อนหวาน นุ่มนวล ในขณะที่หากเป็นเกย์คิงก็อาจจะดูดันเป็นคนละคนเลยทีเดียว

1.4 เกย์เทียม พวกนี้ความจริงไม่ใช่เกย์ แต่เนื่องจากสภาพทางสังคมจึงอาจทำให้มีพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนไป

2. กะเทย หรือ สาวประเภทสอง คือ บุคคลเพศชายที่แสดงลักษณะและพฤติกรรมออกมาในลักษณะทำทางใกล้เคียงกับลักษณะของเพศหญิง กะเทยโดยทั่วไปต้องการเป็นเพศหญิงทั้งด้านกาย วาจา และใจ ต้องการให้คนในสังคมปฏิบัติกับตนเองดังเช่นผู้หญิงคนหนึ่ง กะเทยโดยส่วนใหญ่จะรักและชอบเพศเดียวกัน (ผู้ชาย)

กะเทยไม่ใช่เกย์ เพราะเกย์กับกะเทยมีรสนิยมและวิธีการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน คำว่า กะเทยในบางครั้งจะใช้คำเรียกว่า “เลดี้บอย” หรือ “เพศที่สาม” สำหรับบุคคลเพศชายที่แต่งตัวเป็นเพศหญิงในการแสดงในภาษาอังกฤษส่วนมากจะเรียกแดรี่ควีน (drag queen)

การศึกษาที่ผ่านมา นอกจากจะมีการแบ่งประเภทพฤติกรรมการเบี่ยงเบนทางเพศตามลักษณะเพศที่ได้มาโดยกำเนิดแล้ว ยังได้มีการแบ่งพฤติกรรมการเพศ เบี่ยงเบนทางเพศตามลักษณะพฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกอีกด้วย โดย Hyde (อ้างใน ชงชัย ปิ่นเกษ, 2542) แบ่งพฤติกรรมการเบี่ยงเบนทางเพศออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. ประเภทที่เกิดจากการขาดโอกาสหรือเป็นไปตามสถานการณ์ คือ พฤติกรรมการเบี่ยงเบนทางเพศที่เกิดจากการแทนที่ เมื่อบุคคลไม่สามารถหาทางระบายความต้องการทางเพศได้ด้วยการมีเพศสัมพันธ์กับต่างเพศ

2. ประเภทแอบแฝง ประเภทของพฤติกรรมการเบี่ยงเบนทางเพศแบบนี้ เป็นแนวคิดของ Freud ซึ่งเชื่อว่า บุคคลมีแนวโน้มที่จะเป็นรักร่วมเพศ แต่เก็บกดความรู้สึกไว้ในระดับจิตไร้สำนึก (Unconscious) ทำให้มีความวิตกกังวลอยู่มาก บางคนจะใช้กลไกป้องกันตนเองโดยทำตรงข้ามกับความรู้สึกที่ซ่อนเร้นอยู่ (Reaction Formation) คือ ทำตัวเป็นชายชาตรีมากเกินไปและปฏิเสธการเป็นรักร่วมเพศ

พฤติกรรมการเบี่ยงเบนทางเพศแบบแอบแฝงนี้ ยังถูกนำมาใช้ในความหมายที่แสดงถึงการตอบสนองทางจิตใจ โดยที่บุคคลสามารถกระตุ้นทางจิตใจได้ด้วยบุคคลที่มีเพศเดียวกับตน แต่ไม่เคยมีสัมพันธ์ทางเพศจริง

3. ประเภทปกปิด หรือ เปิดเผยพฤติกรรมการเบี่ยงเบนทางเพศของตน

3.1 พวกปกปิด คือ บุคคลที่ใช้ชีวิตส่วนใหญ่ในฐานะรักร่วมเพศ ไม่ว่าจะเป็นการแสดงออกในด้านการงาน หรือการมีความสัมพันธ์ทางสังคม แต่บุคคลที่เป็นผู้เบี่ยงเบนทางเพศด้วยกัน หรือเพื่อนใกล้ชิดจะทราบการเป็นผู้เบี่ยงเบนทางเพศของบุคคลนั้น

3.2 พวกเปิดเผย คือ บุคคลที่ไม่ได้ปกปิดการเป็นผู้มีพฤติกรรมการเบี่ยงเบนทางเพศของตน และอาจพยายามแสดงลักษณะของตนให้ชัดเจนขึ้น

การแบ่งพฤติกรรมการเบี่ยงเบนทางเพศของ Hyde นี้เป็นการแบ่งตามพฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกเท่านั้น จะเห็นว่าพฤติกรรมการเบี่ยงเบนทางเพศที่เกิดจากการขาดโอกาสจะไม่ถือว่าเป็น

พฤติกรรมการเบี่ยงเบนทางเพศที่แท้จริง เพราะว่าพฤติกรรมการเบี่ยงเบนทางเพศประเภทนี้ไม่มีแรงจูงใจภายในที่ต้องการมีความสัมพันธ์ทางเพศกับบุคคลเพศเดียวกัน แต่หากเป็นเพราะสถานการณ์บังคับ

สำหรับนักจิตวิทยาของไทยนั้น วิทยา นาควัชระ (2543) ได้ให้คำจำกัดความของคำว่า Transsexual และ Transvestite ที่แตกต่างไปกับของ Hyde โดยแบ่งกลุ่มรักร่วมเพศชายได้ 3 ระดับ ดังนี้คือ

1. พวกเกย์ทั่วไป (Gay) จะไม่แสดงออกแบบเพศหญิง โดยยังพอใจความเป็นเพศชายของตนเอง มีการแต่งกาย ภาษาพูด กิริยาท่าทาง มีมาตรฐานชีวิตและสังคมแบบชาย ไม่อยากเป็นผู้หญิง มักจะรักและผูกพันกับพวกเกย์ด้วยกันเอง โดยแยกเป็นฝ่ายเกย์คิง (คือคนที่ทำบทบาทของสามี) และ เกย์ควีน (คือคนที่ทำบทบาทเป็นภรรยาซึ่งส่วนใหญ่จะไม่แสดงเป็นผู้หญิงเช่นเดียวกัน)

พวกเกย์ทั่วไปนี้ส่วนใหญ่จะไม่เปิดเผยให้สังคมทราบ นอกจากในกลุ่มคนสนิท เกย์บางคนบอกว่าสามารถร่วมเพศได้กับทั้งหญิงและชาย และเรียกตัวเองว่าเป็น Bisexual นั้น ส่วนใหญ่จะกลายเป็นพวกรักร่วมเพศ (Homosexual) ต่อไป และมีพวกที่เกลียดเกย์ ตามรังแก กดขี่ วิจารณ์ กล่าวหาหรือทำร้าย เรียกว่าเป็นพวกเกลียดเกย์ (Homophobia) ซึ่งอาจจะมาจากการที่มีรอยจารึกในใจที่ไม่ดีเกี่ยวกับเกย์มาก่อน หรือตัวเองเป็นเกย์ที่ปกปิดไม่สามารถรับความเป็นเกย์ได้ จึงแสดงความเกลียดชังออกมาเกินปกติ เพื่อปกป้องตัวเองว่าไม่ได้เป็นเกย์ เป็นกลไกที่ซับซ้อนทางจิตใจที่เจ็บปวดของเขเอง

2. พวกลักเพศ (Transvestitism) หมายถึงผู้ชายที่มีรสนิยมทางเพศชอบเพศชายด้วยกันแต่มีความพึงพอใจที่จะเลียนแบบเพศหญิงด้วยการแต่งตัวเลียนแบบ บุคลิกภาพภายนอกบ่งชี้ได้ง่าย มีจริตกิริยา ภาษาพูด ท่าทางเหมือนผู้หญิง แต่งหน้า มีหน้าอก ผมหยาว นิดฮอร์โมน แต่ไม่ได้แปลงเพศ มักจะถูกสังคมเรียกว่าเป็นพวกตัว ตู๊ด กะเทย มักจะมีจิตใจอยากมีคนรักเป็นชายแท้ๆ

3. พวกแปลงเพศ (Transsexuals หรือ Transgender) หมายถึงผู้ชายที่มีรสนิยมทางเพศ ชอบเพศชายด้วยกันมีความต้องการเป็นเพศหญิง และแปลงเพศเป็นผู้หญิงแล้ว จะรักผู้ชายแท้ๆ และอยากแต่งงานเป็นแบบสามีภรรยากับผู้ชายแท้ๆ

สาเหตุของพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ

1. สาเหตุทางด้านชีววิทยา แบ่งเป็น 2 แนวทาง คือ

1.1 สาเหตุเกี่ยวกับฮอร์โมน

มีทฤษฎีทางด้านฮอร์โมน (Hormonal Theory) ที่พยายามอธิบายถึงสาเหตุของพฤติกรรมรักร่วมเพศ ซึ่งปกติแล้วในร่างกายของมนุษย์นั้น จะพบได้ว่า มีฮอร์โมนเพศชายและฮอร์โมนเพศหญิงอยู่ด้วยทั้งสองอย่าง มีนักวิจัยหลายท่านที่พยายามทำการวิจัยศึกษาด้วยวิธีการทดลองให้ฮอร์โมนเพศกับบุคคลที่มีอาการผิดปกติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางทำทาง รวมถึงทางเพศด้วย จากผลการทดลองพบว่าปัจจัยที่ให้มีได้ช่วยให้บุคคลนั้นเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม (Friedman, 1977 อ้างใน สมศรี เปี่ยมสมบูรณ์, 2529) ดังนั้นในที่นี้ ทฤษฎีด้านฮอร์โมนจึงยังไม่อาจใช้เป็นข้อพิสูจน์ที่น่าเชื่อถือได้ และยังไม่สามารถที่จะนำมาอธิบายถึงสาเหตุของการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศได้อย่างชัดเจน

1.2 สาเหตุเกี่ยวกับพันธุกรรม

จากการศึกษาคู่แฝด Kallman (อ้างใน พจนา ศิริวิวัฒน์, 2544) พบว่า เด็กฝาแฝดที่เกิดจากไข่ใบเดียวกัน (Identical Twin) นั้น ถ้าคนใดคนหนึ่งมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ อีกคนหนึ่งก็มักเกิดพฤติกรรมดังกล่าวด้วย แต่สำหรับเด็กฝาแฝดที่เกิดจากไข่คนละใบ (Fraternal Twin) สภาพดังกล่าวที่ปรากฏขึ้นกับคู่แฝดที่เกิดจากไข่ใบเดียวกันจะไม่เป็นจริงเสมอไปกับคู่แฝดที่เกิดจากไข่คนละใบ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ คู่แฝดที่เกิดจากไข่คนละใบ เมื่อคนหนึ่งมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศอีกคนหนึ่งไม่จำเป็นต้องมีพฤติกรรมเช่นนั้น อย่างไรก็ตาม การศึกษาของ Kallman ยังไม่ใช่ข้อสรุปที่สามารถยืนยันการอธิบายพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศได้

2. สาเหตุด้านจิตวิทยา

Hall and Lindzay (1981) ได้สรุปทฤษฎีจิตวิเคราะห์ของฟรอยด์ (Freud's Classical Psychoanalytical theory) โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับ “ปมออดิปุส” (Oedipus Complex) ตามทฤษฎีกล่าวว่า เด็กผู้ชายในวัย 3-5 ขวบนั้น จะมีความรู้สึกรักมารดาและเกลียดบิดา แต่ในทางตรงกันข้าม

เด็กผู้หญิงจะมีความรู้สึกรักบิดาและเกลียดมารดา ฉะนั้น พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในชายจะเกิดจากเด็กชายที่พยายามเลียนแบบมารดาและมองของรัก (Love Object) เช่นเดียวกับมารดาของเพศชาย เด็กชายจึงมองเพศเดียวกับตนเอง แต่โดยทั่วไปแล้ว นักจิตวิเคราะห์ห่มองว่าพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศมีผลมาจากความวิตกกังวลอย่างรุนแรง (Severe Anxiety) ในวัยเด็กมากกว่า ความวิตกกังวลดังกล่าว ซึ่งเป็นพื้นฐานของความผิดปกติทางจิตใจ อาจมีสาเหตุมาจากการถูกทอดทิ้ง การได้รับการถนุถนอมเกินไป การถูกล่วงโทษหรือการประชดประชัน และความสัมพันธ์ระหว่างมารดาและบุตรเป็นต้น ทางด้าน กิติกร มีทรัพย์ (2529: 118-119) ได้อธิบายการเกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศอีกแนวหนึ่งว่า เกิดจากการหลงรักตนเอง (Narcissism) ที่กล่าวว่า การเป็นรักร่วมเพศนี้อาจเกิดกับบุคคลที่หล่อหรือสวยได้เท่า ๆ กัน ยิ่งถ้าบุคคลรู้ตัวตั้งแต่เด็กว่าหน้าตาดี ก็มักทำให้เกิดความสนใจในร่างกายของตนเองมากกว่าบุคคลอื่น ๆ ทั่วไป การหลงรูปร่างและการสนใจในร่างกายของตนเองมากเกินไป จะทำให้จินตนาการของเด็กชายกลายมาเป็นความต้องการร่วมเพศกับเพศเดียวกัน ซึ่งลักษณะเช่นนี้สามารถเกิดได้กับทั้งสองเพศเท่า ๆ กัน และแม้แต่บุคคลที่ไม่สวยไม่หล่อก็อาจปฏิเสธตนเองแล้วหาร่างกายที่สวยงามของเพศเดียวกันมาแทนเพื่อชดเชยสิ่งที่ตนขาดไป บุคคลที่หลงรักตัวเอง มาก ๆ นั้น นอกจากบุคคลที่สวยที่หล่อแล้ว ยังรวมถึงบุคคลที่ประสบความสำเร็จในชีวิตมากมาย มีความสามารถและฐานะร่ำรวยด้วย เช่น บุคคลที่เป็นนักกีฬาชื่อดัง ดาราภาพยนตร์หน้าตาดี นักร้องที่มีชื่อเสียงโด่งดัง บุคคลเหล่านี้สามารถอธิบายการเกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศได้จากสาเหตุนี้ (วิทยา นาควัชระ, 2528)

3. สาเหตุด้านสภาพแวดล้อม

สภาพแวดล้อมในที่นี้หมายถึง สภาพแวดล้อมทางครอบครัวและสภาพแวดล้อมทางสังคม กล่าวคือ ความสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่และลูก ความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้อง และความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนฝูง เป็นต้น ตามแนวความคิดของนักจิตวิทยาสังคม Adler (อ้างใน พงณา ศิริวิวัฒน์, 2544) เชื่อว่าบุคลิกภาพของบุคคลเกิดจากสิ่งแวดล้อมมากกว่าพันธุกรรม ในทำนองเดียวกับ Horney (อ้างใน สมศรี เปี่ยมสมบูรณ์, 2549: 7) ก็มีความเห็นว่าความขัดแย้งในใจของคนที่เกิดขึ้นมิใช่ติดตัวมาตั้งแต่เกิด แต่เกิดขึ้นเพราะถูกวางเงื่อนไขจากสังคม นอกจากนี้ Sullivan (อ้างใน พงณา ศิริวิวัฒน์, 2544) นักจิตวิทยาสังคมอีกผู้หนึ่งเชื่อว่าบุคลิกภาพของคนขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อม ดังนั้นพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศที่ผิดปกติจึงอาจจะขึ้นอยู่กับการเรียนรู้และสัมพันธ์ภาพกับสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว และจากการศึกษาของ Kinsey *et al.* (อ้างใน พงณา ศิริวิวัฒน์, 2544) พบว่าสาเหตุที่ทำให้เด็กชายในวัยเรียนมีพฤติกรรมรักร่วมเพศนั้นเนื่องมาจากสภาพแวดล้อมทางสังคม กล่าวคือ เกิดจากการเรียนรู้

จากเพื่อนฝูง แล้วนำมาเลียนแบบเอาอย่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ สำเร็จ แสงชื่อ (2527) ที่กล่าวว่า สาเหตุของการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศนั้นเกิดจากปัญหาสิ่งแวดล้อม 2 ประการ นั่นคือ

3.1 เกิดจากปัญหาสิ่งแวดล้อมภายในครอบครัว หรือ ความสมคูลภายในครอบครัว

3.1.1 การที่เด็กถูกตามใจจากพ่อแม่มากเกินไป ทำให้เด็กเกิดการเอาแต่ใจ, การที่พ่อแม่ทอดทิ้งหรือพ่อแม่ขัดแย้งทะเลาะกันเป็นประจำ ทำให้เด็กเกิดอาการขาดความรัก ความอบอุ่น จิตใจอ่อนไหวง่าย

3.1.2 แม่ทำตัวในลักษณะปกป้อง หรือให้ความใกล้ชิดกับลูกชายมากเกินไป จนทำให้ห่างเหินจากพ่อ และอาจเกิดจากการที่แม่เข้มงวดจนเกินไปจนทำให้เด็กเกิดอาการกลัวผู้หญิง จึงจำต้องไปคบเพื่อนเพศเดียวกัน

3.1.3 ในครอบครัวมีลูกชายคนเดียว ในขณะที่ญาติพี่น้องเป็นหญิงทั้งหมดหรือเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งต้องคลุกคลีกับผู้หญิงเป็นประจำ จึงทำให้มีนิสัยและท่าทางแบบผู้หญิงจนกลายเป็นความเคยชิน

3.2 เกิดจากปัญหาสิ่งแวดล้อมภายนอก

หมายถึงสภาพที่ต้องคลุกคลี กินนอนกับเพื่อนเพศเดียวกันอยู่ตลอดเวลา เช่น นักเรียนตามหอพัก นักโทษ กองทหาร หรือสถานกักกันต่าง ๆ กรณีเหล่านี้โอกาสที่จะได้พบเพื่อนต่างเพศมีน้อยมาก โดยเฉพาะในช่วงวัยรุ่นที่มีความต้องการทางเพศสูงจึงทำให้เกิดความกดดันทางเพศตามธรรมชาติ จึงไม่มีโอกาสได้ระบายออกประกอบกับการมีความอยากรู้อยากเห็นจึงทำให้เกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศขึ้น นอกจากนี้ยังสามารถเกิดจากการที่ชักจูงของเพื่อนไปในทางที่ผิดและเกิดจากประสบการณ์ที่ไม่ดี ผึงใจ หรือการทารุณทางจิตใจที่ได้รับจากเพศตรงข้าม จนเกิดการขยาด ไม่อยากมีเพศสัมพันธ์กับเพศตรงข้ามเลยหันมาสนใจในเพศเดียวกัน

แนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์

ทฤษฎีปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์

ทฤษฎีปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์ เป็นแนวคิดที่ให้ความสำคัญต่อการให้ความหมายของมนุษย์ โดยพิจารณาได้ทั้งจากการให้ความหมายต่อวัตถุสิ่งของหรือการให้ความหมายผ่านการปฏิสัมพันธ์ (interaction) เนื่องจากการสร้างความหมายเป็นกิจกรรมที่เกิดขึ้นผ่านการใช้ภาษา ซึ่งถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของระบบสัญลักษณ์ที่ทุกคนในสังคมหนึ่งๆ ใช้ร่วมกัน การดำรงอยู่ของตัวตนเป็นพื้นฐานสำคัญที่สุดของแนวคิดนี้ กล่าวคือ ภาพลักษณ์ของผู้คนมีส่วนอย่างสำคัญในการจัดวางการแสดงออกซึ่งตัวตนของแต่ละฝ่าย การนำเสนอตัวตนเป็นเรื่องของกระบวนการที่มียุทธวิธี เจตจำนง และขั้นตอนของการต่อรองเกิดขึ้น ความเป็นตัวตนจึงเป็นการสร้างทางสังคมผ่านการปฏิสัมพันธ์ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง ความเป็นตัวตนเป็นเครื่องมือในการปฏิสัมพันธ์ ความเข้าใจของเราที่มีต่อภาพลักษณ์ของอีกฝ่ายหนึ่ง จะเป็นสื่อกลางต่อพฤติกรรมการแสดงออกนั้นๆ (โสภิตา วีรกุลเทวัญ, 2546) ทางด้าน Goffman (1972) มองตัวตน ไม่ใช่สิ่งตายตัวอยู่ในตัวแต่ละปัจเจกบุคคล แต่ตัวตนเป็นกระบวนการทางสังคม และให้ความสนใจกับกระบวนการสร้างภาพลักษณ์ หมายถึงการจัดวางรูปแบบของพฤติกรรมในการแสดงออกของมนุษย์ต่อสถานการณ์ทางสังคมต่างๆ เพื่อให้คู่ปฏิสัมพันธ์ยอมรับในตัวตนของอีกฝ่ายหนึ่ง เปรียบเทียบสถานการณ์ทางสังคมเหมือนกับเวทีการแสดงละคร ผู้แสดงเล่นไปตามบทบาทและตรงกับความคาดหวังของผู้ชม เวทีการแสดงจึงเป็นหน้าฉาก (front stage) ขณะเดียวกันในหลังฉาก (back stage) ตัวตนของผู้แสดงก็เปลี่ยนแปลงไป เช่นเดียวกับสถานการณ์ต่างๆ ในชีวิตจริงที่มนุษย์ต้องแสดงออกซึ่งความเป็นตัวตน (social performer) ในแบบต่างๆ เปลี่ยนแปลงไปตามคู่ปฏิสัมพันธ์ และขึ้นอยู่กับฉากทางสังคม (social scene) และสถานการณ์ทางสังคม (social situation) อย่างไรก็ตาม ความรู้สึกที่เป็นตัวเรานี้ก็ได้จำกัดขอบเขตดังกล่าวขึ้นอยู่กับตัวแปรทางสังคมต่างๆ ที่สำคัญก็เช่นกลุ่มอายุ เพศ อาชีพ ชนชั้นทางสังคม กลุ่มชาติพันธุ์ ตัวแปรเหล่านี้คือ มิติต่างๆ ที่ปัจเจกนิยามอัตลักษณ์ของตนในกระบวนการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น (อภิญา เฟื่องฟูสกุล, 2546) แม้ว่า Goffman จะใช้คำว่า ฉากหน้า และฉากหลัง หรือความเป็นส่วนตัว กับสาธารณะ เขาไม่ได้ใช้นัยยะที่เกี่ยวข้องกับสถานที่ หากแต่นัยยะที่เกี่ยวข้องกับประสบการณ์ของมนุษย์ (experience of human-being) ที่มองเห็นและไม่สามารถมองเห็นได้ Goffman ไม่ได้ต้องการจะชี้ว่า เมื่อแสดงออกต่อหน้าสาธารณะจะต้องเป็นตัวตนปลอม (false public) ขณะที่แสดงออกในที่ส่วนตัวที่แท้จริง (True private) แต่การจัดการต่อภาพลักษณ์เป็นไปเพื่อให้อีกฝ่ายหนึ่งรับรู้ในเวลาอันสั้นว่า ตนเองเป็นใคร การรับรู้เกี่ยวกับตัวตน

ช่วยทำให้การปฏิสังสรรค์ทางสังคมเป็นไปอย่างรวดเร็วมากขึ้น เพราะว่าตัวคนนั้นไม่ใช่สิ่งที่สามารถจะรับรู้ได้อย่างรวดเร็ว ข้อมูลเกี่ยวกับตัวคนนี่เองที่ทำให้อีกฝ่ายหนึ่งรับรู้ได้ว่า บุคคลที่กำลังปฏิสังสรรค์ด้วยคาดหวังสิ่งใด

ทฤษฎีปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์ต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ

ในการมองค่าบุคคลใดบุคคลหนึ่งแล้วเกิดการยอมรับหรือปฏิเสธต่อสิ่งต่างๆ แตกต่างกันไปนั้นจะขึ้นอยู่กับคนที่บุคคลนั้นได้รับความรู้ความเข้าใจจนสามารถสร้างภาพขึ้นในใจได้นั้นต้องอาศัยจากการที่บุคคลนั้นได้มีการสื่อสารกันระหว่างบุคคลกับบุคคล หรือบุคคลกับสิ่งต่างๆ รอบๆ ตัว เช่น การพบปะพูดคุยรับทราบข่าวสารจากบุคคลและสื่อต่างๆ โดยอาจจะรู้ตัว หรือไม่รู้ตัว ทั้งทางตรงและทางอ้อมก็ตาม ซึ่งเราเรียกว่าการปฏิสัมพันธ์ ซึ่งจะทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจ เกิดการยอมรับหรือปฏิเสธก็ได้

ข้อสมมติฐาน เบื้องต้นอีกประการหนึ่งของทฤษฎีการปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์ คือ มนุษย์มีการกระทำระหว่างกัน (Interaction) และมีการสวมบทบาท (role-taking) ผลจากการสวมบทบาทของกลุ่มปฏิสัมพันธ์ ทำให้บุคคลมีการประสานพฤติกรรมที่สอดคล้องกับผู้อื่น (เพ็ญมาศ กำเนิดโทน, 2528)

Faules and Alexander (อ้างใน เพ็ญมาศ กำเนิดโทน, 2528) กล่าวว่า ลักษณะที่สำคัญของการกระทำระหว่างมนุษย์ คือ

1. การกระทำของบุคคลขึ้นอยู่กับความหมายที่บุคคลมีต่อวัตถุนั้น
2. ความหมายของสิ่งต่างๆ ได้มาจากการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม
3. ความหมายนั้นมีระดับความเฉพาะตัว เนื่องมาจากการตีความของแต่ละคน

ส่วนการสวมบทบาท หมายถึง ความสามารถที่จะพบเห็นหรือรับรู้และเข้าใจแนวโน้มของการกระทำของผู้อื่น

ทิศทางของพฤติกรรมที่คนทั่วไปแสดงต่อผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ขึ้นอยู่กับความเข้าใจ การนิยามหรือให้ความหมายพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ถ้าบุคคลขาด ความเข้าใจให้ความหมายของผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในทางลบ เช่น มองว่าเป็นพฤติกรรมที่น่าละอาย

เป็นสิ่งชั่วร้าย บุคคลจะแสดงพฤติกรรมต่อผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศตามทิศทางการนิยามนั้น เช่น แสดงอาการกีดกัน ตีเตียน อกติ เตียดฉันท์ และไม่ยอมรับหรือไม่ยอมรับ (Intolerant) ในทางตรงกันข้ามถ้าบุคคลมีความเข้าใจก็จะให้ความหมายพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในด้านดี เช่น มองว่าเหมือนกับคนปกติธรรมดาทั่วไป จะต่างกันบ้างก็ตรงที่ความพึงพอใจในเรื่องเพศเท่านั้น จึงไม่มีเหตุผลพอที่คนทั่วไปจะตั้งข้อรังเกียจ ดังนั้นในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ จึงต้องพิจารณาการให้ความหมายของผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ซึ่งการให้ความหมายผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ เป็นผลจากการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ทั้งทางตรงและทางอ้อม การปฏิสัมพันธ์โดยตรงคือ การติดต่อเกี่ยวข้องกับผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศอันเนื่องมาจากเป้าหมายใดๆก็ตาม ทำให้เกิดการสื่อสารโดยตรงระหว่างผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศกับบุคคลได้ รับรู้เรื่องราว ข่าวสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน เนื่องจาก ในการปฏิสัมพันธ์ บุคคลมีการสวมบทบาทของผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ผู้สวมบทบาทต้องวิเคราะห์ และสังเคราะห์ ข่าวสารที่เป็นรายละเอียดเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ และรูปแบบของความคาดหวังของบทบาททางสังคมซึ่งเกี่ยวข้องกับผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ขณะเดียวกันผู้สวมบทบาทจะต้องพิจารณาข้อแตกต่างในความคิดเห็นของผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศกับความคิดเห็นของตนเองควบคู่กันไป ทำให้บุคคลเรียนรู้ตัวตนของผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ มีความเข้าใจผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศได้มากขึ้น

การสวมบทบาทของผู้อื่นเป็นพื้นฐานของการปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์ที่ได้ผลในการทำความเข้าใจแบบแผนของพฤติกรรม หรือการกระทำของผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ จึงต้องให้ความสนใจว่าบุคคลนิยามพฤติกรรมของผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศอย่างไร พฤติกรรมนี้เกิดขึ้นเพราะสาเหตุใด มีการแบ่งประเภทอย่างไร การยอมรับหรือปฏิเสธผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ เป็นผลมาจากการให้นิยามมโนทัศน์ผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ความเข้าใจเกี่ยวกับผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ซึ่งลักษณะของการตีความหรือการให้ความหมายนี้ได้จากกระบวนการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม

จากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จึงนำทฤษฎีปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์มาเป็นส่วนหนึ่งในการอธิบายการยอมรับของพนักงานสายการบินต่อผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในลักษณะที่เป็นผลมาจากการที่ได้มีการติดต่อเกี่ยวข้องกับผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ซึ่งอาจจะทำให้พนักงานสายการบินมีความเข้าใจในทัศนะของผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศอันจะนำไปสู่การตีความและการให้ความหมายผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในทิศทางที่ดีหรือไม่ดี ซึ่งจะมีผลต่อการยอมรับในระดับต่างๆ ของพนักงานสายการบินต่อผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ

ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผลงานวิจัยในประเทศ

งานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัย หรือตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศมีดังนี้

1. ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่

1.1 เพศ

ผลงานวิจัยของ กาญจน์หทัย สัมเภาพันธ์ (2545) ศึกษาการยอมรับเกย์ในความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญ จังหวัดจันทบุรี โดยประชากรที่ใช้ในการวิจัยทั้งสิ้น 300 คน จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการยอมรับเกย์กับตัวแปรอิสระที่งานวิจัยได้กำหนดเอาไว้พบว่า เพศ มีความสัมพันธ์กับการยอมรับเกย์ ซึ่งต่าง กับ จารุพงศ์ สายะโสภณ (2546) ซึ่งได้ศึกษาเรื่องการยอมรับของอาจารย์ที่มีต่อนักศึกษาที่เป็นเกย์: กรณีศึกษาอาจารย์ในสถาบันราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์ ซึ่งประกอบด้วยสถาบันราชภัฏจันทร์เกษม สถาบันราชภัฏธนบุรี สถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา สถาบันราชภัฏพระนคร สถาบันราชภัฏสวนดุสิต และสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา โดยมีจำนวนกลุ่มตัวอย่างอาจารย์ 320 พบว่า อาจารย์ที่มีเพศต่างกันมีการยอมรับนักศึกษาที่เป็นเกย์ไม่ต่างกัน

1.2 อายุ

จารุพงศ์ สายะโสภณ (2546) ศึกษาการยอมรับของอาจารย์ต่อนักศึกษาที่เป็นเกย์: กรณีศึกษาอาจารย์ในสถาบันราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์ ซึ่งประกอบด้วยสถาบันราชภัฏจันทร์เกษม สถาบันราชภัฏธนบุรี สถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา สถาบันราชภัฏพระนคร สถาบันราชภัฏสวนดุสิต และสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา โดยมีจำนวนกลุ่มตัวอย่างอาจารย์ 320 คนจากการทดสอบสมมติฐานของการศึกษาในครั้งนี้พบว่า อายุของอาจารย์ที่แตกต่างกันเป็นผลให้การยอมรับนักศึกษาที่เป็นเกย์ต่างกัน ต่างกับ เพ็ญมาศ กำเนิดโทน (2528) ศึกษาการยอมรับของครูต่อนักเรียนเกย์ ศึกษากรณีข้าราชการครู โรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร 6 โรงเรียน ผลการศึกษาพบว่า อายุมีความสัมพันธ์ในเชิงลบต่อการยอมรับนักเรียนเกย์ และความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ

1.3 ระดับการศึกษา

กาญจน์หทัย สัมเภาพันธ์ (2545) ศึกษาการยอมรับเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญ จังหวัดจันทบุรี โดยประชากรที่ใช้ในการวิจัยทั้งสิ้น 300 คน พบว่าเพศและระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับการยอมรับของนักเรียน สอดคล้องกับ จารุพงศ์ สายะโสภณ (2546) ซึ่งศึกษาการยอมรับของอาจารย์ต่อนักศึกษาที่เป็นเกย์ : กรณีศึกษาอาจารย์ในสถาบันราชภัฏกลุ่มรัตนสินทร์ ซึ่งประกอบด้วยสถาบันราชภัฏจันทรเกษม สถาบันราชภัฏธนบุรี สถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา สถาบันราชภัฏพระนคร สถาบันราชภัฏสวนดุสิต และสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา โดยมีจำนวนกลุ่มตัวอย่างอาจารย์ 320 คน พบว่าอาจารย์ที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีการยอมรับนักศึกษาที่เป็นเกย์ต่างกัน ต่างกับ ชงชัย ปิ่นเกษ (2542) ได้ศึกษาทัศนคติของนักเรียนชายต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ : ศึกษาเฉพาะกรณีโรงเรียนวัดบวรนิเวศน์ กรุงเทพมหานครพบว่าระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติของ นักเรียนชายต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ

1.4 สถานภาพสมรส

จารุพงศ์ สายะโสภณ (2546) ศึกษาการยอมรับของอาจารย์ต่อนักศึกษาที่เป็นเกย์: กรณีศึกษาอาจารย์ในสถาบันราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์ ซึ่งประกอบด้วยสถาบันราชภัฏจันทรเกษม สถาบันราชภัฏธนบุรี สถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา สถาบันราชภัฏพระนคร สถาบันราชภัฏสวนดุสิต และสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา โดยมีจำนวนกลุ่มตัวอย่างอาจารย์ 320 คน พบว่าสถานภาพสมรสของอาจารย์ที่แตกต่างกันเป็นผลให้การยอมรับนักศึกษาที่เป็นเกย์ต่างกัน ต่างกับ ชงชัย ปิ่นเกษ (2542) ศึกษาทัศนคติของนักเรียนชายต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ : ศึกษาเฉพาะกรณีโรงเรียนวัดบวรนิเวศน์กรุงเทพมหานครพบว่า สถานภาพสมรสของบิดามารดาของนักเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับระดับทัศนคติต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ

1.5 รายได้ต่อเดือน

จารุพงศ์ สายะโสภณ (2546) ศึกษาการยอมรับของอาจารย์ต่อนักศึกษาที่เป็นเกย์: กรณีศึกษาอาจารย์ในสถาบันราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์ซึ่งประกอบด้วยสถาบันราชภัฏจันทรเกษม สถาบันราชภัฏธนบุรี สถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา สถาบันราชภัฏพระนคร สถาบันราชภัฏ

สวนดุสิต และสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา โดยมีจำนวนกลุ่มตัวอย่างอาจารย์ 320 คน พบว่าอาจารย์ที่มีรายได้ต่างกันยอมรับนักศึกษาที่เป็นเกย์ต่างกัน

1.6 ประสบการณ์การเดินทางไปต่างประเทศ

จากรูปร่าง สายะโสภณ (2546) ศึกษาการยอมรับของอาจารย์ต่อนักศึกษาที่เป็นเกย์: กรณีศึกษาอาจารย์ในสถาบันราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์ซึ่งประกอบด้วยสถาบันราชภัฏจันทร์เกษม สถาบันราชภัฏธนบุรี สถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา สถาบันราชภัฏพระนคร สถาบันราชภัฏสวนดุสิต และสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา โดยมีจำนวนกลุ่มตัวอย่างอาจารย์ 320 คน พบว่าประสบการณ์การเดินทางไปต่างประเทศที่แตกต่างกันเป็นผลให้การยอมรับนักศึกษาที่เป็นเกย์ต่างกัน

2. ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม

2.1 ประสบการณ์ปฏิสัมพันธ์กับผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ

จากการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับการมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลที่มีพฤติกรรมรักเพศเดียวกันโดย Mohipp and Morry (2002) ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลรักเพศเดียวกันกับเจตคติของบุคคลรักต่างเพศต่อบุคคลรักเพศเดียวกัน พบว่าการปฏิสัมพันธ์กับบุคคลรักเพศเดียวกันจะมีอคติต่อบุคคล รักเพศเดียวกันน้อยกว่าบุคคลที่ไม่มีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลรักเพศเดียวกัน และ Gelbal and Duyan (2006) ได้ทำการศึกษาเจตคติของนักศึกษามหาวิทยาลัยต่อบุคคลรักเพศเดียวกันในประเทศตุรกี พบว่านักศึกษาที่มีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลรักเพศเดียวกันจะมีเจตคติเชิงบวกต่อบุคคลรักเพศเดียวกันมากกว่านักศึกษาที่ไม่มีปฏิสัมพันธ์ต่อบุคคลรักเพศเดียวกัน สอดคล้องกับ จารุพงศ์ สายะโสภณ (2546) ศึกษาการยอมรับของอาจารย์ต่อนักศึกษาที่เป็นเกย์ : กรณีศึกษาอาจารย์ในสถาบันราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์ซึ่งประกอบด้วยสถาบันราชภัฏจันทร์เกษม สถาบันราชภัฏธนบุรี สถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา สถาบันราชภัฏพระนคร สถาบันราชภัฏสวนดุสิต และสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา โดยมีจำนวนกลุ่มตัวอย่างอาจารย์ 320 คน พบว่าอาจารย์ที่มีประสบการณ์การติดต่อกับเกย์ต่างกัน ยอมรับนักศึกษาที่เป็นเกย์ต่างกัน

2.2 ความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ

จารุพงศ์ สายะโสภณ (2546) ศึกษาการยอมรับของอาจารย์ต่อนักศึกษาที่เป็นเกย์: กรณีศึกษาอาจารย์ในสถาบันราชภัฏกลุ่มรัตน โกสินทร์ซึ่งประกอบด้วยสถาบันราชภัฏจันทร์เกษม สถาบันราชภัฏธนบุรี สถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา สถาบันราชภัฏพระนคร สถาบันราชภัฏสวนดุสิต และสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา โดยมีจำนวนกลุ่มตัวอย่างอาจารย์ 320 คน พบว่าอาจารย์ที่มีความรู้ความเข้าใจที่มีต่อเกย์ต่างกันยอมรับนักศึกษาที่เป็นเกย์ต่างกัน ต่างกับ รุ่งกานดา พงศ์ธรรกุลพานิช (2531) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ต่อรักร่วมเพศชาย : กรณีศึกษากลุ่มโรงเรียนที่ 1 ของกรุงเทพมหานคร พบว่า ปริมาณความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศชาย ไม่ทำให้เกิดความแตกต่างทางความคิดเห็นต่อพวกรักร่วมเพศชาย

ผลงานวิจัยในต่างประเทศ

นอกจากผลงานวิจัยในประเทศแล้ว ยังมีผลงานในต่างประเทศที่ได้สำรวจการยอมรับพฤติกรรมเบี่ยงเบนของทั่วไปดังนี้

ศูนย์วิจัยสำรวจความคิดเห็นแห่งชาติ ประเทศสหรัฐอเมริกา (National Opinion Research, 1977 อ้างใน เพ็ญมาศ กำเนิดโทน, 2528) ได้สำรวจการยอมรับพฤติกรรมเบี่ยงเบนของคนทั่วไปในระหว่างปี 1972-1977 โดยเสนอพฤติกรรมเบี่ยงเบน 4 ชนิด คือ คอมมิวนิสต์ การลอบหลั่งศาสนา หรือไม่ศรัทธาในพระผู้เป็นเจ้า นักสังคมนิยมและการเป็นเกย์ โดยวัดการยอมรับ 3 ประการ คือ การให้ทำงานเป็นอาจารย์สอนในวิทยาลัยยอมให้มีการเผยแพร่ข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมนั้นๆ เช่น ยอมให้มีหนังสือเกี่ยวกับพฤติกรรมนั้นๆ ในห้องสมุด และยอมให้มีเสรีภาพในชุมชน คือ เป็นนักพูดในที่ชุมชนได้

ผลการศึกษาพบว่า การยอมรับเกย์มีจำนวนใกล้เคียงกับการยอมรับพฤติกรรมคอมมิวนิสต์ ซึ่งเป็นลัทธิการเมืองที่คนทั่วไป ตระหนักว่าเป็นภัยต่อความสงบสุขของประเทศ การนำเอาลัทธิการเมืองมาเปรียบเทียบกับกรเป็นเกย์ เพื่อวัดความคิดแบบเสรีนิยม แสดงให้เห็นว่า คนที่มีความคิดเสรีนิยมจะยอมรับเกย์ได้พอๆ กับการยอมรับลัทธิการเมืองที่รุนแรงบางรูปแบบ คือ ลัทธิคอมมิวนิสต์

Newman (1976 อ้างใน รุ่งกานดา พงศ์กรกุลพานิช, 2531) ได้วิจัยเปรียบเทียบการรับรู้พฤติกรรมเบี่ยงเบนชนิดต่างๆ คือ การลักขโมย การจี้ปล้น เกย์ การเสพยาเสพติด การร่วมประเวณีกับผู้สืบสายโลหิตเดียวกัน การเรียกร้องต่อต้านของมวลชน และการไม่ให้ความช่วยเหลือผู้อื่น โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจาก 6 ประเทศคือ อินเดีย อินโดนีเซีย อิหร่าน อิตาลี สหรัฐอเมริกา และยูโกสลาเวีย โดยให้กลุ่มตัวอย่างเลือกว่า พฤติกรรมเหล่านี้ควรใช้การลงโทษแบบใด ซึ่งเสนอมา 3 แบบคือ บำบัดรักษา ลงโทษ และไม่ทำอะไรเลย ผลการศึกษาความคิดเห็นต่อเกย์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างจาก 3 ประเทศคือ อินเดีย อินโดนีเซีย และสหรัฐอเมริกา เห็นว่า เกย์เป็นเรื่องปกติธรรมดา (ร้อยละ 52.9, 57.6, และ 60.4 ตามลำดับ) คือยอมอดกลั้น (tolerance) ต่อเกย์มีมาก กลุ่มตัวอย่างจากประเทศอิหร่าน เห็นว่าควรลงโทษ (ร้อยละ 60.9) คือ มีความอดกลั้นต่อเกย์ในระดับต่ำสุด และกลุ่มตัวอย่างจากประเทศอิตาลี และยูโกสลาเวีย เห็นว่า วิธีการจัดการกับเกย์ คือการบำบัดรักษา (ร้อยละ 65.5 และ 58.8 ตามลำดับ) สรุปว่า ผลการศึกษาของนิวแมนไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

จากการประมวลเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าว พอจะสรุปได้ว่าในปัจจุบันนี้มีการยอมรับพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศมากขึ้น โดยแนวโน้มของคนที่มีการยอมรับนั้นจะเป็นกลุ่มคนรุ่นใหม่ที่มีอายุน้อย จบการศึกษาจากต่างประเทศ มีความเกี่ยวข้องกับผู้เบี่ยงเบนทางเพศมาก่อน ไม่ว่าในฐานะเพื่อน อาจารย์ ลูกศิษย์ หรือแม้กระทั่งสมาชิกในครอบครัว และจากแนวคิดที่ได้มาจากการทบทวนเอกสารทั้งหมด ดังกล่าว ผู้วิจัยได้นำมาสร้างตัวแปรอิสระ (Independent Variable) และตัวแปรตาม (Dependent Variable) ดังนี้

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1. ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) คือ

1.1 ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ เพศ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส สถานที่ที่จบการศึกษา การเดินทางและดูงานต่างประเทศ

1.2 ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม ได้แก่ ประสบการณ์ปฏิสัมพันธ์กับผู้มีความผิดเบี่ยงเบนทางเพศ และความรู้เกี่ยวกับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ

2. ตัวแปรตาม (Dependent Variables) คือ การยอมรับของพนักงานสายการบินต่อการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ได้แก่ การยอมรับให้ผู้อื่นร่วมกันในสังคม การยอมรับให้เป็นผู้ร่วมงาน การยอมรับให้ประกอบอาชีพในสังคม

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาการยอมรับของพนักงานสายการบินที่มีต่อผู้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ โดยมีตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องกับการยอมรับทางสังคมในด้านต่างๆ ซึ่งได้ทำการแบ่งการยอมรับออกเป็น 3 ด้านดังต่อไปนี้

2.1 การยอมรับให้ผู้อื่นร่วมกันในสังคม โดยจะเป็นการศึกษาว่า ผู้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศจะได้รับการยอมรับจากสังคมรอบข้างมากน้อยเพียงใด ซึ่งรวมถึงจากเพื่อน ครอบครัว ในเรื่องการให้เกียรติความเท่าเทียมกันในการให้ความไว้วางใจให้เป็นผู้นำได้หรือไม่ รวมไปถึงการที่มีปฏิสัมพันธ์กับบุคคล ภายนอกหรือคนในชุมชนที่นอกเหนือไปจากบุคคลภายในใกล้ชิดแล้วผู้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศได้รับการยอมรับให้เป็นสมาชิกในชุมชน และการยอมรับด้านศักยภาพต่างๆ หรือการรับฟังความคิดเห็นของผู้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศหรือไม่ เพื่อแสดงว่าผู้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศเป็นคนปกติในสังคม

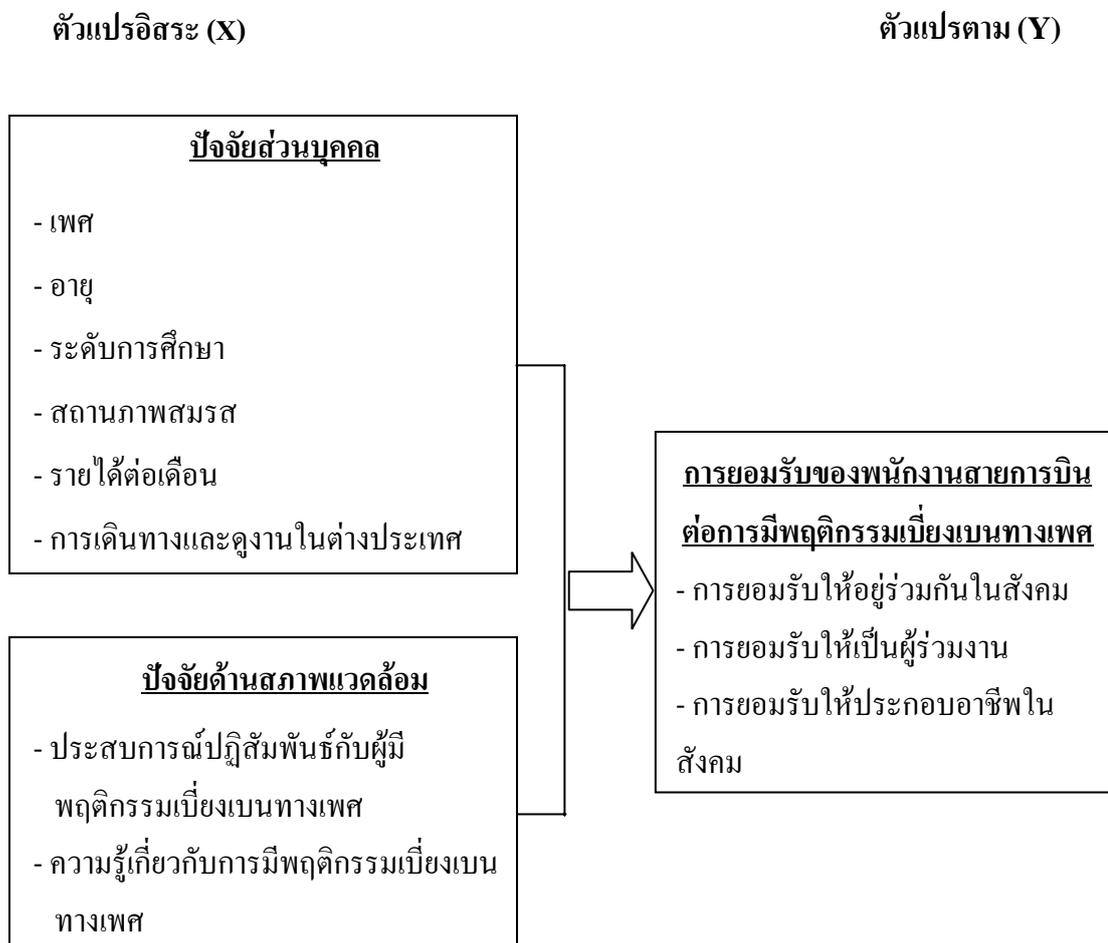
2.2 ยอมรับให้พนักงานร่วมในสถานที่ทำงานของตนเอง โดยยอมรับให้ร่วมทำงานในแผนกเดียวกัน หรือ คนละแผนกแต่ต้องมีการประสานงานที่ต้องเกี่ยวข้องกัน มีห้องทำงาน หรือ โต๊ะทำงานในบริเวณเดียวกัน หรือ ใกล้เคียงกัน

2.3 ยอมรับให้ประกอบอาชีพในสังคม แต่ละคนยอมรับให้ผู้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศประกอบอาชีพแตกต่างกันไป ซึ่งมีบางคนคิดว่าควรมีอาชีพที่ห้ามผู้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศทำ เช่น รัฐมนตรี ครู ผู้พิพากษา เจ้าหน้าที่รัฐบาล หมอ และอาชีพที่เหมาะสมสำหรับผู้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ เช่น ช่างเสริมสวย ช่างตัดผม ศิลปิน นักดนตรี เท่านั้น

โดยการยอมรับทั้ง 3 ด้านนี้จะสามารถทำการแบ่งระดับของการยอมรับออกเป็น 3 ระดับ คือ ยอมรับมาก ยอมรับปานกลาง และยอมรับน้อย ตามลำดับ

โดยในการศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษาผลของความแตกต่างของตัวแปรอิสระ ซึ่งแบ่งเป็นปัจจัยส่วนบุคคล ต่อตัวแปรตาม ซึ่งก็คือ การยอมรับของพนักงานสายการบินต่อผู้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ แสดงในกรอบแนวความคิดในการวิจัย ดังแสดงในภาพที่ 1

กรอบแนวความคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวความคิดในการวิจัย

สมมติฐานในการวิจัย

พนักงานสายการบินที่มีปัจจัยพื้นฐานต่างกันมีผลต่อการยอมรับผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศต่างกัน

สมมติฐานที่ 1 กลุ่มผู้ทำงานในบริษัทสายการบิน ที่มีเพศต่างกัน มีการยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 กลุ่มผู้ทำงานในบริษัทสายการบิน ที่มีอายุต่างกัน มีการยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศต่างกัน

สมมติฐานที่ 3 กลุ่มผู้ทำงานในบริษัทสายการบิน ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีการยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศต่างกัน

สมมติฐานที่ 4 กลุ่มผู้ทำงานในบริษัทสายการบิน ที่มีสถานภาพสมรสต่างกัน มีการยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศต่างกัน

สมมติฐานที่ 5 กลุ่มผู้ทำงานในบริษัทสายการบิน ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีการยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศต่างกัน

สมมติฐานที่ 6 กลุ่มผู้ทำงานในบริษัทสายการบิน ที่มีจำนวนครั้งที่เดินทางไปต่างประเทศต่างกัน มีการยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศต่างกัน

สมมติฐานที่ 7 กลุ่มผู้ทำงานในบริษัทสายการบิน ที่มีประสบการณ์การปฏิสัมพันธ์กับผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศต่างกัน มีการยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศต่างกัน

สมมติฐานที่ 8 กลุ่มผู้ทำงานในบริษัทสายการบิน ที่มีความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศต่างกัน มีการยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศต่างกัน

บทที่ 3

วิธีการวิจัย

การศึกษาในเรื่อง การยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของชายในกลุ่มผู้ทำงานในบริษัทสายการบินครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) ซึ่งประกอบด้วย ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล โดยได้กำหนดวิธีการศึกษาดังนี้

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา

ประชากรในการศึกษาครั้งนี้เป็นพนักงานสายการบินต่างๆ ที่ปฏิบัติงานอยู่ที่ท่าอากาศยานกรุงเทพ ในแผนกฝ่ายการโดยสาร เนื่องจากเป็นกลุ่มที่มีโอกาสพบปะกับบุคคลที่หลากหลายเชื้อชาติ หลากหลายอาชีพ ตลอดจนมีโอกาสได้พบเห็น รู้จักและร่วมงานกับผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ทั้งชาวไทยและต่างชาติจำนวนมาก โดยแบ่งเป็นพนักงานของสายการบินจากกลุ่มประเทศต่างๆ รวม 4 กลุ่มตามข้อมูลจากสำนักงานของสายการบินเมื่อสิงหาคม 2551 ดังนี้

1. พนักงานบริษัทสายการบินจากประเทศสหรัฐอเมริกา	76 คน
2. พนักงานบริษัทสายการบินจากกลุ่มประเทศในยุโรป	115 คน
3. พนักงานบริษัทสายการบินจากกลุ่มประเทศในเอเชีย	82 คน
4. พนักงานบริษัทสายการบินภายในประเทศ	145 คน
รวม	418 คน

ซึ่งการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้หลักการคำนวณของ Yamane (Yamane, 1973) ดังนี้

$$n = N / 1 + Ne^2$$

โดย n = ขนาดกลุ่มตัวอย่าง

N = จำนวนประชากร ในที่นี้คือ จำนวนพนักงานบริษัทสายการบินจากกลุ่มประเทศต่างๆ รวม 418 คน

e = ความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ (โดยกำหนดให้เท่ากับ 0.05)

แทนค่า

$$n = 418 / 1 + [418(0.05)^2]$$

$$n = 204.40$$

กลุ่มตัวอย่างที่คำนวณได้ในครั้งนี้เท่ากับ 205 คน

การสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยครั้งนี้ได้สุ่มตัวอย่างโดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง แล้วทำการสุ่มจากแต่ละกลุ่มประเทศโดยใช้วิธีสัดส่วนได้ตัวอย่างดังนี้

	จำนวนประชากร	ตัวอย่างที่คำนวณได้	ตัวอย่างที่เก็บจริง
สายการบินจากประเทศ สหรัฐอเมริกา	76 คน	37 คน	53 คน
สายการบินจากกลุ่มประเทศ ในยุโรป	115 คน	56 คน	80 คน
สายการบินจากกลุ่มประเทศ ในเอเชีย	82 คน	40 คน	57 คน
สายการบินภายในประเทศ	145 คน	72 คน	102 คน
รวม	418 คน	205 คน	292 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษานี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้น โดยอาศัยแนวคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องซึ่งได้ครอบคลุมเนื้อหา และวัตถุประสงค์ในการศึกษาโดยมีลำดับขั้นตอนการสร้างดังนี้

1. ศึกษาหลักการและทฤษฎี จากเอกสาร ตำรา บทความทางวิชาการที่เกี่ยวกับเรื่อง การยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของชาย

2. ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยในอดีตที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง การยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของชาย

3. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบและพิจารณาโดยผู้เชี่ยวชาญ และอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อแก้ไขปรับปรุง แล้วนำไปทดสอบเก็บข้อมูล

ซึ่งแบบสอบถามที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้สามารถดูได้จากภาคผนวก ก โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส รายได้ต่อเดือน สถาบันการศึกษาที่สำเร็จ การเดินทางและการดูงานในต่างประเทศ และประสบการณ์การปฏิสัมพันธ์กับผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ โดยแบบสอบถามในส่วนนี้จะมีลักษณะเป็นคำถามแบบเลือกตอบเพียงข้อเดียว จำนวนทั้งหมด 12 ข้อ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการยอมรับต่อผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นการสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการยอมรับของผู้ตอบแบบสอบถามเมื่อเกิดเหตุการณ์สมมติซึ่งเกี่ยวข้องกับผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในด้านต่างๆ ได้แก่ การยอมรับให้อยู่ร่วมกันในสังคม การยอมรับให้เป็นผู้ร่วมงาน และการยอมรับให้ประกอบอาชีพในสังคม ซึ่งแบบสอบถามในส่วนนี้จะมีลักษณะเป็นคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า Rating-scale จำนวนทั้งหมด 33 ข้อ โดยจะให้คะแนนเป็น 5 ระดับ ดังนี้

คะแนนระดับ 5 ยอมรับมากที่สุด

คะแนนระดับ 4 ยอมรับมาก

คะแนนระดับ 3 ยอมรับปานกลาง

คะแนนระดับ 2 ยอมรับน้อย

คะแนนระดับ 1 ยอมรับน้อยที่สุด

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความรู้ของผู้ตอบแบบสอบถามต่อผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ซึ่งแบบสอบถามในส่วนนี้จะมีลักษณะเป็นคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า Rating scale จำนวนทั้งหมด 29 ข้อ ดังนี้

คะแนนระดับ 3 ใจ

คะแนนระดับ 2 ไม่แน่ใจ

คะแนนระดับ 1 ไม่ใช่

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งแบบสอบถามในส่วนนี้จะมีลักษณะเป็นคำถามแบบปลายเปิด

การตรวจสอบเครื่องมือ

การทดสอบแบบสอบถามในภาพรวม เพื่อทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องของคำถามที่ผู้ตอบไม่เข้าใจในตัวคำถามโดยเปลี่ยนสำนวนคำถามใหม่ให้ง่ายและกระชับขึ้น และในกรณีที่มีผู้เลือกตอบข้อนั้นน้อยจะทำการตัดออกเพื่อให้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเพิ่มขึ้น สำหรับคำถามที่เป็นลักษณะ Rating scale หรือแบบมาตราส่วนประมาณค่าเท่านั้น

โดยได้ทำการทดสอบแบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างพนักงานสายการบินต่างๆ ที่ปฏิบัติงานอยู่ที่ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิในแผนกฝ่ายการโดยสารจำนวนทั้งสิ้น 30 ตัวอย่าง ซึ่งจากผลการทดสอบค่าความเชื่อมั่นรวมของแบบสอบถามด้านการยอมรับเท่ากับ .8212 และค่าความเชื่อมั่นรวมของแบบสอบถามด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ เท่ากับ .8352 (ภาคผนวก ข) และกลุ่มตัวอย่างที่นำมาตรวจสอบในเบื้องต้นนี้จะต้องเป็นคนละชุดกันกับที่จะใช้แจกจริง 292 ชุด และขั้นตอนสุดท้ายคือ การนำเครื่องมือไปให้คณะกรรมการปริกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้อง และแก้ไขปรับปรุงแบบสอบถามให้มีความสมบูรณ์มากที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วยข้อมูล 2 ประเภท คือ ข้อมูลปฐมภูมิ (primary data) และข้อมูลทุติยภูมิ (secondary data)

1. ข้อมูลปฐมภูมิ เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามจำนวน 292 ชุด จากพนักงานสายการบิน กลุ่มตัวอย่างที่ปฏิบัติงานอยู่ที่ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ ในแผนกฝ่ายการโดยสารโดยใช้

ระยะเวลาในการเก็บข้อมูลประมาณ 2 สัปดาห์ ระหว่างวันที่ 1-15 ตุลาคม 2551 เมื่อเก็บข้อมูลแล้ว นำมาตรวจสอบความครบถ้วนของคำตอบเพื่อนำมาลงรหัสและประมวลผลข้อมูลตามวิธีการทางสถิติ

2. ข้อมูลทุติยภูมิ เก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารทางวิชาการ บทความทางหนังสือพิมพ์ และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาเรื่อง การยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของชาย ในกลุ่มผู้ทำงานในบริษัทสายการบินนี้จะทำ การวิเคราะห์ข้อมูล ทำโดยใช้ สถิติต่าง ๆ ดังนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics)

แจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (percentage) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ในการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

2. สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics)

ทดสอบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการยอมรับ ของพนักงานสายการบินต่อผู้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ จำแนกตามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยอาศัยวิธี การทางสถิติ ดังต่อไปนี้

2.1 ใช้วิธีการทดสอบสมมติฐานของกลุ่มตัวอย่าง t-test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ในการทดสอบความแตกต่างระหว่างประชากร 2 กลุ่ม

2.2 ใช้วิธีการทดสอบสมมติฐานของกลุ่มตัวอย่าง F-test และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธีการทดสอบรายคู่ Sheffe's test กำหนดระดับนัยสำคัญทาง สถิติที่ 0.05

3. การกำหนดช่วงคะแนนเฉลี่ย (บุญเรียง ขจรศิลป์, 2534)

แบบสอบถามในส่วนที่วัดระดับการยอมรับของพนักงานสายการบิน ต่อผู้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ให้นำคะแนนมาจัดเป็นอันดับภาคพื้น (Rating scale: มากที่สุด (5) จนถึง น้อยที่สุด (1)) ได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.80 หมายถึง มีการยอมรับในระดับน้อยที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 1.81-2.60 หมายถึง มีการยอมรับในระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ย 2.61-3.40 หมายถึง มีการยอมรับในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 3.41-4.20 หมายถึง มีการยอมรับในระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 4.21-5.00 หมายถึง มีการยอมรับในระดับมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ยรวมของทุกข้อแบ่งออกเป็น 3 ระดับคือ

คะแนน 0.00-0.33 คะแนน หมายถึง พนักงานสายการบินยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศอยู่ในระดับน้อย

คะแนน 0.34-0.66 คะแนน หมายถึง พนักงานสายการบินยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศอยู่ในระดับปานกลาง

คะแนน 0.67-1.00 คะแนน หมายถึง พนักงานสายการบินยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศอยู่ในระดับสูง

บทที่ 4

ผลการวิจัยและข้อวิจารณ์

การศึกษาวิจัย เรื่อง การยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของชาย ในกลุ่มผู้ทำงานในบริษัทสายการบิน ณ ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยแบ่งเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 5 ส่วน ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ส่วนที่ 2 การยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ

ส่วนที่ 3 ความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะต่อผู้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ

ส่วนที่ 5 การทดสอบสมมติฐานและข้อวิจารณ์

ดังรายละเอียดตามลำดับดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานศึกษาที่จบ สถานภาพสมรส รายได้ต่อเดือน อายุการทำงาน สถาบันการศึกษาที่สำเร็จ สถานภาพสมรส การเดินทางไปต่างประเทศ สายการบินที่ทำงาน จำนวนครั้งที่เดินทางไปต่างประเทศ การรู้จักกับผู้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ความสนิมสนมกับผู้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ประสบการณ์การปฏิสัมพันธ์กับผู้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ (ดังตารางที่ 1)

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ พบว่าเป็นผู้หญิงมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 63.7 มีอายุเฉลี่ย 30.13 ปี โดยกว่า ครึ่งอยู่ในช่วงอายุ น้อยกว่า 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 51.4 ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ส่วน 3 ใน 4 จบการศึกษาในระดับปริญญาตรีโดยคิดเป็นร้อยละ 74.7 และจบการศึกษาในระดับ อนุปริญญา น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 7.9 ซึ่งเกือบทั้งหมดหรือร้อยละ 97.9 จบการศึกษาจากสถาบันในประเทศ ในจำนวนนี้มีสถานภาพสมรสเป็น โสดมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 80.4 และที่มีสถานภาพสมรสเป็น หย่า/ร้าง/ม่าย มีอยู่น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 6.2 ในด้านรายได้ต่อเดือนพบว่า มี

รายได้เฉลี่ยต่อเดือนเท่ากับ 21,856.16 บาท โดยอยู่ในช่วงน้อยกว่า 20,000 บาท ต่อเดือนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 49.0 และที่มีรายได้ 30,000 บาทต่อเดือน ขึ้นไปมีอยู่น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 17.1

การเดินทางไปต่างประเทศ พบว่าเคยไปมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 71.6 และมีผู้ที่ทำงานกับสายการบินในประเทศ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 34.9 รองลงมาคือ ผู้ที่ทำงานกับสายการบินในกลุ่มประเทศยุโรป คิดเป็นร้อยละ 27.4 และที่น้อยที่สุดคือ ทำงานกับสายการบินอเมริกา คิดเป็นร้อยละ 18.2 สำหรับจำนวนครั้งที่เดินทางไปต่างประเทศนั้นพบว่าเคยไป 1 ครั้งมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 39.4 ส่วนการรู้จักกับผู้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ พบว่า ส่วนใหญ่รู้จักผู้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ คิดเป็นร้อยละ 97.9 และมีความสนิมสนมกับผู้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 74.3 และประสบการณ์การปฏิสัมพันธ์กับผู้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศพบว่ามากที่สุดคือได้ปฏิสัมพันธ์ ทุกวัน คิดเป็นร้อยละ 55.5 รองลงมาคือมีประสบการณ์การปฏิสัมพันธ์ทุกสัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 32.2 และน้อยที่สุดคือหลาย ๆ เดือนต่อครั้ง คิดเป็นร้อยละ 3.4

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามข้อมูลทั่วไป

			(n = 292)
ข้อมูลทั่วไป		จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ			
	ชาย	106	36.3
	หญิง	186	63.7
2. อายุ			
	น้อยกว่า 30 ปี	150	51.4
	30 ปี ขึ้นไป	142	48.6
	ค่าเฉลี่ย = 30.13	S.D. = 6.6289	
	Max = 53	Min = 22	
3. ระดับการศึกษา			
	อนุปริญญา	23	7.9
	ปริญญาตรี	218	74.7
	ปริญญาโท	51	17.5
4. สถาบันการศึกษาที่สำเร็จ			
	ในประเทศ	286	97.9
	ต่างประเทศ	6	2.1

ตารางที่ 1 (ต่อ)

(n = 292)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
5. สถานภาพสมรส		
โสด	235	80.4
สมรส	39	13.4
หย่า/ร้าง/หม้าย	18	6.2
6. รายได้		
น้อยกว่า 20,000 บาทต่อเดือน	143	49.0
20,000-29,999 บาท	99	33.9
30,000 บาทต่อเดือน ขึ้นไป	50	17.1
ค่าเฉลี่ย = 21856.16 S.D. = 10394.76		
Max = 60000 Min = 6000		
7. การเดินทางไปต่างประเทศ		
เคย	209	71.6
ไม่เคย	83	28.4
8. สายการบินที่ทำงาน		
อเมริกา	53	18.2
ยุโรป	80	27.4
เอเชีย	57	19.5
ในประเทศ	102	34.9
9. จำนวนครั้งที่เดินทางไปต่างประเทศ		
ไม่เคยไป	83	28.4
1 ครั้ง	115	39.4
2 ครั้ง ขึ้นไป	94	32.2
ค่าเฉลี่ย = 1.69 S.D. = 1.2830		
Max = 9 Min = 0		
10. การรู้จักกับผู้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ		
รู้จัก	286	97.9
ไม่รู้จัก	6	2.1

ตารางที่ 1 (ต่อ)

(n = 292)			
ข้อมูลทั่วไป		จำนวน	ร้อยละ
11. ความสนิมสนมกับผู้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ			
สนิท		217	74.3
ไม่สนิท		75	25.7
12. ประสบการณ์การปฏิสัมพันธ์กับผู้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ			
ทุกวัน		162	55.5
ทุกสัปดาห์		94	32.2
ทุกเดือน		15	5.1
หลาย ๆ เดือนต่อครั้ง		10	3.4
ไม่เคยพูดคุยเลย		11	3.8

ส่วนที่ 2 การยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ

การยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ของกลุ่มตัวอย่างนั้นเป็นคำถามย่อยๆ 33 คำถาม ประกอบด้วย 3 ด้านคือ การยอมรับให้อยู่ร่วมกันในสังคม 14 ข้อ การยอมรับให้เป็นผู้ร่วมงาน 10 ข้อและการยอมรับให้ประกอบอาชีพในสังคม 9 ข้อ (ดังตารางที่ 2)

ผลการศึกษาพบว่า การยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศโดยรวมอยู่ในระดับสูง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.73 หมายความว่า พนักงานบริษัทสายการบินส่วนใหญ่ยอมรับผู้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ โดยเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า การยอมรับให้เป็นผู้ร่วมงาน ค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือเท่ากับ 3.93 หมายความว่า พนักงานบริษัทสายการบินยอมรับผู้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนให้ร่วมทำงานในแผนกเดียวกัน รองลงมาคือด้านการยอมรับให้อยู่ร่วมกันในสังคม ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82 หมายความว่ายอมรับให้เป็นสมาชิกในชุมชนและน้อยที่สุดคือด้านการยอมรับให้ประกอบอาชีพในสังคม ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.51 หมายความว่า ยอมรับให้ผู้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศประกอบอาชีพต่างๆเหมือนบุคคลทั่วไป โดยในแต่ละด้านมีดังนี้

การยอมรับให้อยู่ร่วมกันในสังคม โดยรวมอยู่ในระดับ สูงค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82 และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า การยอมรับมากที่สุดคือ ท่านรู้สึกพอใจมากถ้าบริษัทสั่ง ห้ามรับพนักงานที่มี

พฤติกรรม เบี่ยงเบนทางเพศเข้าทำงาน ซึ่งเป็นคำถามเชิงลบ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.35 รองลงมาคือ ผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศไม่ควรจะมีสิทธิหน้าที่เท่าเทียมกับบุคคลอื่นๆ ในสังคมซึ่งเป็นคำถามเชิงลบ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.33 และน้อยที่สุดคือ ท่านรู้สึกเห็นใจผู้ที่มีพฤติกรรม เบี่ยงเบนทางเพศ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.62

การยอมรับให้เป็นผู้ร่วมงาน โดยรวมอยู่ในระดับ สูง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.93 และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า การยอมรับมากที่สุดคือ ท่านไม่เห็นด้วยที่จะมีผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศทำงานแห่งเดียวกับท่าน ซึ่งเป็นคำถามเชิงลบ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.32 รองลงมาคือ ท่านรู้สึกหนักใจที่จะต้องทำกิจกรรมร่วมกับผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ซึ่งเป็นคำถามเชิงลบ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.30 และน้อยที่สุดคือ ผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศมีความมั่นคงในหน้าที่การงานสูง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.39

การยอมรับให้ประกอบอาชีพในสังคม โดยรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.51 และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า การยอมรับมากที่สุดคือ ผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศเหมาะที่จะประกอบอาชีพ ข้าราชการ ทหาร ตำรวจซึ่งเป็นคำถามเชิงลบ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.33 รองลงมาคือ ผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศเหมาะที่จะประกอบอาชีพ ครู อาจารย์ ซึ่งเป็นคำถามเชิงลบ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.93 และน้อยที่สุดคือ ผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศเหมาะที่จะประกอบอาชีพ จิตรกร ช่างปั้น ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.67 ซึ่งหมายถึงยอมรับให้ผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศประกอบอาชีพ ข้าราชการ ทหาร ตำรวจ น้อย แต่ยอมรับให้ประกอบอาชีพ จิตรกร ช่างปั้นมากกว่า

ตารางที่ 2 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ

(n = 292)

การยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ	ระดับการยอมรับ					ค่าเฉลี่ย	S.D.	ความหมาย
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
การยอมรับให้อยู่ร่วมกันในสังคม								
1. ท่านรู้สึกหงุดหงิดเสมอเมื่อได้พบเห็นผู้ชายที่มีกิริยากระตึงกระตั้ง *	33.6 (98)	34.6 (101)	25.7 (75)	6.2 (18)	0.0 (0)	3.96	.9165	สูง
2. ท่านรู้สึกเห็นใจผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ	2.1 (6)	9.6 (28)	49.3 (144)	26.4 (77)	12.7 (37)	2.62	.8983	ต่ำ

ตารางที่ 2 (ต่อ)

(n = 292)

การยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบน ทางเพศ	ระดับการยอมรับ					ค่า เฉลี่ย	S.D.	ความหมาย
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
3. ท่านรู้สึกพอใจมากถ้าบริษัทสั่ง ห้ามรับพนักงานที่มีพฤติกรรม เบี่ยงเบนทางเพศเข้าทำงาน *	62.3 (182)	20.2 (59)	9.6 (28)	5.5 (16)	2.4 (7)	4.35	1.0188	สูง
4. ท่านไม่เคยรู้สึกรังเกียจผู้ที่มี พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ	40.8 (119)	19.5 (57)	15.8 (46)	7.9 (23)	16.1 (47)	3.61	1.4778	ปานกลาง
5. ท่านรู้สึกหมั่นไส้มากที่พนักงาน ชายใช้คำลงท้ายว่า “คะ” หรือเรียก ตัวเองว่า “หนู” *	34.6 (101)	24.3 (71)	24.0 (70)	12.3 (36)	4.8 (14)	3.72	1.1977	สูง
6. ผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ควรที่จะได้รับการยอมรับจากสังคม	32.5 (95)	33.9 (99)	23.6 (69)	7.9 (23)	2.1 (6)	3.87	1.0239	สูง
7. ผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ สามารถเป็นผู้นำกลุ่มชุมชนหรือ สังคมได้	5.5 (16)	30.1 (88)	47.9 (140)	9.6 (28)	6.8 (20)	3.18	.9283	ปานกลาง
8. มีบางคนหรือบางหน่วยงานเรียก ผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศว่า เป็นผู้เจ็บป่วยทางจิต ควรได้รับการ บำบัดรักษา *	37.0 (108)	27.1 (79)	22.3 (65)	13.7 (40)	0.0 (0)	3.87	1.0622	สูง
9. ผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ไม่ควรได้รับความเห็นใจจากสังคม*	56.5 (165)	21.9 (64)	11.3 (33)	9.6 (28)	0.7 (2)	4.24	1.0342	สูง
10. ผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ไม่ควรจะมีสิทธิหน้าที่เท่าเทียมกับ บุคคลอื่นๆในสังคม*	62.0 (181)	16.4 (48)	14.0 (41)	7.5 (22)	0.0 (0)	4.33	.9782	สูง
11. ผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ควรจะทำทุกอย่างเพื่อให้สังคม ยอมรับ *	12.0 (35)	23.6 (69)	50.00 (146)	8.2 (24)	6.2 (18)	2.73	.9873	ปานกลาง
12. การเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน ทางเพศเป็นการผิดทำนอง คลองธรรม *	34.9 (102)	24.0 (70)	28.4 (83)	11.0 (32)	1.7 (5)	3.80	1.0899	สูง

ตารางที่ 2 (ต่อ)

(n = 292)

การยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบน ทางเพศ	ระดับการยอมรับ					ค่า เฉลี่ย	S.D.	ความหมาย
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
13. การที่ผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน ทางเพศแต่งงานกันเป็นเรื่องที่น่า ชวนขัน*	35.6 (104)	24.7 (72)	29.1 (85)	6.8 (20)	3.8 (11)	3.82	1.1092	สูง
14. ไม่สามารถรับพฤติกรรมของผู้ที่ เบี่ยงเบนทางเพศโดยสิ้นเชิง (ขยะแฆง) *	56.5 (165)	27.7 (81)	8.6 (25)	4.8 (14)	2.4 (7)	4.31	.9820	สูง
รวม	36.3 (105)	23.9 (70)	25.6 (75)	9.9 (29)	4.1 (12)	3.82	.7580	สูง
การยอมรับให้เป็นผู้ร่วมงาน								
15. ท่านไม่เห็นด้วยที่จะมีผู้ที่มี พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศทำงาน แห่งเดียวกับท่าน *	59.6 (174)	22.9 (67)	10.3 (30)	3.8 (11)	3.4 (10)	4.32	1.0305	สูง
16. ผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ส่วนใหญ่มีพฤติกรรมและการแต่ง กายผิดกฎระเบียบของบริษัท *	32.5 (95)	25.0 (73)	33.2 (97)	9.2 (27)	0.0 (0)	3.81	.9970	สูง
17. ท่านไม่อยากติดต่อประสานงานกับ ผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ *	52.1 (152)	28.4 (83)	16.8 (49)	0.3 (1)	2.4 (7)	4.27	.9196	สูง
18. ท่านรู้สึกหนักใจที่จะต้องทำ กิจกรรมร่วมกับผู้ที่มีพฤติกรรม เบี่ยงเบนทางเพศ *	54.5 (159)	28.8 (84)	11.3 (33)	3.1 (9)	2.4 (7)	4.30	.9544	สูง
19. ผลงานของผู้ที่มีพฤติกรรม เบี่ยงเบนทางเพศมักเป็นผลงานที่ดี เป็นไปตามที่ได้รับมอบหมาย	4.1 (12)	47.6 (139)	48.3 (141)	0.0 (0)	0.0 (0)	3.56	.5744	ปานกลาง
20. ผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศมี ความมั่นคงในหน้าที่การงานสูง	3.4 (10)	34.6 (101)	59.2 (173)	2.7 (8)	0.0 (0)	3.39	.6015	ปานกลาง
21. ผู้ที่มีพฤติกรรมทางเพศมีสิทธิที่จะ ได้รับการสนับสนุนจากผู้บังคับบัญชา ให้เจริญก้าวหน้าในหน้าที่การงาน	17.1 (50)	25.3 (74)	45.9 (134)	10.6 (31)	1.0 (3)	3.47	.9319	ปานกลาง

ตารางที่ 2 (ต่อ)

(n = 292)

การยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบน ทางเพศ	ระดับการยอมรับ					ค่า เฉลี่ย	S.D.	ความหมาย
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
22. ผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ควรมีสติทึหน้าทีในการทำงานเท่า เทียมกับบุคคลอื่นๆในสังคม	45.9 (134)	30.5 (89)	15.4 (45)	6.8 (20)	1.4 (4)	4.13	.9988	สูง
23. ผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ไม่น่าจะมีความมั่นคงในหน้าที่ การงาน *	31.5 (92)	34.9 (102)	25.7 (75)	6.5 (19)	1.4 (4)	3.89	.9726	สูง
24. ผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ไม่ควรได้รับการสนับสนุนจาก ผู้บังคับบัญชาให้ได้รับตำแหน่งที่ สูงขึ้นในหน้าที่การงาน *	0.0 (0)	51.0 (149)	21.9 (64)	21.6 (63)	5.5 (16)	4.19	.9561	สูง
รวม	30.1 (88)	32.8 (96)	28.7 (84)	6.5 (19)	1.7 (5)	3.93	.6057	สูง
การยอมรับให้ประกอบอาชีพในสังคม								
25. ผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ เหมาะที่จะประกอบอาชีพ ช่างตัดผม/ เสริมสวย	6.5 (19)	45.5 (133)	35.3 (103)	11.3 (33)	1.4 (4)	3.45	.8293	ปานกลาง
26. ผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ เหมาะที่จะประกอบอาชีพออกแบบ เสื้อผ้า	5.5 (16)	51.7 (151)	31.2 (91)	11.3 (33)	0.3 (1)	3.51	.7799	ปานกลาง
27. ผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ เหมาะที่จะประกอบอาชีพ นักร้อง นักดนตรี นักแสดง	7.2 (21)	28.8 (84)	36.3 (106)	25.7 (75)	2.1 (6)	3.13	.9485	ปานกลาง
28. ผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ เหมาะที่จะประกอบอาชีพ จิตรกร ช่างปั้น	19.5 (57)	40.1 (117)	28.4 (83)	12.0 (35)	0.0 (0)	2.67	.9240	ปานกลาง
29. ผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ เหมาะที่จะประกอบอาชีพ นักธุรกิจ*	5.5 (16)	45.5 (133)	38.4 (112)	10.6 (31)	0.0 (0)	3.46	.7564	ปานกลาง

ตารางที่ 2 (ต่อ)

(n = 292)

การยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบน ทางเพศ	ระดับการยอมรับ					ค่า เฉลี่ย	S.D.	ความหมาย
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
30. ผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ เหมาะที่จะประกอบอาชีพ ข้าราชการ ทหาร ตำรวจ*	52.4 (153)	30.5 (89)	15.4 (45)	0.7 (2)	1.0 (3)	4.33	.8334	สูง
31. ผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ เหมาะที่จะประกอบอาชีพ ครู อาจารย์*	32.5 (95)	36.3 (106)	24.0 (70)	6.2 (18)	1.0 (3)	3.93	.9500	สูง
32. การทำในละครหรือภาพยนตร์มี ตัวแสดงที่แสดงออกกว่าเป็นผู้ที่มี พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศเป็นเรื่อง ที่ไม่เหมาะสม *	25.7 (75)	34.6 (101)	20.9 (61)	13.0 (38)	5.8 (17)	3.61	1.1684	ปานกลาง
33. ท่านรู้สึกผิดหวังเมื่อนักแสดงที่ ท่านชื่นชอบมีพฤติกรรมเบี่ยงเบน ทางเพศ *	22.6 (66)	36.0 (105)	21.9 (64)	12.0 (35)	7.5 (22)	3.54	1.1819	ปานกลาง
รวม	19.5 (58)	38.7 (113)	28.1 (82)	11.3 (33)	2.0 (6)	3.51	.3069	ปานกลาง
โดยรวมทุกด้าน	28.7 (84)	31.8 (93)	27.4 (80)	9.2 (27)	2.7 (8)	3.73	.4938	สูง

หมายเหตุ: * ข้อความเชิงลบ

ส่วนที่ 3 ความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ความรู้เกี่ยวกับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ของกลุ่มตัวอย่าง
นั้น ผู้วิจัยได้นำคำตอบจากแบบสอบถาม มาวิเคราะห์ ซึ่งแสดงไว้ ดังตารางที่ 3

ผลการศึกษาพบว่า ความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศโดยรวมอยู่ในระดับสูง
ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.20 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีระดับความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมเบี่ยงเบนทาง
เพศมากที่สุดคือผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ควรยอมรับในสิ่งที่ตนเป็น ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.93
รองลงมาคือ การที่ผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแต่งงานกันเป็นเรื่องถูกกฎหมายในบางประเทศ

ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.86 และน้อยที่สุดคือผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศมีอารมณ์ทางเพศมากกว่าปกติ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.54 ซึ่งหมายความว่าผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศมีอารมณ์ทางเพศเหมือนกับคนปกติทั่วไป

ตารางที่ 3 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความรู้เกี่ยวกับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ

(n = 292)

ข้อคำถาม	ความรู้เกี่ยวกับการมี			ค่าเฉลี่ย	S.D.	ความหมาย
	พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ					
	ใช่	ไม่แน่ใจ	ไม่ใช่			
1. พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศเป็นปัญหาสังคมอย่างหนึ่ง	29.5 (86)	33.9 (99)	36.6 (107)	1.96	.7961	น้อย
2. ผู้ชายที่มีจิตใจฝักใฝ่ มีความรู้สึกอยากใกล้ชิดกับ ผู้ชายด้วยกันเป็นพวกที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ	72.9 (213)	18.5 (54)	8.6 (25)	2.54	.7874	มาก
3. ผู้ชายที่เรียวร้อย นุ่มนวล มีอาการกระดุ้งกระดิ่งเป็นพวกที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ	40.1 (117)	33.6 (98)	26.4 (77)	2.07	.8571	มาก
4. ผู้ชายที่แต่งตัวและมีกิริยาอาการเหมือนผู้หญิงเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ	82.2 (240)	8.2 (24)	9.6 (28)	2.74	.5984	มาก
5. ผู้ชายที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศจะมีลักษณะภายนอก คล้ายคลึงกับผู้ชายธรรมดาทั่วไป	39.0 (114)	29.1 (85)	31.8 (93)	2.10	.8209	มาก
6. ผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศเป็นผู้ที่มีอารมณ์แปรปรวนกว่าปกติ	53.1 (155)	36.3 (106)	10.6 (31)	2.17	.9320	มาก
7. ผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศเป็นผู้ที่มีอารมณ์อ่อนไหวกว่าปกติ	58.9 (172)	32.2 (94)	8.9 (26)	2.27	.9179	มาก
8. ผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศเป็นผู้ที่มีอารมณ์รุนแรงกว่าปกติ	53.8 (157)	29.1 (85)	17.1 (50)	2.25	.8778	มาก

ตารางที่ 3 (ต่อ)

(n = 292)

ข้อคำถาม	ความรู้เกี่ยวกับการมี			ค่าเฉลี่ย	S.D.	ความหมาย
	พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ					
	ใช่	ไม่แน่ใจ	ไม่ใช่			
9. ผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศมีอารมณ์ทางเพศมากกว่าปกติ	18.8 (55)	64.7 (189)	16.4 (48)	1.54	.7919	น้อย
10. การมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศเป็นผลมาจากการอบรมเลี้ยงดู	38.4 (112)	37.3 (109)	24.3 (71)	2.01	.8714	มาก
11. การมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศเป็นผลมาจากสภาพแวดล้อม	50.3 (147)	39.0 (114)	10.6 (31)	2.11	.9403	มาก
12. การมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศเป็นผลมาจากกรรมพันธุ์	42.5 (124)	8.6 (25)	49.0 (143)	2.34	.6298	มาก
13. การมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศเป็นพฤติกรรมเลียนแบบอย่างหนึ่ง	31.1 (88)	49.7 (145)	20.2 (59)	1.80	.8732	น้อย
14. ผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศมีการรวมกลุ่มเป็นชมรม หรือสมาคมของพวกเดียวกัน	68.5 (200)	26.4 (77)	5.1 (15)	2.42	.8797	มาก
15. ผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศมีสถานบันเทิงโดยเฉพาะของพวกเดียวกัน	86.6 (253)	7.5 (22)	5.8 (17)	2.79	.5631	มาก
16. ผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศมีการจัดกิจกรรม เช่น การประกวด อยู่เสมอ	64.7 (189)	25.0 (73)	10.3 (30)	2.40	.8614	มาก
17. ผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศไม่ควรเปิดเผยตัวเอง	7.5 (22)	14.4 (42)	78.1 (228)	1.93	.4639	น้อย
18. พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแสดงให้เห็นถึงการเสื่อมลงในศีลธรรมไทย	11.6 (34)	38.0 (111)	50.3 (147)	1.74	.6546	น้อย
19. ผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศเป็นรูปแบบการดำเนินชีวิตอีกรูปแบบหนึ่งที่ไม่ควรจะถูกตำหนิ	69.2 (202)	19.2 (56)	11.6 (34)	2.50	.7973	มาก

ตารางที่ 3 (ต่อ)

(n = 292)

ข้อความ	ความรู้เกี่ยวกับการมี			ค่าเฉลี่ย	S.D.	ความหมาย
	พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ					
	ใช่	ไม่แน่ใจ	ไม่ใช่			
20.การมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศถือเป็นบาปอย่างหนึ่ง	32.5 (95)	10.3 (30)	57.2 (167)	2.22	.6163	มาก
21.ผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศมักจะมีความสามารถสูงด้านการศึกษา	58.2 (170)	28.8 (84)	13.0 (38)	2.29	.8865	มาก
22. ผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศมักจะมีความสามารถในการทำกิจกรรมด้านศิลปะ	67.1 (196)	28.8 (84)	4.1 (12)	2.38	.9025	มาก
23. ผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศมักจะมีความสามารถในการทำกิจกรรมด้านบันเทิง	76.7 (224)	21.6 (63)	1.7 (5)	2.55	.8253	มาก
24. ผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศมักจะมีความสามารถในงานด้านบริการ	79.1 (231)	16.4 (48)	4.5 (13)	2.63	.7514	มาก
25.พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศไม่ถือเป็นปัญหาสังคม	22.9 (67)	66.4 (194)	10.6 (31)	1.57	.8409	น้อย
26.ผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศสามารถเปลี่ยนแปลงตัวเองให้กลับมาเป็นผู้ที่รักต่างเพศได้	13.7 (40)	55.8 (163)	30.5 (89)	1.58	.7208	น้อย
27.ผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ควรยอมรับในสิ่งที่ตนเป็น	95.2 (278)	2.4 (7)	2.4 (7)	2.93	.3392	มาก
28.การที่ผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ แต่งงานกันเป็นสิทธิส่วนบุคคล	7.2 (21)	91.8 (268)	1.0 (3)	1.15	.5245	น้อย
29. การที่ผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ แต่งงานกันเป็นเรื่องถูกกฎหมายในบางประเทศ	92.8 (271)	7.2 (21)	0.0 (0)	2.86	.5176	มาก
โดยรวม	50.3 (147)	30.5 (89)	19.2 (56)	2.20	.2397	มาก

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะต่อผู้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ

ข้อเสนอแนะต่อผู้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย 4 ด้านคือ ด้านการแต่งกาย ด้านการวางตัว ด้านการทำงาน และด้านบุคลิกภาพ ดังนี้

ข้อเสนอแนะต่อผู้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ด้านการแต่งกาย มีจำนวนผู้ตอบ 92 ราย โดยผู้แสดงความคิดเห็นมีข้อเสนอแนะ มากที่สุดคือแต่งกายให้สุภาพเรียบร้อย คิดเป็นร้อยละ 41.3 รองลงมาคือแต่งกายให้เหมาะสมกับกาลเทศะ คิดเป็นร้อยละ 31.5 และน้อยที่สุดคือ แต่งตัวให้มีขอบเขตถูกกฎระเบียบ คิดเป็นร้อยละ 1.1 ดังตารางที่ 4 ซึ่งหมายถึงผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ควรแต่งกายให้สุภาพเรียบร้อยและ เหมาะสมกับกาลเทศะ

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของข้อเสนอแนะต่อผู้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศด้านการแต่งกาย

(n = 92)			
ลำดับที่	ข้อเสนอแนะต่อผู้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ	จำนวน	ร้อยละ
1	แต่งกายให้สุภาพเรียบร้อย	38	41.3
2	แต่งกายให้เหมาะสมกับกาลเทศะ	29	31.5
3	แต่งกายพอสมควรให้ดูดี ไม่มากเกินไป	13	14.1
4	ใส่ชุดยูนิฟอร์มให้เรียบร้อย	9	9.8
5	แต่งตัวไม่โป้	2	2.2
6	แต่งตัวให้มีขอบเขตถูกกฎระเบียบ	1	1.1

ข้อเสนอแนะต่อผู้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ด้านการวางตัว มีจำนวนผู้ตอบ 92 ราย โดยผู้แสดงความคิดเห็นมีข้อเสนอแนะมากที่สุดคือวางตัวให้เหมาะสม ไม่แสดงออกมากเกินไป คิดเป็นร้อยละ 52.1 รองลงมาคือวางตัวให้เรียบร้อย คิดเป็นร้อยละ 31.5 และน้อยที่สุดคือวางตัวให้เป็นที่ยอมรับได้กับเพื่อนร่วมงาน คิดเป็นร้อยละ 1.1 ดังตารางที่ 5 หมายถึงผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ไม่ควรแสดงออกมากเกินไป ควรวางตัวให้เหมาะสมเหมือนบุคคลปกติทั่วไปในสังคม

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของข้อเสนอแนะต่อผู้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศด้านการวางตัว

(n = 92)

ลำดับที่	ข้อเสนอแนะต่อผู้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ	จำนวน	ร้อยละ
1	วางตัวให้เหมาะสม ไม่แสดงออกมากเกินไป	48	52.1
2	วางตัวให้เรียบร้อย	29	31.5
3	มีความมั่นใจในตัวเอง	10	10.8
4	เป็นตัวของตัวเอง	5	5.4
5	ไม่โอเวอร์แอกชั่น	2	2.2
6	วางตัวเป็นปกติเมื่ออยู่ในสังคม	2	2.2
7	วางตัวให้เป็นที่ยอมรับได้กับเพื่อนร่วมงาน	1	1.1

ข้อเสนอแนะต่อผู้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ด้านการทำงาน มีจำนวนผู้ตอบ 92 ราย โดยผู้แสดงความคิดเห็นมีข้อเสนอแนะมากที่สุดคือ ทำงานตามที่มีความสามารถอย่างเต็มที่ คิดเป็นร้อยละ 30.4 รองลงมาคือ ทำงานที่ต้องใช้ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ คิดเป็นร้อยละ 25.0 และน้อยที่สุดคือ ยึดกฎระเบียบในการทำงาน คิดเป็นร้อยละ 1.1 ดังตารางที่ 6 หมายถึงผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศควรใช้ความสามารถในการทำงานอย่างเต็มที่และเหมาะกับงานที่ต้องใช้ความคิดสร้างสรรค์

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของข้อเสนอแนะต่อผู้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศด้านการทำงาน

(n = 92)

ลำดับที่	ข้อเสนอแนะต่อผู้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ	จำนวน	ร้อยละ
1	ทำงานตามที่มีความสามารถอย่างเต็มที่	28	30.4
2	ทำงานที่ต้องใช้ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	23	25.0
3	ทำหน้าที่ด้านการบริการจะเกิดประโยชน์มาก	22	23.9
4	ทำงานมาก ๆ พุดน้อยๆ	13	14.1
5	ลดใช้ความรุนแรงในการทำงาน	8	8.7
6	ทำงานที่ต้องใช้ความละเอียดรอบคอบ	2	2.2
7	ยึดกฎระเบียบในการทำงาน	1	1.1

ข้อเสนอแนะต่อผู้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ด้านด้านบุคลิกภาพ มีจำนวนผู้ตอบ 92 ราย โดยผู้แสดงความคิดเห็นมีข้อเสนอแนะมากที่สุดคือ มีบุคลิกภาพที่ดี คิดเป็นร้อยละ 34.8 รองลงมาคือ เป็นปกติ เหมือนคนทั่วไปสถานที่ทำงาน คิดเป็นร้อยละ 22.8 และน้อยที่สุดคือ ไม่แสดงออกมากเกินไปจนเกินงาม คิดเป็นร้อยละ 1.1 ดังตารางที่ 7 หมายถึง ผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศควรมีบุคลิกภาพที่ดี เป็นปกติ เหมือนบุคคลปกติ

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของข้อเสนอแนะต่อผู้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศด้านบุคลิกภาพ

(n = 92)			
ลำดับที่	ข้อเสนอแนะต่อผู้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ	จำนวน	ร้อยละ
1	มีบุคลิกภาพที่ดี	32	34.8
2	เป็นปกติ เหมือนคนทั่วไปสถานที่ทำงาน	21	22.8
3	เรียบร้อย	18	19.5
4	พูดจาอ่อนหวาน	9	9.8
5	มีความสำรวม	6	6.5
6	ทำตัวให้น่าเชื่อถือ	5	5.4
7	ไม่แสดงออกมากเกินไปจนเกินงาม	1	1.1

ส่วนที่ 5 การทดสอบสมมติฐานและข้อวิจารณ์

การวิจัยเรื่องการยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ผู้วิจัยได้กำหนดสมมติฐานในการวิจัยไว้ 8 สมมติฐาน ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 กลุ่มผู้ทำงานในบริษัทสายการบิน ที่มีเพศต่างกัน มีการยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแตกต่างกัน

ในการวิเคราะห์เปรียบเทียบการยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ จำแนกตามเพศพบว่า ผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของเพศ ที่มีต่อการยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ซึ่งโดยรวมพบว่ากลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นผู้ทำงานในบริษัทสายการบินที่มีเพศแตกต่างกัน มีการยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยกลุ่มผู้ทำงานในบริษัทสายการบิน ที่เป็นเพศหญิงมีการ

ยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศมากกว่า (ค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.82) กลุ่มผู้ทำงานในบริษัทสายการบิน ที่เป็นเพศชายมีการยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ (ค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.58)

เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า กลุ่มผู้ทำงานในบริษัทสายการบิน ที่มีเพศต่างกัน มีระดับการยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแตกต่างกัน คือ ด้านการยอมรับให้อยู่ร่วมกันในสังคม และด้านการยอมรับให้เป็นผู้ร่วมงาน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ กาญจนัทย์ สัมภาษณ์ (2545) ซึ่งได้ศึกษาการยอมรับเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญ จังหวัดจันทบุรี พบว่าเพศมีความสัมพันธ์กับการยอมรับอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากกลุ่มที่เป็นเพศหญิงเห็นว่ากลุ่มที่มีความเบี่ยงเบนทางเพศ เป็นกลุ่มที่มีความปลอดภัยต่อเพศหญิง ไม่เป็นอันตราย และสามารถเป็นเพื่อนได้เป็นอย่างดี อีกทั้งการเป็นเพื่อนร่วมงาน กลุ่มนี้จะสามารถช่วยงานได้อย่างมีประสิทธิภาพซึ่งอาจจะแตกต่างกับกลุ่มเพศชายที่อาจเห็นกลุ่มนี้เหมาะสมกับงานที่ต้องใช้ศิลปะหรือความละเอียดรอบคอบมากกว่างานบริการในบริษัทสายการบิน จนอาจส่งผลให้กลุ่มผู้ทำงานในบริษัทสายการบินที่มีเพศต่างกัน มีระดับการยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแตกต่างกัน ดังตารางที่ 8 ดังนี้

ตารางที่ 8 การเปรียบเทียบการยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	X	S.D.	t	Sig.
การยอมรับให้อยู่ร่วมกันในสังคม					
ชาย	106	3.60	.8152	4.030	.000
หญิง	186	3.95	.6428		
การยอมรับให้เป็นผู้ร่วมงาน					
ชาย	106	3.76	.6997	3.665	.000
หญิง	186	4.02	.5232		
การยอมรับให้ประกอบอาชีพในสังคม					
ชาย	106	3.52	.3564	.025	.980
หญิง	186	3.51	.2758		
โดยรวมทุกด้าน					
ชาย	106	3.58	.5477	3.933	.000
หญิง	186	3.82	.4404		

สมมติฐานที่ 2 กลุ่มผู้ทำงานในบริษัทสายการบิน ที่มีอายุต่างกัน มีการยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของอายุ ที่มีต่อการยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ซึ่งโดยรวมพบว่ากลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นผู้ทำงานในบริษัทสายการบิน ที่มีอายุแตกต่างกัน มีการยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยกลุ่มผู้ทำงานในบริษัทสายการบิน ที่อายุน้อยกว่า 30 ปี มีการยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศมากกว่า (ค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.80) กลุ่มผู้ทำงานในบริษัทสายการบินที่อายุ 30 ปี ขึ้นไป มีการยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ (ค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.66)

จากผลการวิจัยที่พบว่า กลุ่มผู้ทำงานในบริษัทสายการบิน ที่มีอายุต่างกัน มีระดับการยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแตกต่างกัน เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยกลุ่มผู้ทำงานในบริษัทสายการบิน ที่อายุน้อยกว่า 30 ปี มีการยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศมากกว่า และกลุ่มที่อายุ 30 ปี ขึ้นไปและเมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านที่มีระดับการยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแตกต่างกัน คือ ด้านการยอมรับให้อยู่ร่วมกันในสังคม ซึ่งสอดคล้องกับกับการศึกษาของ จารุงศ์ สายะโสภณ (2546) ซึ่งได้ศึกษาการยอมรับของอาจารย์ต่อนักศึกษาที่เป็นเกย์: กรณีศึกษาอาจารย์ในสถาบันราชภัฏกลุ่มรัตน โกสินทร์ พบว่าอายุของอาจารย์ที่แตกต่างกัน เป็นผลให้การยอมรับนักศึกษาที่เป็นเกย์ต่างกัน

ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากกลุ่มที่มีอายุน้อยกว่านั้นเป็นคนรุ่นใหม่ ที่สามารถพบปะกับกลุ่มผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศได้อย่างทั่วไป ทำให้รู้สึกชิน และเห็นว่าเป็นปกติในสังคมที่จะต้องมีความแตกต่างกันทางความคิด รสนิยมและความรู้สึก เพราะค่าของคนอยู่ผลของงาน ซึ่งอาจจะแตกต่างกับกลุ่มที่มีอายุมากกว่าที่อาจจะเห็นงานที่รับผิดชอบในกลุ่มนี้น่าจะเป็นงานอื่นๆ มากกว่าสายการบิน จนอาจส่งผลให้กลุ่มผู้ทำงานในบริษัทสายการบิน ที่มีอายุต่างกัน มีระดับการยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแตกต่างกัน ดังตารางที่ 9 ดังนี้

ตารางที่ 9 การเปรียบเทียบการยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	X	S.D.	t	Sig.
การยอมรับให้อยู่ร่วมกันในสังคม					
น้อยกว่า 30 ปี	150	3.96	.7487	3.337	.001
30 ปี ขึ้นไป	142	3.68	.6799		
การยอมรับให้เป็นผู้ร่วมงาน					
น้อยกว่า 30 ปี	150	3.99	.5709	1.741	.083
30 ปี ขึ้นไป	142	3.87	.6364		
การยอมรับให้ประกอบอาชีพในสังคม					
น้อยกว่า 30 ปี	150	3.50	.3209	1.060	.290
30 ปี ขึ้นไป	142	3.53	.2912		
โดยรวมทุกด้าน					
น้อยกว่า 30 ปี	150	3.80	.5125	2.483	.014
30 ปี ขึ้นไป	142	3.66	.4640		

สมมติฐานที่ 3 กลุ่มผู้ทำงานในบริษัทสายการบิน ที่มีการศึกษาต่างกัน มีระดับการยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแตกต่างกัน

โดยกลุ่มผู้ทำงานในบริษัทสายการบิน ที่จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ยมีการยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศมากกว่ากลุ่มที่จบการศึกษาระดับปริญญาโท และระดับอนุปริญญา โดยค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.77 รองลงมาคือระดับปริญญาโท คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.72 และน้อยที่สุดคือ ระดับอนุปริญญา คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.46 ดังตารางที่ 10 ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของธงชัย ปิ่นเกษ (2542) ซึ่งได้ศึกษาทัศนคติของนักเรียนชายต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ: ศึกษาเฉพาะกรณี โรงเรียนวัดบวรนิเวศน์ กรุงเทพมหานคร พบว่าระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับการยอมรับอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านที่มีระดับการยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแตกต่างกัน คือ ด้านการยอมรับให้อยู่ร่วมกันในสังคม ด้านการยอมรับให้เป็นผู้ร่วมงาน และด้านการยอมรับให้ประกอบอาชีพในสังคม และเมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยทีละคู่โดยใช้วิธีการทดสอบรายคู่ของเชฟเฟ้ (Scheffe's test) พบว่าโดยรวมนั้น กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นผู้ทำงานในบริษัทสายการบิน ที่มีระดับการศึกษานูปริญญา

มีการยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแตกต่างกันกับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นผู้ทำงานในบริษัทสายการบินที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี

ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากกลุ่มที่จบการศึกษาในระดับปริญญาตรีนั้น เห็นว่าระดับการศึกษาได้ช่วยให้คนมีประสิทธิภาพการทำงานมากขึ้นแล้ว ดังนั้นพฤติกรรมจึงเป็นเรื่องเฉพาะตนที่จะต้องปรุงแต่งเอง เมื่ออยู่ในสังคมก็สามารถทำหน้าที่ได้อย่างปกติ ซึ่งอาจจะแตกต่างกับกลุ่มอื่นๆ ที่เห็นว่ากลุ่มผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศควรปรับปรุงพฤติกรรมให้เหมาะสมมากกว่าที่เป็นอยู่ ให้มีความเรียบร้อยตามกาลเทศะต่างๆ จนอาจส่งผลให้กลุ่มผู้ทำงานในบริษัทสายการบิน ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีการยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ
จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	df	F	Sig.
ด้านการยอมรับให้อยู่ร่วมกันในสังคม						
อนุปริญญา	23	3.51	1.0070			
ปริญญาตรี	218	3.88	.6932			
ปริญญาโท	51	3.69	.6910			
รวม	292	3.69	.7971	291	3.789	.024
ด้านการยอมรับให้เป็นผู้ร่วมงาน						
อนุปริญญา	23	3.56	.5500			
ปริญญาตรี	218	3.95	.6003			
ปริญญาโท	51	4.01	.6049			
รวม	292	3.84	.5851	291	5.078	.007
ด้านการยอมรับให้ประกอบอาชีพในสังคม						
อนุปริญญา	23	3.44	.3341			
ปริญญาตรี	218	3.49	.3059			
ปริญญาโท	51	3.64	.2692			
รวม	292	3.52	.3031	291	5.546	.004

ตารางที่ 10 (ต่อ)

ระดับการศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	df	F	Sig.
โดยรวมทุกด้าน						
อนุปริญญา	23	3.46	.3050			
ปริญญาตรี	218	3.77	.4752			
ปริญญาโท	51	3.72	.4691			
รวม	292	3.65	.4164	291	4.188	.016

เพื่อให้ทราบว่ามี ความแตกต่างของการยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในกลุ่มระดับการศึกษา จึงทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยทีละคู่โดยใช้วิธีการทดสอบรายคู่ของเซฟเฟ (Scheffe's test) พบว่าโดยรวมนั้น กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นผู้ทำงานในบริษัทสายการบิน ที่มีระดับการศึกษาอนุปริญญา มีการยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ แตกต่างกับ กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นผู้ทำงานในบริษัทสายการบินที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ซึ่งแสดงไว้ดังตารางที่ 11 ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากกลุ่มที่จบการศึกษาในระดับปริญญาตรีนั้น เห็นว่าระดับการศึกษาได้ช่วยให้คนมีความรู้ ความสามารถ และมีประสิทธิภาพในการทำงานจึงยอมรับว่าผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศสามารถที่จะอยู่ในสังคม และสามารถปฏิบัติงานได้เหมือนคนปกติทั่วไป

ตารางที่ 11 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของการยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ เป็นรายคู่ ด้วยวิธีการของ Scheffe จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	ค่าเฉลี่ย	อนุปริญญา (A1)	ปริญญาตรี (A2)	ปริญญาโท (A3)
ด้านการยอมรับให้อยู่ร่วมกันในสังคม				
อนุปริญญา	(A1)	3.51	-	
ปริญญาตรี	(A2)	3.88	-	
ปริญญาโท	(A3)	3.69		-

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ระดับการศึกษา		ค่าเฉลี่ย	อนุประญา (A1)	ปริญญาตรี (A2)	ปริญญาโท (A3)
ด้านการยอมรับให้เป็นผู้ร่วมงาน					
อนุปริญญา	(A1)	3.56	-	*	*
ปริญญาตรี	(A2)	3.95		-	
ปริญญาโท	(A3)	4.01			-
ด้านการยอมรับให้ประกอบอาชีพ ในสังคม					
อนุปริญญา	(A1)	3.44	-		*
ปริญญาตรี	(A2)	3.49		-	*
ปริญญาโท	(A3)	3.64			-
โดยรวมทุกด้าน					
อนุปริญญา	(A1)	3.46	-	*	
ปริญญาตรี	(A2)	3.77		-	
ปริญญาโท	(A3)	3.72			-

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมติฐานที่ 4 กลุ่มผู้ทำงานในบริษัทสายการบินที่มีสถานภาพสมรสต่างกัน มีการยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแตกต่างกัน

จากผลการวิจัยที่พบว่า กลุ่มผู้ทำงานในบริษัทสายการบิน ที่มี สถานภาพสมรส ต่างกัน มีการยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศไม่แตกต่างกันโดยผู้ที่มี สถานภาพหย่า/ร้าง/หม้าย มีค่าเฉลี่ยมีการยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศมากกว่า โดยค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.79 รองลงมาคือ โสด คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.75 และน้อยที่สุดคือ สมรสคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.62 ดังตารางที่ 12 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้โดยกลุ่มผู้ทำงานในบริษัทสายการบินที่สถานภาพหย่า/ร้าง/หม้าย มีค่าเฉลี่ยมีการยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศมากกว่าสถานภาพโสดและสถานภาพสมรส ซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษาของจาร์พุงส์ สายะโสภณ (2546) ที่ศึกษาการยอมรับของอาจารย์ต่อนักศึกษาที่เป็นเกย์: กรณี ศึกษาอาจารย์ในสถาบันราชภัฏกลุ่มรัตน โกสินทร์ ซึ่ง

ประกอบด้วย สถาบันราชภัฏจันทรเกษม สถาบันราชภัฏธนบุรี สถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา สถาบันราชภัฏพระนคร สถาบันราชภัฏสวนดุสิต และสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา โดยมีจำนวนกลุ่มตัวอย่างอาจารย์ 320 คน พบว่าสถานภาพสมรสของอาจารย์ที่แตกต่างกันเป็นผลให้การยอมรับนักศึกษาที่เป็นเกย์ต่างกัน

ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากไม่ว่าจะเป็นกลุ่มที่มีสถานภาพสมรสใดๆ ก็สามารถให้ความสนิทสนมกับกลุ่มที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนได้ เพราะสามารถแยกเรื่องงานกับเรื่องส่วนตัวออกจากกันได้ดีพอสมควร ประกอบกับผู้ที่เคยสมรสกับผู้ที่ไม่เคยสมรสนั้นต่างก็มีส่วนร่วมในการทำงานร่วมกัน จึงทำให้ผู้ที่มีสถานภาพสมรส ต่างกัน มีการยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 12 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ จำแนกตามสถานภาพสมรส

สถานภาพสมรส	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	df	F	Sig.
ด้านการยอมรับให้อยู่ร่วมกันในสังคม						
โสด	235	3.86	.7188			
สมรส	39	3.59	.8149			
หย่า/ร้าง/หม้าย	18	3.86	.5938			
รวม	292	3.77	.7092	291	2.305	.102
ด้านการยอมรับให้เป็นผู้ร่วมงาน						
โสด	235	3.96	.5930			
สมรส	39	3.75	.6931			
หย่า/ร้าง/หม้าย	18	3.98	.5319			
รวม	292	3.90	.6060	291	1.944	.145
ด้านการยอมรับให้ประกอบอาชีพในสังคม						
โสด	235	3.49	.3050			
สมรส	39	3.56	.3005			
หย่า/ร้าง/หม้าย	18	3.70	.2852			
รวม	292	3.59	.2969	291	4.467	.012

ตารางที่ 12 (ต่อ)

สถานภาพสมรส	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D	df	F	Sig.
โดยรวมทุกด้าน						
โสด	235	3.75	.4905			
สมรส	39	3.62	.5494			
หย่า/ร้าง/หม้าย	18	3.79	.3873			
รวม	292	3.72	.4757	291	1.331	.266

สมมติฐานที่ 5 กลุ่มผู้ทำงานในบริษัทสายการบินที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีการยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแตกต่างกัน

จากผลการวิจัยที่พบว่า กลุ่มผู้ทำงานในบริษัทสายการบินที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีการยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแตกต่างกัน เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยกลุ่มผู้ทำงานในบริษัทสายการบิน ที่มีรายได้ น้อยกว่า 20,000 บาทต่อเดือน มีค่าเฉลี่ยมีการยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศมากกว่า กลุ่มที่มีรายได้ต่อเดือน 20,000-29,999 บาท และ 30,000 บาทต่อเดือน ผู้ทำงานในบริษัทสายการบิน ที่มีรายได้ น้อยกว่า 20,000 บาทต่อเดือน มีค่าเฉลี่ยมีการยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศมากกว่าโดยค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.83 รองลงมาคือ 20,000-29,999 บาท คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.65 และน้อยที่สุดคือ 30,000 บาทต่อเดือน ขึ้นไป คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.63 ดังตารางที่ 13 และเมื่อพิจารณาทางด้านพบว่าด้านที่มีระดับการยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแตกต่างกัน คือ ด้านการยอมรับให้อยู่ร่วมกันในสังคม ด้านการยอมรับให้เป็นผู้ร่วมงาน และด้านการยอมรับให้ประกอบอาชีพในสังคม และเมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยทีละคู่ โดยใช้วิธีการทดสอบรายคู่ของเชฟเฟ้ (Scheffe's test) โดยรวมพบว่า กลุ่มผู้ทำงานในบริษัทสายการบิน ที่มีรายได้ต่อเดือน น้อยกว่า 20,000 บาทต่อเดือน มีระดับการยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแตกต่างกับกลุ่มผู้ทำงานในบริษัทสายการบิน ที่มีรายได้ต่อเดือน 20,000-29,999 บาท และกลุ่มผู้ทำงานในบริษัทสายการบิน ที่มีรายได้ต่อเดือน น้อยกว่า 20,000 บาทต่อเดือน มีระดับการยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแตกต่างกับกลุ่มผู้ทำงานในบริษัทสายการบิน ที่มีรายได้ต่อเดือน 30,000 บาทต่อเดือน ขึ้นไป (ดังตารางที่ 14)

ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก กลุ่มที่มีรายได้น้อยกว่านั้นยังเป็นกลุ่มที่มีความรับผิดชอบในงานไม่สูงมากนัก ทำให้การให้ความสนิทสนมจึงสามารถทำได้กับทุกคน แต่เมื่อเป็นผู้มีรายได้มากขึ้นต้องรับผิดชอบมากขึ้น ทำให้ต้องวางตัวอย่างเหมาะสม และต้องดูแลพฤติกรรมบุคคลที่ตนเองรับผิดชอบที่บางครั้งอาจจะไม่เหมาะสมในการทำงาน นอกจากนี้ส่วนใหญ่ผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศมักจะเป็นคนในวัยหนุ่มสาวซึ่งเข้ามาทำงานใหม่ รายได้จึงไม่สูงนักก็เลยทำให้กลุ่มผู้ทำงานในบริษัทสายการบินที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีระดับการยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแตกต่างกัน

ตารางที่ 13 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ
จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

รายได้ต่อเดือน	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	df	F	Sig.
ด้านการยอมรับให้อยู่ร่วมกันในสังคม						
น้อยกว่า 20,000 บาทต่อเดือน	143	3.98	.5969			
20,000-29,999 บาท	99	3.73	.9088			
30,000 บาทต่อเดือน ขึ้นไป	50	3.54	.5462			
รวม	292	3.75	.6840	291	8.165	.000
ด้านการยอมรับให้เป็นผู้ร่วมงาน						
น้อยกว่า 20,000 บาทต่อเดือน	143	4.03	.5409			
20,000-29,999 บาท	99	3.81	.6811			
30,000 บาทต่อเดือน ขึ้นไป	50	3.90	.5846			
รวม	292	3.91	.6022	291	4.189	.016
ด้านการยอมรับให้ประกอบอาชีพในสังคม						
น้อยกว่า 20,000 บาทต่อเดือน	143	3.51	.3143			
20,000-29,999 บาท	99	3.46	.3009			
30,000 บาทต่อเดือน ขึ้นไป	50	3.62	.2740			
รวม	292	3.53	.2964	291	4.504	.012
โดยรวมทุกด้าน						
น้อยกว่า 20,000 บาทต่อเดือน	143	3.83	.4282			
20,000-29,999 บาท	99	3.65	.5977			
30,000 บาทต่อเดือน ขึ้นไป	50	3.63	.3891			
รวม	292	3.70	.4717	291	5.288	.006

ตารางที่ 14 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของการยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ
เป็นรายคู่ ด้วยวิธีการของ Scheffe จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

รายได้ต่อเดือน	ค่าเฉลี่ย		น้อยกว่า	20,000-	30,000 บาท
			20,000 บาท	29,999 บาท	ต่อเดือน
			ต่อเดือน	ต่อเดือน	ขึ้นไป
			(A1)	(A2)	(A3)
ด้านการยอมรับให้อยู่ร่วมกันใน					
สังคม					
น้อยกว่า 20,000 บาทต่อ	(A1)	3.98	-	*	*
เดือน					
20,000-29,999 บาท	(A2)	3.73		-	
30,000 บาทต่อเดือน ขึ้นไป	(A3)	3.54			-
ด้านการยอมรับให้เป็นผู้ร่วมงาน					
น้อยกว่า 20,000 บาทต่อ	(A1)	4.03	-	*	
เดือน					
20,000-29,999 บาท	(A2)	3.81		-	
30,000 บาทต่อเดือน ขึ้นไป	(A3)	3.90			-
ด้านการยอมรับให้ประกอบอาชีพ					
ในสังคม					
น้อยกว่า 20,000 บาทต่อ	(A1)	3.51	-		
เดือน					
20,000-29,999 บาท	(A2)	3.46		-	*
30,000 บาทต่อเดือน ขึ้นไป	(A3)	3.62			-
โดยรวมทุกด้าน					
น้อยกว่า 20,000 บาทต่อเดือน	(A1)	3.83	-	*	*
20,000-29,999 บาท	(A2)	3.65		-	
30,000 บาทต่อเดือน ขึ้นไป	(A3)	3.63			-

สมมติฐานที่ 6 กลุ่มผู้ทำงานในบริษัทสายการบินที่มีจำนวนครั้งที่เดินทางไปต่างประเทศต่างกัน มีการยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแตกต่างกัน

จากผลการวิจัยที่พบว่า กลุ่มผู้ทำงานในบริษัทสายการบิน ที่มีจำนวนครั้งที่เดินทางไปต่างประเทศต่างกัน มีการยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศไม่แตกต่างกัน ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยกลุ่มผู้ทำงานในบริษัทสายการบิน ที่เคยไปต่างประเทศ 1 ครั้ง มีค่าเฉลี่ยมีการยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศมากกว่ากลุ่มที่เคยไป 2 ครั้ง ขึ้นไป และกลุ่มที่ไม่เคยไป โดยผู้ทำงานในบริษัทสายการบิน ที่เคยไปต่างประเทศ 1 ครั้ง มีค่าเฉลี่ยมีการยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศมากกว่า โดยค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.78 รองลงมาคือเคยไป 2 ครั้ง ขึ้นไป คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.71 และน้อยที่สุดคือไม่เคยไป คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.70 ดังตารางที่ 15 ซึ่งต่างจากการศึกษาของจากรุงศ์ สายะ โสภณ (2546) ที่ศึกษาการยอมรับของอาจารย์ต่อนักศึกษาที่เป็นเกย์: กรณีศึกษาอาจารย์ในสถาบันราชภัฏกลุ่มรัตน โกสินทร์ซึ่งประกอบด้วย สถาบันราชภัฏจันทรเกษม สถาบันราชภัฏธนบุรี สถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา สถาบันราชภัฏพระนคร สถาบันราชภัฏสวนดุสิต และสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา โดยมีจำนวนกลุ่มตัวอย่างอาจารย์ 320 คน พบว่าประสบการณ์การเดินทางไปต่างประเทศที่แตกต่างกันเป็นผลให้การยอมรับนักศึกษาที่เป็นเกย์ต่างกัน

ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากปัจจุบันมีการยอมรับผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศมากขึ้น ไม่ว่าจะในประเทศไทย หรือต่างประเทศ ที่เปิดโอกาสให้ประชาชนมีเสรีภาพมากขึ้น ดังนั้น ไม่ว่าจะมีความประสบการณ์ที่แตกต่างกันในการไปต่างประเทศ ก็ไม่ได้ทำให้รู้สึกแตกต่างกันในเรื่องมุมมองที่มีต่อผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศจนอาจส่งผลให้กลุ่มผู้ทำงานในบริษัทสายการบินที่มีจำนวนครั้งที่เดินทางไปต่างประเทศต่างกัน มีระดับการยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 15 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ
จำแนกตามจำนวนครั้งที่เดินทางไปต่างประเทศ

จำนวนครั้งที่เดินทางไปต่างประเทศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	df	F	Sig.
ด้านการยอมรับให้อยู่ร่วมกันในสังคม						
ไม่เคยไป	83	3.80	.8500			
เคยไป 1 ครั้ง	115	.6152	.0573			
เคยไป 2 ครั้งขึ้นไป	94	3.78	.7450			
รวม	292	2.73	0.5508	291	0.384	.682
ด้านการยอมรับให้เป็นผู้ร่วมงาน						
ไม่เคยไป	83	3.89	.6533			
เคยไป 1 ครั้ง	115	3.99	.5654			
เคยไป 2 ครั้งขึ้นไป	94	3.88	.6075			
รวม	292	3.92	.6087	291	1.03	.358
ด้านการยอมรับให้ประกอบอาชีพในสังคม						
ไม่เคยไป	83	3.48	.3205			
เคยไป 1 ครั้ง	115	3.53	.3362			
เคยไป 2 ครั้งขึ้นไป	94	3.53	.2522			
รวม	292	3.51	.3030	291	0.94	.392
โดยรวมทุกด้าน						
ไม่เคยไป	83	3.70	.5669			
เคยไป 1 ครั้ง	115	3.78	.4376			
เคยไป 2 ครั้งขึ้นไป	94	3.71	.4903			
รวม	292	3.73	.4983	291	0.864	.422

สมมติฐานที่ 7 กลุ่มผู้ทำงานในบริษัทสายการบินที่มีประสบการณ์การปฏิสัมพันธ์กับผู้
มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศต่างกัน มีการยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแตกต่างกัน

จากผลการวิจัยที่พบว่า กลุ่มผู้ทำงานในบริษัทสายการบิน ที่มีประสบการณ์การปฏิสัมพันธ์
กับผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศต่างกัน มีระดับการยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ

แตกต่างกัน เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยกลุ่มผู้ทำงานในบริษัทสายการบิน ที่มีประสบการณ์การปฏิสัมพันธ์กับผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ นาน ๆ ครั้ง มีค่าเฉลี่ยมีการยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศมากกว่ากลุ่มที่มีโอกาสปฏิสัมพันธ์ทุกสัปดาห์/เดือน และกลุ่มทุกวันโดยผู้ทำงานในบริษัทสายการบินที่มีประสบการณ์การปฏิสัมพันธ์กับผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ นาน ๆ ครั้ง มีค่าเฉลี่ยมีการยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศมากกว่า โดยค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.85 รองลงมาคือทุกสัปดาห์/เดือน คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.70 และน้อยที่สุดคือทุกวัน คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.01 ดังตารางที่ 16 ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ จารุงศ์ สายะ โสภณ (2546) ที่ศึกษาการยอมรับของอาจารย์ต่อนักศึกษาที่เป็นเกย์: กรณีศึกษาอาจารย์ในสถาบันราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์ซึ่งประกอบด้วย สถาบันราชภัฏจันทรเกษม สถาบันราชภัฏธนบุรี สถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา สถาบันราชภัฏพระนคร สถาบันราชภัฏสวนดุสิต และสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา โดยมีจำนวนกลุ่มตัวอย่างอาจารย์ 320 คน พบว่าอาจารย์ที่มีประสบการณ์การติดต่อกับเกย์ต่างกัน ยอมรับนักศึกษาที่เป็นเกย์ต่างกัน และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านที่มีระดับการยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแตกต่างกัน คือ ด้านการยอมรับให้อยู่ร่วมกันในสังคม ด้านการยอมรับให้เป็นผู้ร่วมงาน และด้านการยอมรับให้ประกอบอาชีพในสังคม เมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยทีละคู่โดยใช้วิธีการทดสอบรายคู่ของเซฟเฟ (Scheffe's test) พบว่า กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นผู้ทำงานในบริษัทสายการบิน ที่มีประสบการณ์การปฏิสัมพันธ์กับผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ทุกวัน มีการยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ แตกต่างกับกลุ่มที่มีประสบการณ์การปฏิสัมพันธ์กับผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ทุกสัปดาห์/เดือน และกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นผู้ทำงานในบริษัทสายการบินที่มีประสบการณ์การปฏิสัมพันธ์กับผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ทุกวัน มีการยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ แตกต่างกับกลุ่มที่มีประสบการณ์การปฏิสัมพันธ์กับผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ นาน ๆ ครั้ง นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นผู้ทำงานในบริษัทสายการบินที่มีประสบการณ์การปฏิสัมพันธ์กับผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ทุกสัปดาห์/เดือน มีการยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแตกต่างกับกลุ่มที่มีประสบการณ์การปฏิสัมพันธ์กับผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ นาน ๆ ครั้ง (ดังตารางที่ 17)

ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ผู้ที่มีประสบการณ์ปฏิสัมพันธ์กับผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ น้อยครั้ง อาจคิดว่ากลุ่มนี้มีความสามารถด้านต่าง ๆ มากมาย ซึ่งอาจจะแตกต่างที่มีความใกล้ชิดกว่าที่อาจจะมองว่าแต่ละคนเหมาะสมกับบางเรื่องเท่านั้นจนอาจส่งผลให้กลุ่มผู้ทำงานในบริษัทสายการบินที่มีประสบการณ์การปฏิสัมพันธ์กับผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศต่างกัน มีระดับการยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแตกต่างกัน

ตารางที่ 16 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ
จำแนกตามประสบการณ์การปฏิสัมพันธ์กับผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ

ประสบการณ์การปฏิสัมพันธ์กับผู้ มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ	จำนวน	ค่า เฉลี่ย	S.D.	df	F	Sig.
ด้านการยอมรับให้อยู่ร่วมกันในสังคม						
ทุกวัน	21	2.66	1.0304			
ทุกสัปดาห์/เดือน	109	3.71	.5660			
นานๆ ครั้ง	162	4.05	.6143			
รวม	292	3.47	.7369	291	46.910	.000
ด้านการยอมรับให้เป็นผู้ร่วมงาน						
ทุกวัน	21	3.19	.6057			
ทุกสัปดาห์/เดือน	109	3.88	.5399			
นานๆ ครั้ง	162	4.06	.5750			
รวม	292	3.71	.0574	291	23.121	.000
ด้านการยอมรับให้ประกอบอาชีพในสังคม						
ทุกวัน	21	3.45	.2641			
ทุกสัปดาห์/เดือน	109	3.62	.2330			
นานๆ ครั้ง	162	3.45	.3373			
รวม	292	3.51	.2781	291	10.352	.000
โดยรวมทุกด้าน						
ทุกวัน	21	3.01	.6633			
ทุกสัปดาห์/เดือน	109	3.70	.4066			
นานๆ ครั้ง	162	3.85	.4382			
รวม	292	3.52	.5027	291	33.674	.000

ตารางที่ 17 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของการยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ เป็นรายคู่ ด้วยวิธีการของ Scheffe จำแนกตามประสบการณ์การปฏิสัมพันธ์กับผู้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ

ประสบการณ์การปฏิสัมพันธ์กับผู้มี พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ	ค่าเฉลี่ย	ทุกวัน	ทุกสัปดาห์	นานๆ ครั้ง
		(A1)	/เดือน (A2)	(A3)
ด้านการยอมรับให้อยู่ร่วมกันในสังคม				
ทุกวัน	(A1)	2.66	-	*
ทุกสัปดาห์/เดือน	(A2)	3.71	-	*
นานๆ ครั้ง	(A3)	4.05		-
ด้านการยอมรับให้เป็นผู้ร่วมงาน				
ทุกวัน	(A1)	3.19	-	*
ทุกสัปดาห์/เดือน	(A2)	3.88	-	*
นานๆ ครั้ง	(A3)	4.06		-
ด้านการยอมรับให้ประกอบอาชีพในสังคม				
ทุกวัน	(A1)	3.45	-	
ทุกสัปดาห์/เดือน	(A2)	3.62	-	*
นานๆ ครั้ง	(A3)	3.45		-
โดยรวมทุกด้าน				
ทุกวัน	(A1)	3.01	-	*
ทุกสัปดาห์/เดือน	(A2)	3.70	-	*
นานๆ ครั้ง	(A3)	3.85		-

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมติฐานที่ 8 กลุ่มผู้ทำงานในบริษัทสายการบินที่มี ความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ต่างกัน มีการยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแตกต่างกัน

จากผลการวิจัยที่พบว่า กลุ่มผู้ทำงานในบริษัทสายการบิน ที่มี ความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศต่างกัน มีการยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศไม่แตกต่างกัน เป็นไปตาม

สมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยรวมพบว่ากลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นผู้ทำงานในบริษัทสายการบิน ที่มีความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแตกต่างกัน มีการยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังตารางที่ 18 ดังนั้นจึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยกลุ่มผู้ทำงานในบริษัทสายการบิน ที่มีความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในระดับต่ำมีการยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศมากกว่า (ค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.82) กลุ่มผู้ทำงานในบริษัทสายการบินที่มีความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศระดับสูง (ค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.71)

ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากกลุ่มผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ สามารถพบเห็นได้โดยทั่วไป ซึ่งคนส่วนใหญ่ให้การยอมรับว่ามีความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายเป็นอย่างดี ดังนั้นผู้ที่มีความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศมากขึ้นก็ให้การยอมรับที่ไม่แตกต่างกัน การมีความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ต่างกัน จึงมีการยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศไม่ต่างกัน

ตารางที่ 18 การเปรียบเทียบการยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ จำแนกตามความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ

ความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	t	Sig.
การยอมรับให้อยู่ร่วมกันในสังคม					
ต่ำ	62	3.98	.4310	1.978*	.049
สูง	230	3.78	.7848		
การยอมรับให้เป็นผู้ร่วมงาน					
ต่ำ	62	3.99	.4607	.824	.411
สูง	230	3.92	.6392		
การยอมรับให้ประกอบอาชีพในสังคม					
ต่ำ	62	3.42	.2895	2.716*	.007
สูง	230	3.54	.3072		
โดยรวมทุกด้าน					
ต่ำ	62	3.82	.3048	1.472	.142
สูง	230	3.71	.5318		

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลจากการพิสูจน์สมมติฐานทั้ง 8 ข้อดังกล่าวข้างต้นพบว่าตัวแปร เพศ, อายุ, ระดับการศึกษา, รายได้ต่อเดือน และประสบการณ์การมีปฏิสัมพันธ์กับผู้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศต่างก็มีการยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศต่างกัน ส่วนตัวแปร การมีสถานภาพสมรสต่างกัน, จำนวนครั้งในการเดินทางไปต่างประเทศต่างกัน และการมีความรู้เกี่ยวกับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศต่างก็มีการยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศไม่ต่างกัน

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาวิจัย เรื่อง การยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของชายในกลุ่มผู้ทำงานในบริษัทสายการบิน ณ ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ ครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาระดับการยอมรับและปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของพนักงานสายการบิน ที่มีผลต่อผู้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ และเพื่อศึกษาแนวทางในการปรับตัวเพื่อทำงานร่วมกับผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ พนักงานบริษัทสายการบินจากกลุ่มประเทศต่างๆ จำนวน 418 คน คำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างจากสูตรของ Yamane และใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบสัดส่วน (Proportional Random Sampling) จำนวน 292 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล จากนั้นนำข้อมูลที่ได้มาทำการวิเคราะห์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าร้อยละใช้แสดงข้อมูลทั่วไป ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเพื่อแสดงการกระจายข้อมูล และใช้สถิติเชิงอนุมานทดสอบค่าเฉลี่ย 2 กลุ่ม (t-test) และทดสอบค่าเฉลี่ยของประชากรที่มากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป (F-test) กำหนดความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิจัย

1. ปัจจัยส่วนบุคคล

กลุ่มผู้ทำงานในบริษัทสายการบิน ณ ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ ส่วนใหญ่เป็นหญิง คิดเป็นร้อยละ 63.7 มีอายุ น้อยกว่า 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 51.4 จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 74.7 จบการศึกษาจากสถาบันในประเทศ คิดเป็นร้อยละ 97.9 สถานภาพโสด คิดเป็นร้อยละ 80.4 มีรายได้ น้อยกว่า 20,000 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 49.0 เคยเดินทางไปต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 71.6 ทำงานสายการบินในประเทศ คิดเป็นร้อยละ 34.9 เคยเดินทางไปต่างประเทศ 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 39.4

2. ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม

กลุ่มผู้ทำงานในบริษัทสายการบิน ณ ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ ส่วนใหญ่รู้จักผู้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ คิดเป็นร้อยละ 97.9 มีความสนิมสนมกับผู้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ คิดเป็นร้อยละ 74.3 มีประสบการณ์การปฏิสัมพันธ์กับผู้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศทุกวัน คิดเป็นร้อยละ 55.5

3. การยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ

การยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ โดยรวมอยู่ในระดับสูง โดยเมื่อพิจารณาทางด้านพบว่า การยอมรับให้เป็นผู้ร่วมงาน รองลงมาคือด้านการยอมรับให้อยู่ร่วมกันในสังคม และน้อยที่สุดคือด้านการยอมรับให้ประกอบอาชีพในสังคม โดยในแต่ละด้านมีดังนี้

- 3.1 การยอมรับให้อยู่ร่วมกันในสังคม โดยรวมอยู่ในระดับสูง
- 3.2 การยอมรับให้เป็นผู้ร่วม งาน โดยรวมอยู่ในระดับ สูง
- 3.3 และการยอมรับให้ประกอบอาชีพในสังคม โดยรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง

4. ความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ

กลุ่มผู้ทำงานในบริษัทสายการบิน ณ ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ ส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศโดยรวมอยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีระดับความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศมากที่สุดคือผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ควรยอมรับในสิ่งที่ตนเป็น รองลงมาคือ การที่ผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแต่งงานกันเป็นเรื่องถูกกฎหมายในบางประเทศ และน้อยที่สุดคือผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศมีอารมณ์ทางเพศมากกว่าปกติ

5. ข้อเสนอแนะต่อผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ

5.1 ด้านการแต่งกาย มีจำนวนผู้ตอบ 92 ราย โดยผู้แสดงความคิดเห็นมีข้อเสนอแนะมากที่สุดคือแต่งกายให้สุภาพเรียบร้อย คิดเป็นร้อยละ 41.3

5.2 ด้านการวางตัว มีจำนวนผู้ตอบ 92 ราย โดยผู้แสดงความคิดเห็นมีข้อเสนอแนะมากที่สุดคือวางตัวให้เหมาะสม ไม่แสดงออกมากเกินไป คิดเป็นร้อยละ 52.1

5.3 ด้านการทำงาน มีจำนวนผู้ตอบ 92 ราย โดยผู้แสดงความคิดเห็นมีข้อเสนอแนะมากที่สุดคือ ทำงานตามที่มีความสามารถอย่างเต็มที่ คิดเป็นร้อยละ 30.4

5.4 ด้านบุคลิกภาพ มีจำนวนผู้ตอบ 92 ราย โดยผู้แสดงความคิดเห็นมีข้อเสนอแนะมากที่สุดคือ มีบุคลิกภาพที่ดี คิดเป็นร้อยละ 34.8

6. ผลทดสอบสมมติฐาน

การศึกษารุ่นนี้มีการตั้งสมมติฐานไว้ จำนวน 8 สมมติฐาน ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า สอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้ 5 สมมติฐาน และไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้ 3 สมมติฐาน โดยมีรายละเอียดดังนี้ (แสดงไว้ดังตารางที่ 19)

สมมติฐานข้อที่ 1 กลุ่มผู้ทำงานในบริษัทสายการบินที่มีเพศต่างกัน มีการยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศต่างกัน สอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้

สมมติฐานข้อที่ 2 กลุ่มผู้ทำงานในบริษัทสายการบินที่มีอายุต่างกัน มีการยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศต่างกัน สอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้

สมมติฐานข้อที่ 3 กลุ่มผู้ทำงานในบริษัทสายการบินที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีการยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศต่างกัน สอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้

สมมติฐานข้อที่ 4 กลุ่มผู้ทำงานในบริษัทสายการบินที่มีสถานภาพสมรสต่างกัน มีการยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศไม่ต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้

สมมติฐานข้อที่ 5 กลุ่มผู้ทำงานในบริษัทสายการบินที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีการยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศต่างกัน สอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้

สมมติฐานข้อที่ 6 กลุ่มผู้ทำงานในบริษัทสายการบินที่มีจำนวนครั้งที่เดินทางไปต่างประเทศต่างกัน มีการยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศไม่ต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้

สมมติฐานข้อที่ 7 กลุ่มผู้ทำงานในบริษัทสายการบิน ที่มีประสบการณ์การปฏิสัมพันธ์กับผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศต่างกัน มีระดับการยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศต่างกัน สอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้

สมมติฐานข้อที่ 8 กลุ่มผู้ทำงานในบริษัทสายการบินที่มีความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศต่างกัน มีระดับการยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศไม่ต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้

ตารางที่ 19 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

ข้อสมมติฐาน	ค่าสถิติ F/t	สอดคล้องกับ สมมติฐานที่ตั้งไว้	ไม่สอดคล้องกับ สมมติฐานที่ตั้งไว้
1. เพศ	3.933*	✓	
2. อายุ	2.483*	✓	
3. ระดับการศึกษา	4.188*	✓	
4. สถานภาพสมรส	1.331		✓
5. รายได้ต่อเดือน	5.288*	✓	
6. จำนวนครั้งที่เดินทางไปต่างประเทศ	0.864		✓
7. ประสบการณ์การปฏิสัมพันธ์กับผู้ ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ	33.674*	✓	
8. ความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ	1.472		✓

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยในครั้งนี้ ทำให้ผู้วิจัยสามารถเสนอข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะบางประการ ซึ่งอาจจะเป็นประโยชน์ใน 2 ประเด็นกว้างๆ ดังต่อไปนี้

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1. จากผลการวิจัยที่พบว่า การยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศมีการยอมรับอยู่ในระดับสูง โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยการยอมรับมากที่สุด คือ การยอมรับให้เป็นผู้ร่วมงาน และมีความเห็นว่าผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ควรมีสิทธิหน้าที่ในการทำงานเท่าเทียมกับบุคคลอื่นๆ ในสังคม และผู้ที่ น่าจะมีสิทธิได้รับโอกาสในการสนับสนุนจากผู้บังคับบัญชาให้เจริญก้าวหน้าในหน้าที่การงานเช่นเดียวกับบุคคลปกติทั่วไป ส่วนข้อที่มีการยอมรับต่ำที่สุดคือ การรู้สึกเห็นใจผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ซึ่งหมายถึงผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศเป็นบุคคลที่ปกติเหมือนผู้อื่นในสังคม และไม่น่าจะได้รับความเห็นใจ ดังนั้นผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องน่าจะพิจารณาถึงกฎระเบียบที่ขัดต่อการรับสมัครบุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศเข้าทำงาน ซึ่งนอกจากจะเป็นการกีดกันแล้ว ยังเป็นการละเมิดสิทธิส่วนบุคคลอีกด้วย นอกจากนี้จะทำให้หน่วยงาน มีโอกาสได้รับบุคคลากรที่มีความสามารถในการทำงานและเป็นที่ยอมรับของเพื่อนร่วมงานอีกด้วย

2. จากผลการวิจัยที่พบว่า ความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศโดยรวมอยู่ในระดับสูงมากที่สุด คือ ผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศควรยอมรับในสิ่งที่ตนเป็น และถือเป็นรูปแบบการดำเนินชีวิตอีกรูปแบบหนึ่งที่ไม่ควรจะถูกตำหนิ ส่วนใหญ่มีความสามารถในการทำงานด้านบริการ และยังเป็นที่ยอมรับให้การแต่งงานกันเป็นเรื่องถูกกฎหมายในบางประเทศ ส่วนข้อที่มีความรู้ค่อนข้างน้อยหรือไม่เห็นด้วยนั้น ได้แก่ ผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศถือเป็นปัญหาสังคม ไม่ควรเปิดเผยตัวเองเพราะอาจเป็นพฤติกรรมเลียนแบบ เป็นการทำให้เกิดการเสื่อมในศีลธรรม และไม่สามารถเปลี่ยนแปลงตัวเองให้กลับมาเป็นปกติได้ ดังนั้นผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องน่าจะพิจารณาถึง การปฏิบัติกับผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศเหมือนกับบุคคลทั่วไปในสังคมเพื่อให้ผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ สามารถปรับตัวเข้ากับเพื่อนร่วมงานทั่วไปได้โดยไม่รู้สึกละแวก และไม่มี ความรู้สึกว่าการเป็นผู้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศเป็นปมด้อย เพื่อให้ผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแสดงความสามารถในการทำงานได้อย่างเต็มที่ และให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงานอย่างเต็มความสามารถ

3. จากผลการวิจัยที่พบว่าข้อเสนอแนะที่มีต่อผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศมากที่สุดคือ ด้านการวางตัว เสนอแนะให้วางตัวให้เหมาะสม ไม่แสดงออกมากเกินไป อาจจะเป็นเพราะว่าโดยทั่วไป เรามักจะเห็น ผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ แต่งกายโดดเด่นเพื่อให้เป็นจุดสนใจ ตลอดจนอาจมีผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศบางกลุ่ม แสดงกิริยาท่าทางจนเกินงาม ดังนั้นผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องน่าจะพิจารณาถึงการกระตุ้นเตือนให้พนักงานที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ปฏิบัติตนวางตัว และแต่งกายให้เหมาะสม ตลอดจนกำหนดแนวทางในการปฏิบัติตนในขณะเวลาทำงานให้ชัดเจน อยู่ในขอบเขตและถูกกฎระเบียบ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบกับกลุ่มตัวอย่างอื่นๆ เช่น กลุ่มพนักงานการทำอากาศยานแห่งประเทศไทย กลุ่มพนักงานต้อนรับ เป็นต้น
2. ควรมีการศึกษาถึงปัจจัยอื่นๆ ที่มีผลต่อการยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ เช่น การอบรมเลี้ยงดู การเปิดรับสื่อ เป็นต้น
3. ควรมีการศึกษาการใช้ชีวิตประจำวันของผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ เพื่อเป็นแนวทางในการทำความเข้าใจและสามารถอยู่ร่วมกับผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศได้ในสังคม

เอกสารและสิ่งอ้างอิง

- กาญจนหทัย สัมเภาพันธ์. 2545. การยอมรับเกียรติในความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษา สังกัด
กรมสามัญ จังหวัดจันทบุรี. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
สาขา นโยบายสาธารณะ, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- กิติกร มีทรัพย์. 2528. รักร่วมเพศ ทอม ดี และเกย์. กรุงเทพมหานคร: เนติกุลการพิมพ์.
(ครบรอบสถาปนาสามทศวรรษมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน 2498-2528).
- กิ่งรัก อิงคะวัต. 2542. รูปแบบการใช้ชีวิต พฤติกรรมการบริโภค และพฤติกรรมการเปิดรับสื่อของ
กลุ่มชายรักชาย(เกย์) ในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาการโฆษณาประชาสัมพันธ์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จารุพงศ์ สายะโสภณ. 2546. การยอมรับของอาจารย์ต่อนักศึกษาที่เป็นเกย์ : กรณีศึกษาอาจารย์ใน
สถาบันราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา, มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม.
- เจริญวิทย์ ฐิติวารักษ์. 2544. การสร้างสารสนเทศและภาพตัวแทนของชายรักชายในเว็บไซต์ไทย.
วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวารสารศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กรุงเทพธุรกิจ. “จุดประกาย.” (14 มิถุนายน 2542): 2.
- ฉันทวรรณ ชงศ์ประเดิม. 2545. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับบทบาทสตรีในการเป็นผู้นำ
ทางการบริหาร: ศึกษาเฉพาะกรณีพนักงานบริษัทวิทยุการบินแห่งประเทศไทย จำกัด.
วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขารัฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ทวีศักดิ์ ญาณประทีป และชงทอง จันทรางศุ. 2532. พจนานุกรมเฉลิมพระเกียรติ พ.ศ. 2530.
กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.

ธงชัย ปิ่นเกษ. 2542. ทักษะคตินักเรียนชายต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ : ศึกษาเฉพาะกรณี
โรงเรียนวัดบวรนิเวศ กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาพัฒนาสังคม, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

นัยนา ยุติศาสตร์. 2545. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับระบบการวิเคราะห์อันตรายและการ
ควบคุมจุดวิกฤติของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมนม.
วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาอุตสาหกรรม,
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

เนตรชนก บัวนาค. 2532. ความสัมพันธ์ในครอบครัว รูปแบบการสื่อสารในครอบครัวและ
ทัศนคติที่มีต่อเรื่องรักร่วมเพศของนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร.
วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการประชาสัมพันธ์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ณัฐพงศ์ กระจ่าง. 2541. พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศที่ปรากฏทางโทรทัศน์มีผลกระทบต่อเยาวชน
อย่างไร. วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขานิเทศศาสตร์
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.

บุญเรียง ขจรศิลป์. 2534. วิธีวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: พิชญาพรินต์ติ้ง.

พจนา ศิริวิวัฒน์. 2544. วิธีชีวิตหญิงรักหญิงในเขตกรุงเทพมหานคร.
วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพัฒนาสังคม,
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

เพลินพร ศิวงาม. 2533. ปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับนวัตกรรมของประชาชน: ศึกษาโครงการมี
ส่วนร่วมของชุมชนในการเฝ้าระวังคุณภาพน้ำบริโภคในหมู่บ้าน ตำบลคูวัง จังหวัด
ปทุมธานี. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขารัฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

เพ็ญมาศ กำเนิดโทน. 2528. การยอมรับของครูต่อนักเรียนเกย์: ศึกษากรณีข้าราชการครูโรงเรียน
มัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร 6 โรงเรียน. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

รวมพล สายอรุณ. 2541. **ภาพลักษณ์เกย์ในสายตานักศึกษา**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

รักใจ จินตวิโรจน์. 2524. **การนำเสนอภาพชายรักร่วมเพศในภาพยนตร์ไทยและอเมริกัน**. วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสื่อสารมวลชน, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

รุ่งกานดา พงษ์ธรรกุลพานิช. 2531. **ความคิดเห็นของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ต่อพวกรักร่วมเพศ : กรณีศึกษากลุ่มโรงเรียนที่ 1 ของกรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

รวารุช สุมาวงศ์. 2530. “ก. แต่งงานกับเกย์.” สตรีสาร 24 พฤษภาคม 2530.

วิทยา นาควัชระ. 2528. “เกย์.” ไกล่หมอ 9 มิถุนายน 2528.

_____. 2543. “เรื่องของหญิงรักหญิงชายรักชาย.” ดิฉัน เมษายน 2543.

สมภพ เรื่องตระกูล. 2528. **คู่มือจิตเวชศาสตร์**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: ภาพพิมพ์.

สมศรี เปี่ยมสมบูรณ์. 2529. **ปัญหารักร่วมเพศ: กรณีศึกษาเฉพาะกรณีกลุ่มเกย์นักแสดงในเมืองพัทยา**. รายงานการวิจัยสาขาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สุวรรณณี อุดมสมปอง. 2544. **การยอมรับนโยบายปรับปรุงขั้นตอนการบริหารงานสาขา: กรณีศึกษาพนักงานธนาคารกรุงเทพ**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขารัฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

โสภิตา วีรกุลเทวัญ. 2546. **หญิงบาร์เปียร์**. เชียงใหม่: มูลนิธิผู้หญิง กฎหมายและการพัฒนาชนบท: ศูนย์สตรีศึกษา สาขาสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ลำเรียง แสงซื่อ. 2527. **รูปแบบและพฤติกรรมทางเพศกับปัญหาการโรคของพวกรักร่วมเพศชายที่เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี.** ชลบุรี: ฝ่ายเผยแพร่และอบรมศูนย์กามโรคเขต 2 จังหวัดชลบุรี.

อภิญา เพ็ญฟูสกุล. 2546. **อัตลักษณ์.** กรุงเทพมหานคร: คณะกรรมการสภาวิจัยแห่งชาติ สาขาสังคมวิทยา สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.

เอกพล นันทโอสถ. 2542. **การนำเสนอสารคดีเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศ: ศึกษาเฉพาะกรณีส่วน Outlook หนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์.** วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

Becker, H. S. 1963. **Studies in the Sociology of Deviance.** New York: Free Press.

Clinard, M. B. 1974. **Sociology of Deviant Behavior.** 4th ed. Holt, Rinehart and Winston.

Ford and Beach. 1951. **Patterns of Sexual Behavior.** New York: Harper & Row Publishers.

Gelbal, S. and V. Duyan. 2006. "Attitude of University student toward lesbians and gay men in Turkey." **Sex Role** 573-579.

Gould, J. and W. L. Kolb. 1964. **A Dictionary of the Social Science.** London: Tavistock.

Hall, C. S. and L. Gardner. 1981. **Theories of Personality.** Singapore: Wiley & Sons. Inc.

Jackson, P. A. 1995. **Dear Uncle Go : Male Homosexuality in Thailand.** Bangkok: Bualuang Books.

Kitsuse, J. 1962. "Social reaction of deviant behavior." **Problem of Theory and Method. Social Problems.** N.P.

Marmor, J. 1980. **Homosexual Behavior**. A Modern Reappraisal. New York: Basic Books.

Inc.

Mohipp, C. and M. M. Morry. 2004. "The relationship of symbolic beliefs and prior contact to Heterosexuals' attitudes toward gay men and lesbian women." **Canadian Journal of Behavioral Science** (Online). <http://findarticles.com>, December 26, 2004.

Roger, E. M. 1968. **Diffusion of Innovation**. 2nd ed. New York: The Free Press.

_____ and S. F. Floyd. 1971. **Communication of Innovations**. New York: The Free Press.

Simon, J. L. 1965. **Deviants & Public Stereotypes of Deviants**. *Social Problem*, Fall.

Wikipedia. 2007. "Peer Pressure." **in Press** (Online).

http://en.wikipedia.org/wiki/peer_pressure, March 9, 2007.

World Health Organization. 1978. **Mental Disorders : Glossary and Guild to their Classification in Accordance with the Ninth**. Geneva: World Health Organization.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถาม

แบบสอบถาม

เรื่อง การยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของชายในกลุ่มผู้ทำงานในบริษัทสายการบิน
ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ

คำชี้แจง - ผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในที่นี้ หมายถึง ลักษณะของพนักงานชายที่มีความสุข
และความพอใจทางเพศ ตลอดจนการแสดงท่าทางของเพศตรงข้าม

กรุณาตอบแบบสอบถามทุกข้อตามความเป็นจริงหรือตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด ผู้ศึกษาขอรับรองว่าคำตอบที่ได้จะเก็บไว้เป็นความลับ และจะนำเสนอผลการศึกษาใน
ภาพรวมเท่านั้น

แบบสอบถามชุดนี้แบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป	จำนวน 12 ข้อ
ส่วนที่ 2 การยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ	จำนวน 33 ข้อ
ส่วนที่ 3 ความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ	จำนวน 29 ข้อ
ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะ	จำนวน 4 ข้อ

10. ท่านรู้จักบุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศบ้างหรือไม่

1) รู้จัก

2) ไม่รู้จัก

11. ท่านมีความสนิทสนมกับบุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศหรือไม่

1) สนิทสนม

2) ไม่สนิทสนม

12. ท่านพบปะพูดคุยกับบุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศบ่อยแค่ไหน

1) ทุกวัน

2) ทุกสัปดาห์

3) ทุกเดือน

4) หลายๆเดือนต่อครั้ง

5) ไม่เคยพูดคุยด้วยเลย

ส่วนที่ 2 การยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุดเพียง

ข้อละ 1 ช่องเท่านั้น

ข้อความ	ระดับการยอมรับ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ท่านรู้สึกหงุดหงิดเสมอเมื่อได้พบเห็นผู้ชายที่มีกิริยากระด้างกระเดื่อง					
2. ท่านรู้สึกเห็นใจผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ					
3. ท่านรู้สึกพอใจมากถ้าบริษัทสั่งห้ามรับพนักงานที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศเข้าทำงาน					
4. ท่านไม่เคยรู้สึกรังเกียจผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ					
5. ท่านรู้สึกหมั่นไส้มากที่พนักงานชายใช้คำลงท้ายว่า “คะ” หรือเรียกตัวเองว่า “หนู”					
6. ผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศควรที่จะได้รับการยอมรับจากสังคม					
7. ผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศสามารถเป็นผู้นำกลุ่มชุมชนหรือสังคมได้					
8. มีบางคนหรือบางหน่วยงานเรียกผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศว่าเป็นผู้เจ็บป่วยทางจิต ควรได้รับการบำบัดรักษา					

ข้อความ	ระดับการยอมรับ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
9. ผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศไม่ควรได้รับความเห็นใจจากสังคม					
10. ผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศไม่ควรจะมีสิทธิหน้าที่เท่าเทียมกับบุคคลอื่นๆในสังคม					
11. ผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศควรจะทำทุกอย่างเพื่อให้สังคมยอมรับ					
12. การเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศเป็นการผิดทำนองคลองธรรม					
13. การที่ผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแต่งงานกันเป็นเรื่องที่น่าชวนขัน					
14. ไม่สามารถรับพฤติกรรมของผู้ที่เบี่ยงเบนทางเพศโดยสิ้นเชิง (ยยะแยง)					
15. ท่านไม่เห็นด้วยที่จะมีผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศทำงานแห่งเดียวกับท่าน					
16. ผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศส่วนใหญ่มีพฤติกรรมและการแต่งกายผิดกฎระเบียบของบริษัท					
17. ท่านไม่อยากจะติดต่อประสานงานกับผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ					

ข้อคำถาม	ระดับการยอมรับ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
18. ท่านรู้สึกหนักใจที่จะต้องทำกิจกรรมร่วมกับผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ					
19. ผลงานของผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศมักเป็นผลงานที่ดี เป็นไปตามที่ได้รับมอบหมาย					
20. ผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศมีความมั่นคงในหน้าที่การงานสูง					
21. ผู้ที่มีพฤติกรรมทางเพศมีสิทธิที่จะได้รับการสนับสนุนจากผู้บังคับบัญชาให้เจริญก้าวหน้าในหน้าที่การงาน					
22. ผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศควรมีสติทริหน้าที่ในการทำงานเท่าเทียมกับบุคคลอื่นๆในสังคม					
23. ผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศไม่น่าจะมีความมั่นคงในหน้าที่การงาน					
24. ผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศไม่ควรได้รับการสนับสนุนจากผู้บังคับบัญชาให้ได้รับตำแหน่งที่สูงขึ้นในหน้าที่การงาน					
25. ผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศเหมาะที่จะประกอบอาชีพช่างตัดผม เสริมสวย					

ข้อความ	ระดับการยอมรับ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
26. ผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศเหมาะที่จะประกอบอาชีพออกแบบเสื้อผ้า					
27. ผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศเหมาะที่จะประกอบอาชีพนักร้อง นักดนตรี นักแสดง					
28. ผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศเหมาะที่จะประกอบอาชีพจิตรกร ช่างปั้น					
29. ผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศเหมาะที่จะประกอบอาชีพนักธุรกิจ					
30. ผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศเหมาะที่จะประกอบอาชีพข้าราชการ ทหาร ตำรวจ					
31. ผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศเหมาะที่จะประกอบอาชีพครู อาจารย์					
32. การที่ในละครหรือภาพยนตร์มีตัวแสดงที่แสดงออกว่าเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศเป็นเรื่องที่ไม่เหมาะสม					
33. ท่านรู้สึกผิดหวังเมื่อนักแสดงที่ท่านชื่นชอบมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ					

ส่วนที่3 ความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ

คำชี้แจง: โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุดเพียงข้อละ 1 ช่องเท่านั้น

ข้อความ	ใช่	ไม่ใช่	ไม่แน่ใจ
1. พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศเป็นปัญหาสังคมอย่างหนึ่ง			
2. ผู้ชายที่มีจิตใจฝักใฝ่ มีความรู้สึกอยากใกล้ชิดกับ ผู้ชายด้วยกันเป็นพวกที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ			
3. ผู้ชายที่เรียวร้อย นุ่มนวล มีอาการกระตุ้งกระตึ่งเป็นพวกที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ			
4. ผู้ชายที่แต่งตัวและมีกิริยาอาการเหมือนผู้หญิงเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ			
5. ผู้ชายที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศจะมีลักษณะภายนอก คล้ายคลึงกับผู้ชายธรรมดาทั่วไป			
6. ผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศเป็นผู้ที่มีอารมณ์แปรปรวนกว่าปกติ			
7. ผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศเป็นผู้ที่มีอารมณ์อ่อนไหวกว่าปกติ			
8. ผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศเป็นผู้ที่มีอารมณ์รุนแรงกว่าปกติ			
9. ผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศมีอารมณ์ทางเพศมากกว่าปกติ			
10. การมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศเป็นผลมาจากการอบรมเลี้ยงดู			
11. การมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศเป็นผลมาจากสภาพแวดล้อม			

ข้อคำถาม	ใช่	ไม่ใช่	ไม่แน่ใจ
12. การมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศเป็นผลมาจากกรรมพันธุ์			
13. การมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศเป็นพฤติกรรมเลียนแบบอย่างหนึ่ง			
14. ผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศมีการรวมกลุ่มเป็นชมรม หรือสมาคมของพวกเดียวกัน			
15. ผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศมีสถานบันเทิงโดยเฉพาะของพวกเดียวกัน			
16. ผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศมีการจัดกิจกรรม เช่น การประกวด อยู่เสมอ			
17. ผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศไม่ควรเปิดเผยตัวเอง			
18. พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแสดงให้เห็นถึงการเสื่อมลงในศีลธรรมไทย			
19. ผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศเป็นรูปแบบการดำเนินชีวิตอีกรูปแบบหนึ่งที่ไม่ควรจะถูกตำหนิ			
20. การมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศถือเป็นบาปอย่างหนึ่ง			
21. ผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศมักจะมีความสามารถสูงด้านการศึกษา			
22. ผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศมักจะมีความสามารถในการทำกิจกรรม ด้านศิลปะ			
23. ผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศมักจะมีความสามารถในการทำกิจกรรมด้านบันเทิง			
24. ผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศมักจะมีความสามารถในงานด้านบริการ			

ข้อความ	ใช่	ไม่ใช่	ไม่แน่ใจ
25.พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศไม่ถือเป็นปัญหาสังคม			
26.ผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศสามารถเปลี่ยนแปลงตัวเองให้กลับมาเป็นผู้ที่รักต่างเพศได้			
27.ผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ควรยอมรับในสิ่งที่ตนเป็น			
28.การที่ผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ แต่งงานกันเป็นสิทธิส่วนบุคคล			
29. การที่ผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ แต่งงานกันเป็นเรื่องถูกกฎหมายในบางประเทศ			

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะ

คำชี้แจง : ท่านมีข้อเสนอแนะอย่างไรในกรณีต่อไปนี้

ท่านมีข้อเสนอแนะอื่นๆต่อผู้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในด้านต่างๆอย่างไร

1. การแต่งกาย

---

2. การวางตัว

---

3. การทำงาน

---

4. บุคลิกภาพ เช่น การเดิน การพูด เป็นต้น

ภาคผนวก ข
ปัจจัยทางสังคม

Reliability การยอมรับ

***** Method 2 (covariance matrix) will be used for this analysis *****

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

*** Warning *** Determinant of matrix is zero

Statistics based on inverse matrix for scale ALPHA

are meaningless and printed as .

N of Cases = 30.0

Item Means	Mean	Minimum	Maximum	Range	Max/Min	Variance
	3.4838	1.8333	4.4667	2.6333	2.4364	.4261

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

Item-total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Squared Multiple Correlation	Alpha if Item Deleted
A1	111.4000	140.8000	.4393	.	.8121
A2	111.9000	159.2655	-.2771	.	.8386
A3	112.8000	141.2000	.2973	.	.8185
A4	112.0667	153.5816	-.0762	.	.8317
A5	111.7000	133.3207	.5703	.	.8052
A6	110.6000	142.6621	.4869	.	.8119
A7	111.4000	135.8345	.5121	.	.8083
A8	110.7000	141.5966	.5626	.	.8100
A9	110.5000	143.0862	.4574	.	.8127
A10	111.1667	146.1437	.3514	.	.8161
A11	111.3000	144.4931	.2784	.	.8181

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Squared Multiple Correlation	Alpha if Item Deleted
A12	111.0333	148.3782	.2295	.	.8192
A13	111.3333	146.2989	.2479	.	.8188
A14	111.5333	141.3609	.5503	.	.8100
A15	111.6333	153.7575	-.0828	.	.8287
A16	110.7667	146.4609	.3085	.	.8171
A17	111.3667	148.1713	.1623	.	.8216
A18	111.3333	140.9885	.6576	.	.8083
A19	111.3333	143.1954	.5241	.	.8117
A20	111.5000	148.7414	.1936	.	.8201
A21	111.4333	142.8057	.5376	.	.8112
A22	111.3000	145.2517	.3321	.	.8162
A23	110.8667	143.0161	.7181	.	.8099
A24	111.2000	146.5793	.2767	.	.8179
A25	112.6000	150.4552	.0473	.	.8261
A28	110.6667	141.1954	.4914	.	.8109
A29	110.7667	140.7368	.5324	.	.8098
A30	112.2000	140.7862	.3598	.	.8151
A31	112.8000	149.3379	.0832	.	.8254
A32	111.8000	139.6138	.3759	.	.8145
A33	113.1333	149.3609	.0823	.	.8254
A34	111.4333	140.9437	.5404	.	.8098
A35	111.3667	136.1023	.4911	.	.8092

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

Reliability Coefficients 33 items

Alpha = .8212   Standardized item alpha = .8425

Reliability ความรู้ความเข้าใจ

***** Method 2 (covariance matrix) will be used for this analysis *****

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

*** Warning *** Determinant of matrix is zero

Statistics based on inverse matrix for scale ALPHA

are meaningless and printed as .

N of Cases = 30.0

Item Means	Mean	Minimum	Maximum	Range	Max/Min	Variance
	2.2598	1.3667	2.9333	1.5667	2.1463	.2046

Item-total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Squared Multiple Correlation	Alpha if Item Deleted
B1	63.6333	66.8609	.3252	.	.8312
B2	63.1333	62.8092	.5060	.	.8240
B3	63.1333	69.2230	.1315	.	.8375
B4	62.6000	66.2483	.8029	.	.8235
B5	63.2667	64.0644	.4834	.	.8251
B6	63.5333	61.4989	.6187	.	.8187
B7	63.2667	63.4437	.5328	.	.8231
B8	63.3667	60.9989	.6537	.	.8170
B9	63.7667	66.9437	.5718	.	.8265
B10	63.6667	63.2644	.6332	.	.8200
B11	63.7333	63.0989	.6183	.	.8202
B12	63.2667	66.7540	.3471	.	.8305

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Squared Multiple Correlation	Alpha if Item Deleted
B13	63.4667	65.5678	.4207	.	.8278
B14	63.0000	68.4828	.2480	.	.8334
B15	62.6000	66.2483	.8029	.	.8235
B16	63.4000	67.2828	.2568	.	.8340
B17	64.1333	70.1885	.0451	.	.8402
B18	64.1667	72.1437	-.1477	.	.8425
B20	62.8000	66.7862	.4812	.	.8274
B21	63.1000	67.1276	.2931	.	.8324
B22	63.4000	71.2138	-.0505	.	.8452
B23	62.7000	66.2172	.6295	.	.8246
B24	62.7000	66.2172	.6295	.	.8246
B25	62.8000	67.4069	.4064	.	.8293
B26	63.2000	70.0966	.0244	.	.8438
B27	63.6667	69.4713	.0944	.	.8394
B28	62.7000	66.8379	.5442	.	.8266
B29	63.9333	73.7195	-.2310	.	.8526
B30	62.8000	64.7172	.5356	.	.8240

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

Reliability Coefficients 29 items

Alpha = .8352   Standardized item alpha = .8620

ประวัติการศึกษา และการทำงาน

ชื่อ –นามสกุล

นางสาวนวลจันทร์ สุริยะพิทักษ์กุล

วัน เดือน ปี ที่เกิด

วันที่ 5 เดือนมิถุนายน พ.ศ. 2504

สถานที่เกิด

จังหวัดภูเก็ต

ประวัติการศึกษา

รัฐศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

ตำแหน่งปัจจุบัน

ผู้จัดการแผนกขาย

สถานที่ทำงานปัจจุบัน

บริษัทเวลด์เทรเวลเซอร์วิส จำกัด